

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GALACTIC GEMS SERIES

COSMIC BOOK 2 CRUSH

AN ALIEN BURLESQUE ROMANCE

CLIO EVANS

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Kozmik Aşk

UZAYLI BURLESK ROMANTİK

GALAKSİ MÜCEVHERLER SERİSİ

İKİNCİ KİTAP

CLIO EVANS

Telif Hakkı © 2023 Clio Evans

Kapak Çizimi: Kira Night Karakter

Çizimleri: @jemlin_c Metin

Yerleşimi: Clio Evans

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesinde kısa alıntılar dışında, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmadan çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

İçinde

[Gösteriye Hoş Geldiniz...](#)

[Madam Moonie](#)

1. [Parıltılı Silahşör](#)
2. [Bronco](#)
3. [Çatışma](#)
4. [Şeker](#)
5. [Toz Fırtınası](#)
6. [Tek Sefer](#)
7. [Kovboy Sürüşü](#)
8. [69](#)
9. [Flört](#)
10. [Çizme Yalama](#)
11. [Fırtınalar Sona Erdi](#)
12. [Yıldız Gемisi](#)
13. [Madam'ı Kazanmak](#)
14. [Sağ Salim](#)
15. [Kahvaltı](#)
16. [Deri ve Dantel](#)
17. [Orgazm Bolluğu](#)
18. [Isı](#)
19. [Kötü Adam](#)
20. [Karşılaşma](#)
21. [Kanun Kaçağını Sevmek](#)
22. [İki Hafta Sonra](#)

[Galaksinin En Büyük Gösterisi...](#)

[Sözlük](#)

[CTeşekkürlerlio'nu](#)

[n Yaratıkları](#)

[Clio Evans'ın diğer eserleri](#)

*Süslü bir şapka ve kovboy uzaylıları botlarına takmak isteyen herkese
;)*

Gösteriye hoş geldiniz...

Baştan çıkarılmaya, azmaya ve bayılmaya hazır olun! Burada şunları bulacaksınız:

Çizme tapınma, top emme, kuyruk oyunu, şaplak, ip oyunu, DVP ve DP, kader eşleri, anlık şehvet, boğma, orgazm uyandıran zehir, rimming, zorla orgazm, aşırı uyarılma, bol miktarda kayganlaştırıcı ve sperm, hafif CNC, ateş ve daha fazlası.

xoxo Madam Moonie

Madam Moonie

"KORSE'MDE TOZ VAR," diye mırıldandım, aynaya öfkeyle bakarak. "Bunu daha sonra çıkardığımda, yeni bir simge yapı oluşturacak kadar toz dökülecek."

Max, şovun kontrol listesini gözden geçirirken notlarını alırken burnundan soludu. Eski asistanım Andromeda'dan çok daha düzenliydi. O benim için çalışmaya başladığından beri endişem önemli ölçüde azalmıştı.

"Gösterinin başlamasına bir saat var," dedi. "Tüm sanatçılar hazır. Kostümler yerlerinde, bol su ve atıştırmalık var. Burası çok sıcak. Neden yine buradayız?"

"Para yüzünden," diye tısladım ve yüzüme ter tutmayan sprey sıktım. "Cinnabar Galaksisi'nin kanun kaçakları ve uzay kovboyları için olduğunu biliyoruz, ama aynı zamanda evrenimizin en zengin varlıklarının da yuvası. Ve onlar parlak şeyleri severler. Benim Galaktik Mücevherlerim de *parlak*."

Aslında, Cinnabar Galaksisi bize bir öncekinden daha fazla para kazandırmıştı. Bundan şikayet edemezdim. Gemimizin bakımını yaptırabilmiş, Swarovski kristal stoğumuzu yenileyebilmiş ve VIP koltuklar için güzel şampanya alabilmiştik.

En güzel galaksi miydi? Hayır.

En sevdiğim gezegen miydi? Hayır, o da değildi.

Ama kazandığımız para için korsemim içindeki sıcaktan ve tozdan solmayı göze alırdım.

Max kendi kendine iç geçirdi. Ona gülmemek için kendimi zor tuttum. Benimle ne kadar çok zaman geçirirse, o kadar sinirli oluyordu. Utangaç,

hayran bakışlı bir stajyerden, benim sıkı programıma bağımlı bir asistana dönüşmüştü. "Orman gezegenlerini daha çok seviyorum. Her zaman çok güzeller. Ya da su gezegenlerini."

Burnumu kırıştırdım. Üzerinde çalıştığım bir korkuydu, ama su altında birkaç bin fit derinlikte olmak beni çok gergin yapıyordu. Yine de o gezegenlerde de gösteri yapıyorduk.

Galaktik Mücevherler, bir nedenden dolayı evrendeki en iyilerdi. En iyi sanatçılar, en iyi şarkılar, en iyi kostümler ve yıldızlararası otoyollarda seyahat edebilme yeteneği. Yıllar önce bu grubu kurduğumda, evren çapında ünlü bir gösteri olmak hayali kurmuştum. Ekibimizdeki herkes sayesinde bu hayali gerçekleştirebilmiştik.

Max not almaya devam ederken başını yana eğdi, yıldız küpeleri odanın ışıklarında parıldıyordu. Üzerinde yıldızlar olan parlak bir gömlek giymişti, gözleri turuncu renkli gölgelerle parıldıyordu.

Sonunda onu sahneye çıkarmak zorunda kalacaktım. Orada performans sergilemek için ne kadar can attığını görmüştüm. Performanslar için de harika fikirleri vardı. Tek yapabileceğim, onun yerine geçecek ve onun yetiştireceği birini bulmak ve son zamanlarda sahip olduğum yaşam kalitesini sürdürmektir.

Burası cehennemden daha sıcak olmasına rağmen, her şey mükemmel gitmişti. Para kazanmıştık, tüm gösteriler kapalı gişe olmuştu, mekan sahipleri mutluymuştu, sanatçılar ve ekip de öyle. Daha iyisi olamazdı.

Cinnabar Galaksisinde dört hafta geçirdik. Bir hafta kaldı. Önümüzdeki yedi günün ardından, Augelite Galaksisinin dünyalarını eğlendirmeye devam edecektik. Max ormanlarına kavuşacaktı.

Seksi bir çavuşla kısa süreli bir ilişkimden sonra, cinsel bir saplantı geliştirmiş gibiydim. Bu bir sorundu. Sadece orada çözülebilecek bir sorun.

O zamana kadar, Comet Canyon Saloon'un kavurucu sıcağına katlanacaktım.

Kapının çalınmasıyla Max ve ben gergin bakışlar değiştirdik. "Eğer bir şey ters giderse, kendimi kaybedeceğim," diye fısıldadım.

"Buzlu kahveni iç," diye alay etti. "Suyun içinde ekstra elektrolit var, böylece normal bir insan gibi sıvı içmeyi reddettiğin için susuz kalmazsın."

Gözlerimi ona dikip baktım. Kimse Madam Moonie'ye bu şekilde konuşmaya cesaret edemezdi, ama onu istisna yaptım, çünkü hepimizi susuz kalmamızı ve programa uymamızı sağlıyordu.

"Girin," diye seslendim.

Kapı açıldı ve yıldızlarımdan biri başını içeri soktu. Küçük Bayan Mercury, namı diğer Mari, buradaki başrol oyuncumuzdu. Platin sarı saçları hala bigudilerdeydi, ama makyajı bitmişti ve ilk kostümü çoktan giymişti.

Favorilerim olmaması gerekiyordu, ama Mari onlardan biriydi. Uzun süredir benimle birlikteydi ve çoğu sanatçıdan daha iyi tanıyordu.

Bu da onun ifadesini çok iyi bildiğim anlamına geliyordu. Bir şey olmuştu.

"Ne oldu?" diye sordu Max.

Mari yüzünü buruşturdu. "Haberleri izlediniz mi?"

Bu sözlerle duyduğum hoşnutsuzluğu gizleyemedim. Kulaklığıma dokundum ve makyaj masamdaki projektörü çalıştırdım. "Haberleri aç" diye emrettim.

Holografik bir ekran belirdi ve haberler Rhombo lehçesiyle yayınlanmaya başladı. Rhombo, bu gezegenin adıydı. Çevirmenlerimiz, söylenen her şeyi anlamamızı sağlıyordu.

"Acımasız bir suçlu kaçak. Comet Canyon bölgesinde yaşayanların evlerinde kalmaları isteniyor. Silahlı ve tehlikeli. Büyükelçi Wyatt Rider'ın kardeşi Wyatt Raider, adam kaçırma ve hırsızlık suçlamasıyla..."

"Lanet olsun," diye homurdandım ve kapatıp kapıyı açtım.

Hırsızlık, adam kaçırma, cinayet, büyükelçiden hırsızlık. Wyatt Raider her kimse, baş belası biriydi.

Şimdi ne olacaktı? Dört hafta boyunca hiçbir sorun çıkmamıştı, ta ki bu geceye kadar.

Şimdi ise, kaçak bir Rhomboan haydutu ortalıkta dolaşıyordu.

Dudaklarımı ince bir çizgiye sıkıştırdım, tırnaklarımı makyaj masasına vurarak. Buzlu kahvemi aldım, en iyi yolun ne olacağını düşünürken bir yudum içtim.

Bu geceki gösteriyi iptal edip yarın iki gösteri yaparak kayıpları telafi edebiliriz. Ama herkesi yormak istemiyordum. Sıcaklık, arka arkaya iki gösteriyi imkansız kılıyordu.

"Kapatmamız söylenmedi," dedi Max. "Ve Büyükelçi bu akşam bizim misafirimiz. Bir VIP. Eğer gerçekten endişeleniyorlarsa, korumaları iptal etmemizi isterlerdi."

Mırıldandım. Haklıydı.

"Ben yine de sahneye çıkacağım," dedi Mari. "Birkaç kanun kaçağı umurumda değil."

Bakışlarım yükseldi ve Mari'nin ışıltılı gözleriyle buluştuğum anda kulaklarım çınladı, gözlerim bulanıklaştı ve bir görüntü belirdi.

Halat gördüm. Halat ve püsküller ve bir başkasına o kadar özlemle bakan bir kalp ki benim kalbim de acımaya başladı. Gözlerimi kırıp figürlere odaklanmaya çalıştım ama hiçbir şey göremedim.

İp ve püsküller, deri ve dantel.

Ve öyle olacak.

"Hanımefendi. *Hanımefendi!*"

Kendime geldim, şaşkın bir nefes aldım. Gözlerim fal taşı gibi açılmış, makyaj masasının üstüne tutunmuştum. Başımı salladım, salladıkça üzerimden parıltılar düştü.

Bu lanet olası görüntüler son zamanlarda başımın belası olmaya başlamıştı. Evren benden tam olarak ne yapmamı istiyordu?

Eh, bir kısmı açıktı...

"O da neydi?" diye sordu Max. "Doktor çağırmam gerek mi?"

"Hayır," dedim. "Hayır. Sadece bir görüntüydü. Tek bildiğim, ateş etsek de etmesek de, gösteri devam etmeli."

BÖLÜM 1

Parıldayan Silahşör

Mari

Beni hayal kırıklığına uğratma.

Annemin sözleri her zaman böyle anlarda aklıma gelirdi. Kalbimi hızlıca bıçaklamış gibiydiler. Gözlerim bir anlığına yandı, ama sonra gözlerimi kırıp sakinliğimi yeniden kazandım.

Gösterim başlamak üzereydi. Zihnimde her şeyi tekrar geçirdim. Her hareketi, çıkaracağım her giysiyi. Tüm alaycı gülümsemelerimi.

Bu anı benim için mahvedecek hiçbir şey yoktu.

Sahnenin yanına baktım, diğer sanatçılar orada bekliyor, izliyor ve destek oluyorlardı. En iyi arkadaşım Stella, iki yakışıklı uzaylı arkadaşıyla birlikte duruyordu. Bana göz kırptı, ben de ona göz kırptım, bana olan sevgisi sinirlerimi yatıştırdı.

Herkes benim gergin olmadığımı sanıyordu, ama o gerçeği biliyordu. Kaç tane gösteri yapmış olursam olayım, sahneye çıkmadan önceki o hissi yaşamaktan kurtulamazdım.

Teorik olarak, gösterimiz gerçekleşmemeliydi. Uzaylı bir kanun kaçağı ortalıkta dolaşıyordu, ama tek bir müşteri bile biletini iptal etmemişti. Biz Galaktik Mücevherler'dik ve bizi hiçbir şey durduramazdı.

Hiçbir şey *beni* durduramazdı.

Açılış sanatçısı olmayı seviyordum. Comet Canyon Saloon'da sahnede olmayı seviyordum, herkesin en sevdiği mekan olmasa da. Ama çölü seviyordum. Sıcaklığı seviyordum, tüm parıltılarım terle akacakmış gibi hissetsem bile. Bana evimi hatırlatıyordu.

"Bir dakika!" diye bağırdı Max.

Ona başımı salladım ve derin bir nefes aldım. Kendimi topladım. Midem o kadar çok kıvrıldı ki kusacak gibi hissettim, ama bu normaldi.

"On saniye!"

Derin nefes aldım. Geri saydım... tüm sinirlerim yüzeye çıkmıştı. Ama en azından bir dakika boyunca yapamayacağım hiçbir şey yoktu ve sahneye çıktığımda o dakika sonsuza kadar sürebilirdi, umurumda bile olmazdı.

"Seyircilerin karşısına çıkan, müstehcen, parlak silahlı fahişe, Little Miss Mercury'yi alkışlayın!"

Madam Moonie'nin sesi Comet Canyon Saloon'da yankılandı ve gösterimizin başladığını duyurdu.

Her şey eridi. Tüm endişelerim kayboldu, her türlü kaygılı düşünce yok oldu.

Ağır kırmızı perdeler açıldı ve şarkım başladı. Başlangıçta, herkesin çok sevdiği eski kovboy filmlerini anımsatan bir ragtime iki adımlı şarkıydı.

Işıklar alkışlayan kalabalığın üzerinde parıldarken sahnenin ortasına çıktım.

Spot ışıkları üzerime düştü.

Parlak bir kovboy şapkası, ipek bir fular, korsenin üzerine bir yelek, yakında çıkaracağım uzun bir etek, uzun eldivenler ve uyluk boyu çizme giymiştim. Çizmelerin burnunda ve topuğunda taplar vardı, ayağım tahta sahneye her basışımda hoş bir ses çıkarıyordu. Yeleğimin içine iki küçük tabanca sıkıştırılmıştı, ama ateş edecekleri tek şey parıltıydı.

Burlesk benim kanımda vardı. Sahnede olmak, kostümler, dans, alaycılık, özgürlük. Müzik kalp atışı gibiydi, her hareketim onunla senkronize oluyordu.

Gülümsedim ve döndüm, kostümümün saçakları ekstra bir ışıltı katıyordu. Şapkamı eğip selam verdim, heyecanlı çılgınlıklar ve bağırışlar yükseldi.

Onlara göz kırptım, ritme uyarak sert sahneye ayakkabılarımla vurdum.

Kalçalarım sallandı, ellerim eteğimin fermuarında kaydı. Durup kalabalığa bakarak tepkilerini bekledim.

Onların teşvikleri egomu besledi. Kendimi, kölelerini domine eden seksi bir succubus gibi hissettim.

Gülerek fermuarı *aşağı* indirdim.

Uzun eteği çekip çıkardığımda, altından daha kısa bir etek ortaya çıktı ve alkışlar ve ısıklar yükseldi. Müzik yavaş ragtime ritminden daha hızlı ve daha cüretkar bir şarkıya geçerken, eteği sahnenin sağına attım.

Botlarımla yere vurarak sahnede daha hızlı dans etmeye başladım. Dizlerimin üzerine çöküp kenara doğru kayarken eldivenli ellerimi vücudumda gezdirdim.

Artık ön sıradaki VIP'leri görebiliyordum, yüzlerinde mutluluk, eğlence ve şehvet okunuyordu.

İçlerinden biri öne eğildi, çok sayıda gözü açgözlülükle parlıyordu. *O Büyükelçi değil mi?* Vücudumu hareket ettirirken dikkatini benden ayırmayınca kızardım.

Sol eldivenimin parmak ucunu ısırırken kalçalarımı salladım. Tek bir hareketle eldiveni çıkardım, altın tozu bulutu gibi parıltılar etrafa saçıldı.

Yan tarafa yuvarlanıp ayağa kalkarak onlara döndüğümde kalabalık coştı. Diğer eldiveni de çıkardım, her yere daha fazla parıltı saçıldı.

Topuklarımla sahnede dans ettim. İkinci eteğime uzandım ve fermuarını açtım.

Her şey mükemmel gidiyor.

Daha fazla çılgılık ve haykırışlar. Sırtımı kalabalığa dönerek eteğimi yavaşça aşağı çektim ve ayak bileklerime kadar düşmesine izin verdim. Jartiyerler botlarımla üstünden korseye tutturulmuştu. Beyaz saçaklar kalçalarımın etrafında dalgalanarak kıcımlı salladıkça sallanıyordu.

Mutluluk hissettim. Mutluluk ve özgürlük, en iyi adrenalin patlamasını yarattı. Sahnede olmak, eğlendirmek çok heyecan vericiydi. Dikkatlerin merkezinde olmaktan zevk alıyordum. Tüm gözlerin üzerimde olduğunu bilmek hoşuma gidiyordu.

Müzik, bağırışları ve çılgınlıkları bastırdı. Dans etmeye devam ettim, kendimden geçtim. Kimse beni durduramazdı. Kimse beni kesemezdi.

O an bendim. Ben

oydu.

"Mari!"

POW! POW!

Nefesimi tuttum ve dönerek olduğum yerde donakaldım.

İki silahın namlusundan dumanlar yükseldi. Artık sahnede tek başıma değildim.

Büyük bir uzaylı, benden üç metre uzakta duruyordu. Dört dev kolu vardı, derileri gri taş gibi görünüyordu. Sert ve belirgindi. Sırtları büyük bir varil gibiydi ve iki deri kemerle bağlanmıştı.

Kovboy şapkası, çizme ve deri pantolon giymişti. Mükemmel, keskin kalçalarını ve etraflarını saran uzun, çıkıntılı kuyruklarını görebiliyordum. Kuyrukları, iğneye benzeyen bir uçla sonlanıyordu.

Yavaşça döndüler, altı gözü de bana odaklanmıştı.

Nefesimi tuttum ama yerimden kıpırdamadım. İki silah tutuyorlardı ama diğer ellerinde de ip vardı. İpi sallayarak şapkalarının üzerinde bir halka oluşturdular.

Aklıma gelen tek şeyi yaptım. Kalabalık, davetsiz misafirin gösterinin bir parçası olup olmadığını anlayamadan çılgık atarken müzik devam etti.

Parmaklarım yeleğimin içine kaydılar ve silahlarımı çıkardım.

Parlak silahlar, ama onlar bunu bilemezdi. Değil mi?

Gülmeye başladılar. Kahkahaları o kadar derindi ki, kalbim o kadar hızlı atıyordu ki, göğsümden çıkacak gibi hissettim.

Siktir.

"Koş!" diye bağırdı Stella.

İçimden küfrettim ve tetiklere basarak yüzlerine nişan aldım.

Silahlardan parlak konfeti yağmuru gibi konfeti yağdı.

Kaçtım, sahne arkasına koştum. Her yer kaos içindeydi; herkes, kıcsız şapkalı uzaylının gösterinin bir parçası olmadığını fark edince müzik kesildi.

Birdenbire bir ip gövdemden etrafına dolandı ve beni geri sürüklerken çılgık attım. Karşı koymama rağmen ip daha da sıkılaştı ve birdenbire uzaylının sert vücuduna çarptım.

"Dediğimi yap, tatlım, yoksa canın yanar."

Siktir et. Beni kaldırırken kükredim ve tekmeledim, sesleri kalabalığın üstüne yükseldi. İki koluyla beni sıkıca tutup hareket ettirmeden güreştiler. Soğuk bir silah namlusu şakağıma dayandı ve ben hareketsiz kaldım, nefes nefeseydim.

Siktir. Ölmek istemiyorum.

"Kimse kıpırdamadan, yoksa Küçük Bayan

Mercury ölür!" Çılgıklar artık eğlenceli değildi.

"Raider!" "Kanun

kaçığı!"

"O suçlu, Raider!"

Kalbim durdu.

Uzaylı kanun

kaçığı.

Bu akşamki gösterimizden birkaç dakika önce haberlerde onun hakkında bir şey duymuştum.

"Onu bırak, seni canavar!"

Ona benzeyen *başka* bir uzaylı sahneye atladı.

VIP.

"Mücevherimi bırak!" Madam Moonie'nin sesi, sahneye çıkarken onun dikkatini çekti.

2.00x Blaster'ı çekip herkesi vurmaya hazır bir şekilde.

2.00x Blaster'ı elinde tutuyordu, silahı ateşlemeye hazırды.

Başka bir durumda, kahkahayı patlatırdım. Madam Moonie bizim anne ayımızdı ve şu anda uzaylı haydut, onun değerli yavrularından birini elinde tutuyordu. Gözleri öfkeyle yanıyordu, kıpkırmızı dudakları hırçın bir gülümsemeye bürünmüştü.

Namlu şakağıma daha sert bastırdı. "Onu alıyorum," diye uzaylı VIP ve Madam'a aynı anda homurdandı. "Bir adım daha atarsan ölür. Rider, hepsi senin suçun. Adımı temize çıkar."

VIP gülerek başını salladı. Benim durumuma rağmen, beni tutan adama bakışları midemi bulandırdı. "Artık gerçek bir kanun kaçağı oldun kardeşim. Bu tren bir kez yola çıktı, artık durdurulamaz. Kendi mezarını kazdın."

"Ne istiyorsun?" Madam hırladı. "Para mı? Mücevherimi bırak, pazarlık edelim."

O sadece güldü. Aniden omuzlarına kaldırıldım. Silahlarını ateşleyip koşmaya başladığında çığlık attım.

Çılgınca hızlıydı. Her şey bulanıklaşmıştı. Saloonun ön kapısından çıkıp sıcak, tozlu geceye fırladığında çığlık attım.

"Madam!" diye bağırdım.

Yumruklarımı onun sert vücuduna vurarak, elimden geldiğince ona vurmaya çalıştım. Bu, ona değil de bana daha çok acıtıyordu.

"Bırak beni!" diye bağırdım. "Bırak beni!"

"Üzgünüm, tatlım," diye homurdandı. "Sen benim özgürlüğümün biletsin. Keşke böyle olmak zorunda olmasaydı."

İğnesi omzuma saplandı. Acı bekliyordum ama zihnimi altüst eden bir zevk dalgası hissettim.

Kahretsin.

Davetsiz bir orgazm beni sarstı, ayak parmaklarımı kıvırdı. Vücudumdaki her sinir ucu, sihirli bir şekilde yayılan coşkulu bir dalga ile aydınlanıyor gibiydi. Beklemediğim için durduramadan çığlık attım. Zehrini hissettim. Onu hissettim.

O dalga içimden geçerken nefes nefese kaldım ve ona yaslandım.

Bu da neydi böyle?

Onun hırladığını duydum. "Dhagonit."

Aniden kafamın arkasına sert bir darbe indi ve her şey karardı.

BÖLÜM 2

Bronco

RAIDER

Eş. Hazine. Dhaarin.

Onun kafasının arkasına sertçe vurdum, şok dalgası beni sardı. Zehrim onu bayılttı. Onu uyutmalıydı.

Eş. Hazine. Dhaarin.

Bu kelimeler tekrar tekrar kafamda yankılandı. Planımla bir sürü sorunla uğraşmaya hazırdım, ama *eşimin* kaçırılması bunlardan biri değildi.

Kahretsin. Zehrimle *orgazm olmuş* bir insanı kaçırmak da hiç aklıma gelmemişti.

Eşim.

Aklım almıyordu. Neden bu benim başıma geliyordu?

Vücudu bana karşı gevşedi. Bir anlık suçluluk hissettim, ardından sahiplenme duygusu geldi, ama buradan hızlıca çıkmanın tek yolu onu bayılttı. Güneş enerjili motosikletime atladım ve üzerimize bizi daha zor fark edilebilecek koyu renkli bir pelerin örttüm.

Onu kanyonlara götür, sonra özgür olacaksın.

Bayılmak, zehrimin *normal* etkisi olmalıydı. Kokusu beni sarmıştı. Uyarılmasının kokusu ve yumuşak bacaklarının arasında aniden akan sıvının kokusu. Tüm vücudu gerilmişti ve sanki beni alıyor gibi çığlık atmıştı. Ona dokunma, onu kucaklama dürtüsü hissettim, ama bu hiç mantıklı değildi. Hayatımda hiç kimseye böyle ani bir seks dürtüsü hissetmemiştim.

Ama zehrim daha önce kimseye orgazm yaşatmamıştı. Görünüşe göre bu, gizemli harikalarla dolu bir geceydi.

Kafamı salladım, önümdeki sorunlara odaklanmaya çalıştım. Etrafımdaki gürültüyü görmezden gelerek motoru çalıştırdım. Yetkililerin yerimi bulması çok uzun sürmezdi.

"Raider!! Onu geri ver!"

Kardeşimin bağırışlarını duymazdan geldim. Bu onun hatasıydı. Hepsi onun hatasıydı. Ve bu insan sadece benim planımın bir parçasıydı.

Bunu onun yüzünden yapıyordum. Çünkü o, onun için önemliydi.

Dhagonit. O bir sorun.

Yola çıkarken içgüdüsel olarak onu daha sıkı tuttum. Kanyonlara vardığımızda planımı nasıl değiştireceğimi düşünürdüm. Orada olmalıyım, hem de bir an önce.

Beni tutsak ettikleri hapishaneden kaçmak şans eseri olmuştu. Bir gardiyan dikkatsiz davranmış ve ben kaçmayı başarmıştım. Belki de evren bana sonunda adımımı temize çıkarma şansı verdiğini söylüyordu.

Bütün gezegen benim kötü adam olduğuma inanıyordu.

Bir insanı kaçırmak da durumuma pek yardımcı olmamıştı. Ama *ben* kötü adam değildim.

Tozlu kaldırımların üzerinde süzülerek diğer güneş arabalarını ve motosikletleri geçtim, güvenilir broncomu olabildiğince hızlı sürdüm. Şehrin bu kısmında yol düzgündü, ama yakında değişecekti. Beni rahatsız eden korna seslerini ve sirenleri duymazdan geldim.

Buck, kimsenin ulaşamayacağı bir hıza sahipti. Onu yeniden inşa etmiş, en iyinin en iyisi haline getirmiştım.

Kardeşimin her zaman nefret ettiği bir şeydi. Benim bir şeyler yapabilmem.

Comet Canyon Saloon, Canyon City'nin dışındaydı. Şehir çölün ortasında yer alıyordu ve güneyinde gezegenimizin dolambaçlı labirentleri uzanıyordu.

Kırmızı ve mor çizgili kayalar, kan ve *wholets* rengine, gezegenimize özgü bir çiçek olan parıldayan yıldızlara uzanıyordu.

Batıdan bir toz fırtınası yaklaşıyordu, ama en az bir saat daha sürmeyecekti. Ondaki sonra, fırtına geçene kadar saklanma yerinde mahsur kalacaktık.

Gezegenimizde fırtınalara yakalanmak tehlikeliydi.

Her şey mükemmeldi. Garip insanla ne yapacağımı planlayabilecektim.

Onları atlatmak için bolca vaktimiz var.

Bizi saklayıp gizleyebilirim. İnsanı bağlı ve kapana kısırmış halde tutmam gerekecek, ama intikamımı nasıl alacağımı tam olarak bilene kadar saklanma yerimde kalabiliriz.

İlk adım tamamıdı.

İkinci adım ise devam ediyordu.

Onu biraz daha sıkı tuttum, bana vereceği tepkiyi düşünmemeye çalışarak.
Kokusu, vücudu, o... Hayır.

Onu düşünmeme izin veremezdim. Belki de uzun zamandır kimseyle birlikte olmadığım içindi. Yapmadığım bir şey için iradem dışında hapsedilmiş olmak, bir *partnerim* olmadığı anlamına geliyordu. Kokusu tekrar burnuma çarptığında sikim sertleşti, bu beni rahatsız etti. Baskı çok yoğundu, taşaklarım boşalmak için can atıyordu. Sanki bana büyü yapmıştı.

Belki de feromonları beni çıldırtıyordu. Belki de uzun zamandır dokunduğum ilk kadın olduğu içindi.

Burada açıkça *bir* terslik vardı.

Kendimi toparlamaya zorladım ve gaza bastım. Buck'ın motoru hızlandıkça gürültü çıkardı.

Çölü kalbim gibi biliyordum. Gezegenim bana sırtını dönmüş olsa bile, onu nefret edemiyordum. Ne olduğunu öğreneceklerdi. Rider'ı ifşa edecektim.

Onlara gerçeği göstermeliydim.

O, onların inandığı gibi bir elçi değildi.

İşe yaramaz kardeşim her şeyi mahvetmişti. Rider kendi günahlarının suçunu bana yüklemiş, adımı lekelemişti. Kıskanç ve acımasızdı, vücudunda tek bir iyi kemik bile yoktu.

Onun yüzünden kanun kaçağı ve dolandırıcı olmuştum. Onun yüzünden bu kadını kaçırmıştım.

O kadın hırslıydı. O sahnede, tetiği çektiği an, hayatım gözlerimin önünden geçti.

Penisim titriyordu ve daha da sertleşiyordu.

Hayır

Bunun olmasına izin veremezdim. Eş olsun ya da olmasın. O, tüm evrende ilişki kurabileceğim son kişiydi. O benim *esirimdi*.

Neredeyse istemeden homurdandım.

Bir siren havayı yırttı, yolun üzerinde ışıklar yanıp sönüyordu.

İçimden küfrettim ve gaza bastım.

Rhombo'da Buck kadar hızlı bir solacar ya da solarcycle yoktu. İki elimle direksiyonu sıkıca kavradım. Küçük insan bana doğru kıpırdadı, ama sonra tekrar sakinleşti.

Üç kalbim de daha hızlı atıyordu.

Devil's Gate'ten geçerken motor uğuldadı. Devil's Gate, kanyon labirentinin başlangıcını işaret eden iki yüksek taş kemerdi. Sirenlerin sesini duyabiliyordum, ama labirente girmiş olduğum için artık hiç şansları yoktu.

Sağa döndüm, yoldan saptım ve daha az bilinen bir patikayı takip ettim. Patika, içinden geçebileceğimiz kadar büyük, karanlık bir deliğe doğru düz bir şekilde ilerliyordu. İçinden hızla geçtik, gözlerim tam karanlığa alışmaya çalışıyordu.

Bu mağara yolu bizi saklandığım yere yaklaştıracaktı.

Tünelden çıkarken yavaşladım ve durdum. Yukarı bakıp siren seslerini dinledim. Işık bekledim. Yaklaşıklarını duyabiliyordum ama izlerini kaybetmiştim.

Motoru tekrar çalıştırırken derin bir kahkaha attım. Buck, kayalık bir yolda hızla ilerledi, iki taş duvarın arasından geçerek varış noktamıza ulaştık. Başka bir açıklıktan hızla geçtim ve kayarak durdum. Etrafımda toz bulutları yükseldi, paslı kırmızı ve morumsu bir renk vardı.

Bir saniye öylece oturdum, her şeyi içime çektim. Genel olarak kaçırma iyi gitmişti. Küçük Bayan Mercury, beni nefret etse de planımın bir parçasıydı. Bu işe bulaşması onun suçu değildi. Kendimi kötü hissediyordum ama kardeşimi ifşa etmek zorundaydım.

Hoşnutsuz bir iç çekişle, mağara girişine görünmez bir kapı açan düğmeye bastım. Bu, dışarıdan seslerin ve ışıkların algılanmasını engelleyecekti. Ayrıca kumun içeri girmesini de önleyecekti.

Buck'tan kayarak indim ve onu kendime sıkıca sarıldım. İnsan bana karşı kıpırdadı ve yumuşak bir inilti duyuldu. Donakaldım, bir *rhan* gibi orada durdum.

Ona baktım. Dudakları yumuşak ve ısırılabilir, kirpikleri uzun ve siyahdı. Güzel yüzünde parıltılar vardı. Vücudu benimkine değdiğinde sıcaklığını hissettim. Kokusu bana *wholet* tarlalarını hatırlattı. Ağzım sulandı, vücudum ona tepki verdi.

Dur. Ona bakmayı kes. Ona sahip olamazsın.

Eşin. Dhaarin.

Dhagonit. Bu gerçek olamaz.

Çatışan düşüncelerim beni derinden rahatsız etti. Onu üst kollarımın arasına alıp karanlık tünelde ilerlerken ona öfkeyle baktım. Burada bile değerli bir mücevher gibi parılıyordu.

Halatlarım hala onu bağlıyor, kollarını yanlarına tutuyordu. Bakışlarım göğüslerine kaydı, onu bağladığım için kendime lanet ettim. Gözleri titreyerek bir inilti daha çıkardı.

Penislerim, kumaştan kurtulmak için çaresizce gerildi. *Eş.*

Vücudumdaki her içgüdü onu sikkemi söylüyordu. Ona tapınmamı. Onu *sevmemi*. Onu dar bir açıklıktan geçirdim, sonra bir parça kumaşı çekip gizlendiğim yere girdim.

Bu yeri yıllardır kullanıyordum. En az elli yıldır ve beni hiç hayal kırıklığına uğratmamıştı.

Yuva.

Dhagonit, bu zor olacaktı.

Onu odanın köşesindeki hamakta yavaşça yatırdım. İpimi çıkardım, ama sonra bileklerini ve ayak bileklerini birbirine bağladım. Kemikleri benimkilere göre çok küçüktü. İnsanlar çok kırılıyordu.

Daha önce hiç birine bu kadar yaklaşmamıştım. Bu varlıklar garip ve güzeldi. Derisi onu dış etkenlerden korumuyordu ve parmaklarında pençeleri yoktu. Savunmak için kullanabileceği bir kuyruğu ya da zehiri yoktu.

Ve yine de sahnede bana meydan okumuştı.

Boğazımdan düşük bir tıklama sesi çıktı. Kontrolümü kaybetmiş olmam beni dehşete düşürdü.

İnsanlar sihir mi kullanıyordu? Belki de o benim zihnimi kontrol edebiliyordu... ya da siklerimi.

İkisi de *hala* sertleşmişti.

Dhagonit.

Nefesi kesildi, gözleri açılıp kapandı. Onun üzerinde durup uyanmasını izledim. Ona verdiğim zehir çok uzun sürmemişti ve yumuşak teninde olması gereken izler yoktu.

Hepsi garip şeylerdi.

Belki de burlesk dansçıların gizli güçleri vardı.

Gözleri tekrar açıldı, parlak mavi.

Bana baktı.

Ben de ona

baktım.

Çoğu varlık — insanlar, Lazulianlar, Tourmalindler, Rhomboanlar — şu anda çılgılık atıyor ve yalvarıyor olurdu. Ben büyük, korkutucu bir uzaylıydım, ama bu küçük şey sadece bana bakıyordu.

"Lanet olası şovumu mahvettin."

Az önce benim zehrimden çıktın ve ilk söylediğin şey bu mu? Burnumdan soludum. Onun ne söyleyeceğini beklediğimi bilmiyordum, ama bu değildi. "Ve? Neden benden korkmuyorsun?"

"Ne demek 've'? Sen neden benden korkmuyorsun?"

"Korkmuyorum," diye homurdandım.

"O zaman neden beni bağladın?"

Gözlerimi ona dikip baktım. "Çünkü kaçmaya çalışabilirsin, tatlım."

Alaycı bir şekilde güldü ve bana öfkeyle baktı. "Beni almaya gelecekler. Beni bulacaklar ve sen de bir kanun kaçağı olarak doğrudan hapishaneye geri döneceksin."

Göğsümde bir hırıltı yükseldi ve ona doğru eğildim. Benim neler yaşadığımı ya da neler yapmaya hazır olduğumu bilmiyordu. Gözlerinde bir korku parıltısı gördüm, ama yine de poker suratını iyi koruyordu.

Neden çılgılık atmıyordu? Neden beni bırakmam için yalvarmıyordu? İkimiz de birbirimize bakmaya devam ettik.

Bileğini kaldırdı, dudaklarını sıkıştırdı. "Benden korkmuyorsan, bırak beni."

Bunu yapacağımı sanıyorsa deliydi. Beni istediği kadar alay edebilir, dalga geçebilir, lanetleyebilir, nefret edebilir.

"Hayatta olmaz, tatlım."

Gerçekten bir suçlu ya da kanun kaçağı olmayabilirdim, ama birinin kaçmasını engellemek için onu çözmanın kötü bir fikir olduğunu biliyordum.

Kokusu beni sarmıştı, eskisinden daha güçlüydü. Mide kaslarımın kasılmasını görmezden gelmeye çalışarak kokusunu içime çektim. Kendimi yine genç bir çocuk gibi hissettim, güzel bir kadının yanında kendimi kontrol edemeyen bir çocuk.

"Gerçekten mi?" diye sordu, pantolonumun içindeki aletimin zonkladığından habersiz. Üstündeki çubuk bile uyanmıştı. "Bileklerimi bile çözmeyecek misin?"

"Hayır," diye homurdandım ve o aşağı bakamadan dönüp sırtımı döndüm. "İstedğin kadar alay et, tatlım. Seni bırakmayacağım."

Kendimi rahatlatmam gerekiyordu. O zaman onunla başa çıkabilirdim. Belki bu, ne yapacağımı anlamam için ihtiyacım olan netliği sağlardı. Kahretsin, belki de onu bırakıp başka bir gezegene kaçmalıyım.

Hapisten kaçmıştım.

Kardeşimin kendisi için istediği burlesk sanatçısını kaçırmıştım.

Her gösterisinde ön sırada oturuyordu. Hapishanedeki gardiyanlardan birine göre, kardeşim son dört haftadır Galactic Gems'in her gösterisi için bilet almıştı.

Ben parmaklıklar ardında çürürken.

Onun hatalarının bedelini ödüyordum.

Şimdi onu kullanarak kardeşime şantaj yapacaktım. O benim adımlı temize çıkarak, ben de eski hayatıma dönecek ve bu fırtınayı geride bırakabilecektik.

"İplerden kurtulmayı başarsan bile, burada sıkışıp kalırsın. Toz fırtınası başladı." Küçük mağaranın içinden geçerek açıklığa doğru ilerledim. "Sen benimsin."

"Nereye gidiyorsun? Hey, beni burada bırakamazsın. Beni çöz!"

Onu görmezden gelerek karanlığa doğru kayboldum. Bu küçük mağaranın yanında bir tane daha vardı. Orada tüm erzakımı, yiyecek ve suyum ve aletlerimi saklıyordum.

Çıglıkları mağarada yankılandı. En öndeki kapının sesi de engellediği için sevindim.

Kimse onu duymayacaktı. Onu bulamayacaklardı.

"*Dhagonit*," diye küfrettim ve odaya girdim.

Yıllar önce, buraya gelip türlü icatlar yapardım. Buck da öyle ortaya çıkmıştı. Her yerde metal parçaları ve aletler, mutfak tezgahının üzerinde eski planlar dağılmıştı. Her şey ince bir toz tabakasıyla kaplıydı. Arka köşede küçük bir masa vardı, üstündeki ışıklar titriyordu. Çok şık bir yer değildi, ama bizi güvende tutacaktı.

Eski tencere ve tavaların yanı sıra burada sakladığım konserve kutuları olan bir lavabo vardı. En azından bazıları iyi bir yemek olurdu. İnsanın onu besleyemeyeceğimi düşünmesini istemedim.

Ne düşündüğü önemli değil. Ona sahip olamazsın.

Yine düşük bir hırıltı çıktı ağzımdan.

Burası bir sığınak değil, kaçış yeri olduğu günleri özlüyordum.

O zamanlar daha kolaydı.

Kardeşim beni bu kadar çok sevmiyordu.

Hayatımız daha kolaydı, her ne kadar ben hep yalnız olsam da.

Bir sandalyeye oturup sırtımı yaslayarak çizmelerimin fermuarını açarken iç geçirdim.

Ne kadar olmuştu? Onunla tanışalı beş dakika mı? Ve beni çoktan parmağında oynatmaya başlamıştı. Beni mahvedecekti.

İki sikim serbest kaldı, uçlarından ön sıvı damlıyordu. Ellerimi çıkıntılı sapların etrafına kaydırarak uzunluklarını hissederken homurdandım. Diğer elimle üstündeki küçük çubuğu dokundum, ucu klitorisine tam oturacak şekilde emiciydi. Kalçalarım istemsizce yukarı doğru itildi, kulaklarım kanla doldu.

İnsanlara yakın olmasam da, anatomilerini biliyordum. Bu çok cezbedici bir fikirdi – o beni alacaktı, klitorisi emilecek ve benim adımı haykırıncaya kadar okşanacaktı. Sadece dokunuşu bile beni doruğa çıkaracaktı, beni öptüğü için şişmiş dudakları...

Bu kötüydü. Bu *yanlıştı*. Kardeşim, Galaktik Mücevherleri duyduğundan beri onu çok uzun zamandır istiyordu. Ama o benim kaderimdi.

Ve şimdi benden nefret etmek için her türlü sebebi vardı.

Adımı temize çıkarmak için kullanmam gereken tek kişi, hayatımı kurmam gereken kadındı.

Nefesimi vererek başımı geriye doğru sertçe attım, şapkam düştü. Umurumda değildi. Kendimi okşadım, zevk dalgaları vücudumu sararken inledim. O benim zehrimi almıştı ve bu onu orgazma ulaştırmıştı.

Bir parçam, onu içine alırsa ne olacağını merak ediyordu...

Beni çıldırtıyordu. O küçük şekerim düşüncelerimi çoktan ele geçirmişti.

Hayır, hayır, hayır.

Uzun süre dayanamazdım. Onun yan odadaki mağarada olduğunu bilmiyordum. İnledim, kendimi daha hızlı okşayarak zevkin her yerimi sarmasına izin verdim.

Adını bile bilmiyordum.

Onun sahne adını biliyordum. *Küçük Bayan*

Merkür. Ama gerçek adı değildi.

Boğazımdan bir çığlık çıktı. Çığlık tüm mağarada yankılandı, o kadar yüksek sesle ki bir an için yetkililerin beni duyabileceğini düşündüm.

Umurumda değildi.

O anda mantıklı hiçbir şey bulamıyordum. Evrendeki herkesin beni duymasını istiyordum.

Diğer odadaki kadının da beni duymasını istedim. İçimdeki hayvani bir yan, ona onu düşünerek kendimi becerdiğimi bilmesini istiyordu. Muhtemelen benim vahşi bir sapık olduğumu düşünürdü. Kahretsin, bir şekilde beni öyle yapıyordu.

tüm düşüncelerim hakkında zaten sahiplenici hale geliyordu.

Takıntılı.

Yedi kökünden çürümüş cehennem kapısı. Mahvoldum.

Tohumum ellerimden damladı, bol miktarda üzerime boşa gitti.

Ayağa kalkıp yıkarken öfkeyle baktım.

Boşalma hakkındaki teorim yanlıştı. Bu sadece onu daha çok istememe neden olmuştu. Bu tam bir felaketti.

BÖLÜM 3

Çatışma

Mari

Uzaylının düşük ve boğuk inlemesi tüm mağarada yankılanırken donakaldım. Başımı kaldırıp kapının aralığına baktım. Kaşlarım çatıldı.

Bu, düşündüğüm şey miydi?

Bütün bu durum tamamen yanlıştı. Benim burada olmamam gerekiyordu. Sahneye çıkıp para kazanıyor, dans ediyor, hayranlarımın gözlerini kamaştırıyor olmalıydım. Stella ve Madam Moonie benim için çok endişelenmiş olacaktı. Bu canavarın benden ne istediğini de bilmiyordum.

Bir an için beni çözüp serbest bırakacağını sandım, ama sonra dönüp uzaklaştı. Ve şimdi garip homurtular çıkarıyordu.

Sinirlenmişim. Tek istediğim bir kadeh şampanya ve ayak masajıydı, akrep gibi bir uzaylı haydutla uğraşmak değil.

Güzel bir kıcı ve kuyruğu olan bir uzaylı haydut...

Kuyruğu ve zehri düşüncesi bacaklarımı birbirine sıkıştırdı. Beni boğmak üzere olan arzuyu bastırmak için nefesimi tuttum.

Birçok uzaylıyla çıkmıştım, ama mağarada saklanan türden bir kız değildim. Parayı, mücevherleri ve lüksü severdim. Şımartılmak ve tahrip edilmek istiyordum. Ben bir elmas kızdım. Sapık bir kız. İki yönümü de tatmin edebilecek birine ihtiyacım vardı.

Stella'nın partnerleri çıtayı gerçekten yüksek tutmuştu ve en iyi arkadaşımın ne kadar mutlu olduğunu gördükten sonra, ben de aynısını istedim.

Neden beni kaçırdığını anlayamıyordum. Tüm sanatçılar arasında, hatta bu gezegendeki tüm insanlar arasında, bu hiç mantıklı gelmiyordu. Onu tanımıyorum, sahneye atlayan diğer uzaylı VIP'yi de tanımıyorum. Lanet olsun, bu gezegene daha önce sadece birkaç kez gelmişim. Beni hedef alması için hiçbir neden yoktu.

Neden *ben*?

Gözlerim odanın içinde dolaştı. Üstünde ışıklar bulunan küçük bir mağaraydı. Duvarlar koyu kırmızı, pürüzsüz taştan yapılmıştı ve diğer köşede yatak gibi bir şey vardı.

Bana daha çok bir yuva gibi geldi, ama bu şaşırtıcı değildi. İnsanların genellikle tercih ettiği yerler yerine doğal dinlenme yerlerini tercih eden birçok varlık olduğunu biliyordum.

Beni sahnemden kaçırdı, *orgazmik* iğnesiyle beni bıçakladı, bağladı ve lanet bir mağarada rehin tuttu.

Tuvalet nerede? Ya tuvalet yoksa? Siktir et.

Bileklerimi kaldırıp sert ipi ağzıma götürdüm. Dişlerimle sıkıca ısırdım ve düğümü çekmeye başladım. Bunu yaparken gözlerimi kapıda tutuyordum.

O geri gelene kadar ne kadar vaktim vardı? Hiçbir fikrim yoktu. İpleri çekip çiğnemeye ve koparmaya çalıştım. Hiç kıpırdamadı. Lifler dudaklarımı batırdı, acıtıyordu. Sanki bir işe yarayacakmış gibi çekip durmaya devam ettim.

Ugh. Bu ip çok kalındı. Çok kalın ve çok pürüzlüydü.

Bu adam kendini ne sanıyordu? Beni kaçırıp burada kalmamı bekleyemezdi.

Eğer kurtulursam, kaçmam gerekecekti.

İp gevşedi. İp çözülmeye başladığında bir umut ışığı gördüm. Kapının dışında bir gölge hareket etti.

Siktir.

Raider içeri girdi ve dört kolunu da çaprazladı. Benim ona baktığım gibi o da bana baktı. Birbirimize öfkeyle bakmamıza rağmen, onun görünüşünü incelemekten kendimi alamadım.

Beni kaçıran adam yakışıklıydı. Başka koşullar altında, onu tavlamak için her şeyi yapardım.

"Sen bir sorunsun," dedi, açıkça hoşnutsuz bir şekilde.

Gülmeme engel olamadım. Şaka mı yapıyordu?

Onun çok güneyli bir aksanı olduğunu fark ettim, bana bir kovboyu hatırlattı. Aslında, onun tüm özelliği buydu, değil mi? Botlar, şapka ve çizmeler giyiyordu. İkimizin de kullandığı dil çeviriciler sayesinde birbirimizi anlayabiliyorduk. Ama merak ediyordum, neden sesi sanki eski bir western filminden çıkmış gibi geliyordu?

Bu çok sevimliydi.

Senin neyin var?

"Ne demek sorunun *var*? Beni kaçırın sensin. Beni senin sorunun yaptın."

Hayal kırıklığıyla homurdandı, iki kolunu açtı. "Zehirli sözlerime böyle tepki vereceğini beklemiyordum."

Siktir. Zehir. Baştan aşağı kızardım. Ben de bunu beklemiyordum. O zehir, hayatımda yaşadığım en iyi orgazmlardan birini yaşatmıştı...

Biraz sapıkça şeylerden hoşlanıyordum, ama bu hepsini gölgede bırakmıştı.

"Evet, şey, bunun hakkında ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Belki de senin bir sorunun vardır."

"Bende bir sorun *yok*. Gelen sendin," diye hırladı. "Ve bunun bir nedeni var."

"Peki ne olabilir ki?"

"Sen benim eşimsin. Benim *dharrinim*. Ve şimdi adımlarıma temize çıkarmak için tek şansımı mahvettin. Bir eş istemiyorum, ihtiyacım da yok. Özellikle de şu anda olanlar varken. Çok tehlikeli."

Seksiydi, ama deliydi. "*Ben* neyi mahvettim?" diye bağırdım. "Bağlanan benim! Gösterimi mahvettin, beni kaçırdın ve lanet bir mağarada rehin tutuyorsun. Ve ben senin eşin *değilim*."

Burnunu çekip hamaka yaklaştı. Hiçbir yere gidemezdin, ama geri çekilmek yerine kendimi rahatlatmaya çalıştım. İri bir adamdı, ama beni korkutmuyordu.

Geçmişte çok daha kötü durumlarla başa çıkmıştım.

Eğildi, yüzü benimkinin üzerindeydi. Bakışlarını karşıladım, zorlukla yutkundum. Mor gözlerinde kendimi görebiliyordum, bakışlarım çenesinin yanındaki iki çenenin sert hatlarını takip ediyordu. Şimdiye kadar ona bu kadar yakından bakmamıştım ve gözlerimi ayıramıyordum.

Boynu, geniş omuzlarına uzanan çıkıntılar ve çizgilerle kaplıydı. Sert derisini okşamak için kendimi zor tuttum.

"Ben de bunu istemiyorum, tatlım," dedi. "En azından, onca insan varken, seninle istemiyorum."

Bu canımı yaktı. Ben de onu istemediğim için önemi olmamalıydı, ama reddedilmenin acısı yüzümü başka yere çevirmeme neden oldu.

"Beni çözmelisin," mırıldandım. "Eğer

çözersem, kaçacak mısın?" "Evet."

"O zaman seni çözemem. Sana zarar vermeyeceğim. Zaten burada sıkışıp kaldın. Toz fırtınası başladı."

"Ve?"

"Toz fırtınası kimse bir şey yapamaz demek. Buradan çıkamayız. Tehlikeli."

"Ama çişim var," diye patladım.

Gözlerini devirdi ve başını salladı. "Sen gülünç bir insansın."

"Yalan söylemiyorum. Beni çözüp bırakmazsan hamakına işeyeceğim.

Fırtına varsa kaçamam, değil mi?"

Yine bir çıkmaza girmiştik, ama bu sefer sözlerimi daha dikkatli düşünmüş gibiydi. Yüz ifadem ikna edici olmalıydı. Sonunda içini çekerek bana döndü. Eğilip ayak bileklerimi ve bileklerimi aynı anda çözdü. Bacaklarımı sallayarak kurtardım, uzuvlarım ağırlaşmıştı.

"Burada tuvalet var, değil mi?"

"Havuz ve tuvaletin olduğu başka bir küçük mağara var. Kostümünü değiştirmek istersen sana ekstra giysi verebilirim."

Hmm. Bu kıyafetlerden kurtulmak iyi olurdu. Parlak alt kısmımdan pantolonumun kıcıımı sıkıldığını hissedebiliyordum. Ve kumaşta kristallerin kaybolmasını riske atmak istemedim...

"Tamam," dedim.

"*Tamam*," diye homurdandı.

Bacaklarımı yana doğru salladım ve oturdum. Hamaktan atladığımda sırtı düzeldi ve kollarını kavuşturdu. Bir saniye sendeledim, yüzümü buruşturma isteğiyle mücadele ettim. Bu botları uzun süre giymekten ayaklarım ağrıyordu ama ona belli etmedim.

"Nereye gidiyoruz kovboy?"

Ellerinden biri kolumu sardı ve beni kayalık kapıya doğru çekti. Beni önce içeri itti ve arkamdan geçerek bana yol gösterdi. Arkamızdaki ve sağımızdaki ince ışık şeridi dışında tam bir karanlık vardı. Botlarım mağara zeminine vurarak etrafımızda yankılandı.

"Neredeyiz?" diye fısıldadım.

"Kanyonlarda. Sığınağımda," dedi.

Saklanma yeri. Harika. Muhteşem. Bu, büyük olasılıkla kimsenin bizi bulamayacağı anlamına geliyordu.

Diğer odayı geçtik. Mutfak ve çalışma alanı gibi görünen bir yer gördüm.

"Burası çok... bakımsız."

"Her şey tozla kaplı. Buradaki su çok tuzlu. Ayrıca yıllardır buraya gelmedim. Tuz yüzünden havuzda yüzüyor gibi hissedebilirsin, özellikle de sen bu kadar küçüksen."

"Ben minik bir insan değilim," diye itiraz ettim. "Boyum ortalama."

"Botların seni daha uzun gösteriyor, tatlım. Eminim kafan göğsüme bile yetişmez."

Yakışıklı olabilir, ama aynı zamanda sinir bozucuydu. "Senin şekerin değilim, bana öyle deme. Hatta benimle konuşmayı kes. Senden hoşlanmıyorum."

Beni görmezden gelerek başka bir açıklıktan itti.

İçinde bulunduğum duruma kızgın olsam da kendimi tutamadım. Yukarı bakıp mağarayı incelerken nefesim kesildi.

Çok güzeldi.

Mağaranın tavanı kırmızı mücevherlerle kaplıydı ve hepsi kendi ışığını yayıyordu. Bu mücevherlerin canlı organizmalar mı olduğunu yoksa bu gezegenin kendi ışık kaynağı mı olduğunu merak ettim. Her halükarda, büyüleyiciydi. Ortadaki pas rengi bir havuzdan buhar yükseliyordu. Tuvalet olduğunu düşündüğüm yeri engelleyen el yapımı bir cam duvar vardı.

"Bu hoşuna gitti mi?" diye sordu şaşkınlıkla. "Onlar sadece taşlar."

"Güzel taşlar. Işıkları çok hoş. Buranın geri kalanından daha güzel," diye mırıldandım.

O güldü, bu beni şaşırttı. Sesi samimi olduğunda bulaşıcıydı. Ondan uzaklaşırken gülümsemek için kendimi zor tuttum ve kollarımı tekrar kavuşturdum.

"Artık gidebilirsin *kovboy*." "Seni

bırakmıyorum *tatlım*."

"Tuvaleti ve banyoyu kullanırken burada kalamazsın."

"Neden?"

Yine kızardım. Benimle dalga mı geçiyordu yoksa beni anlamamış mıydı? Çevirmenlerimiz doğru çalışıyor muydu? Boğazımı temizledim.

"Bir bayan banyo yaparken burada olman uygun değil."

"Seni burada yalnız bırakamam. Sen kırılgan birisin. Bir insansın. Kendini koruyacak hiçbir şeyin yok. Pençelerin ya da sert bir derin yok."

Kırgın bir şekilde alay ettim. "Kendime gayet iyi bakabilirim. Benim için endişelenmene gerek yok. *Sığınağınızda* güvende değil miyiz?"

"Asla bilemezsin," diye mırıldandı.

"Senin bir şey yapmayacağını nereden bileyim?"

Kaşlarını çattı ve sonra sözlerimin anlamını anladığını gördüm. "Senin iznin olmadan sana asla zarar vermez ya da dokunmam. Beni buradaki kötü adam sanabilirsin, ama değilim. Kötü olan kardeşim. Sadece adımları temize çıkarmak için sana ihtiyacım vardı."

Sözleri samimi geliyordu. "Yalan söylüyor olabilirsin."

"Yalan söylüyor olabilirim, ama söylemiyorum," diye homurdandı. "Sana temiz kıyafetler getireceğim. Sonra havuza gelirim. Havuz çok büyük, birçok kişi sığabilir, sen bir tarafta ben diğer tarafta olabiliriz. Tabii çıplak olmaktan utanmıyorsan."

Ağzım açık kaldı. Ben, tüm insanlardan daha az utangaç biriydim. Onun şortuna bakmadan edemedim. Kumaş, altındaki şeyi neredeyse hiç gizlemiyordu. Kızgınmış gibi yaptım. "Ne iş yaptığımı biliyorsun, değil mi?"

Belli ki eğleniyordu. Omuz silkti. "Beni kandırabilirdin. Öyleyse takas yapalım mı?"

"Peki. Botlarına işmeden git buradan."

Bu sefer karnından güldü, ama arkasını dönüp mağaradan çıktı. Bir süre orada durup, duyamayacağı bir mesafeye gittiğinden emin olduktan sonra, en yakın sandalye büyüklüğündeki kayanın üzerine oturdum.

"Lanet olası uzaylı haydut," diye mırıldandım.

Botlarımın fermuarını açtım ve çıkarırken inledim. Bacaklarım ve ayaklarım yeniden nefes alabiliyormuş gibi hissettim. Botları yana attığımda üzerimden parlak tozlar döküldü. Sırada korse vardı.

Kahretsin, haklıydı. Beni çıplak görmesi umurumda değildi. Belki de o kadar kötü biri değildi.

Korsenin kopçalarını açtım ve kurtulduğum anda derin ve mutlu bir nefes aldım. Bir an için sadece iç çamaşırlarım, ipek bir eşarp ve meme kapaklarıyla oturup tüm kaslarımı gevşettim.

En azından artık bağlı değildim. Kendimi ayağa kaldırmaya zorladığımda yorgunluk dalgası hissettim. Cam duvara gidip etrafına bakındım, orada ne tür bir alet olduğunu görmek için. Normal bir komodinin gibi görünüyordu, bu da rahatlatıcıydı.

Gerçekten bir toz fırtınası varsa, canavar haklıydı. Ne yazık ki, fırtına dinene kadar onunla burada mahsur kalmıştım. Buraya geldiğimizden beri bu gezegende üç kişi daha vardı ve neredeyse gösteri programımızı mahvediyorlardı. Günlerce, hatta haftalarca sürebilirlerdi.

Ya haftalarca onunla mahsur kalırsam?

Hayatım mahvoldu.

Ama gerçekten o kadar kötü mü olurdu? Kıcı güzeldi.

Kendime bir surat yaptım ve sonra kalan giysilerimi de çıkardım, hepsini düzgünce katlayıp bir yığın haline getirdim. Ayak sesleri duyunca kalbim çarpmaya başladı. Raider kapıdan girip donakaldığında ellerimi belime koydum.

Hiç bir uzaylının böyle kızardığını görmemiştim. Gözleri mor renkten neredeyse kırmızıya döndü, kuyruğu arkasında sertleşti.

"Ne?" diye sertçe sordum.

Kükremeye inilti arasında bir ses çıkardı. Onun şişkinliğinin giderek büyüdüğü yere bakmadan edemedim.

Bana sorun dediği takdirde, o zaman onun hayal edebileceği en iyi en kötü sorun olacaktım.

Onun ateşli bakışları altında amım zonkluyordu ve ben yüzümü çevirip, ifademi bozdum. *Neyim var benim?*

"Fırtına ne kadar sürecek?" diye sordum, normal bir konuşma konusu bulmaya çalışarak. Ama seni böyle hissettiren bir uzaylı tarafından kaçırıldığında *normal* bir konuşma konusu ne olabilir ki?

"Henüz bilmiyorum, tatlım." Sesi boğuk ve yumuşaktı.

Kahretsin.

Kulaklarım yanarken havuza doğru yürüdüm. Doğal bir merdiven vardı, onu kullanarak aşağı indim ve sıcak suya girdim. Kaslarım hemen gevşedi, daha da batarken uzun bir inilti çıktı ağızımdan. Su hafifçe beni yukarı itiyordu ama bu, suya yerleşmemi engellemeye yetmiyordu.

Ayaklarım sonunda dibe değdiğinde su sıçradı ve omuzlarıma çarptı. Arkamı döndüm ve nefes aldım.

Raider havuzun kenarına bir takım elbise ve havlu katladı ve pantolonunun fermuarını açtı. Penisleri serbest kalırken, üzerinde titreşiyor gibi görünen küçük bir çubuk da ortaya çıktı. İnce ve penislerinden daha kısıydı, ucunda küçük bir açıklık vardı, daha önce hiç görmediğim bir şeydi.

Her yanıma ona dokunmak istiyordum.

Dürttü derin, ilkel ve neredeyse kontrol edilemezdi. Hemen banyonun karşı tarafına çekildim ve sert siklerine bakakaldım. Birbiri üzerinde duran siklerinin üzerinde, mağara mücevherleri gibi belirgin çıkıntılar vardı.

Kovboy iki kat daha ateşliydi. "Gördüğün hoşuna gitti mi, tatlım?"

Çok güzellerdi. Muhteşemlerdi. Onları emmek, taparcasına sevmek istedim.

"Yanakların kızardı. İlgileniyor musun, *dhaarin*?"

Eşin. O senin eşin, değil mi? Öyle dedi... Bu, birbirinize ait olduğunuz anlamına gelir.

HAYIR.

Hayır, hayır, hayır.

Bu olamazdı. Kadınlık organlarım sakinleşmeliydi. Havuzun sıcak değil de soğuk olmasını diledim, çünkü amıma bir tür şok uyandırma çağrısı yapmam gerekiyordu.

Yabancı bir kanun kaçağıyla yatmak yok.

Uzaylı haydutla yatmayı düşünmemeliyim.

Ve her şeyden önce, uzaylı haydutin iki lezzetli sikini emmemeliydim.

"İlgilenmiyorum," diye yalan söyledim. *Lanet olsun, ne yalancıyım.*

Kendi dilinde bir şeyler mırıldandı, çeviricim bile duyamayacak kadar sessizdi.

"Ne dedin?" diye sordum.

"Hiçbir şey."

Bakışlarımı başka bir yere çevirdim, bu seksi, çıplak uzaylıyı kafamdan atmaya kararlıyım.

BÖLÜM 4

Şeker

RAIDER

Sıcak suya daldığımda üç kalp de göğsümde çarpıyordu. İki sikim de zonkluyordu. Mağarada birlikte kaldıkça onu yiyip bitirmemek gittikçe zorlaşıyordu.

Bu benim harika bir fikrimdi, ama artık kendimi aptal gibi hissetmeye başlamıştım. Ona bakmaktan kendimi alamıyordum. Bu imkansızdı.

Mağaraya girdiğimde, onun tamamen çıplak olmasını beklemiyordum. Ona iyi çocukluk yaptığını söyleyerek alay etmiştim, ama bu bir hataydı.

Bunu yapmamalıydım, çünkü şimdi kızaran bendim. Her yanım onu arzuluyordu, o kadar ani ve güçlü bir acıydı ki, sanki bir kum fırtınasına kapılmış gibi hissettim. Bu duygu beni ele geçirmişti ve yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Onu düşünerek çoktan boşalmıştım. Bu hiç yardımcı olmamıştı. Bu kadın, hesaba katılması gereken bir güçtü.

Başını havuzun kayalık tarafına yaslayıp gözlerini kapattı. Göz faresinin ezilmiş taşlar gibi parladığını, dudaklarının hala koyu kırmızı olduğunu görebiliyordum. Pembe renk yanaklarını ve göğsünü kaplamıştı.

Suyun altında göğüslerinin hatlarını görebiliyordum. Onları ellerimle kavrayıp diğer ellerimle kalçalarını tutmak istedim. Onu tutmak, sevmek, memnun etmek... tüm bu arzular diğer tüm düşüncelerimi bastırıyordu.

Dört kolum ve elim olduğu için mutluydum. Ona yapabileceğim şeyler... Onu her biriyle sevebilirdim.

Kendimi geriye yaslamaya zorladım. Normalde su beni sakinleştirirdi. Ama şu anda sadece işleri daha da kötüleştiriyordu. Tek düşünebildiğim onu havuzun kenarına eğip onu almaktı.

Görünüşü beni cezbediyordu, ama inatçılığı da öyle. O sert biriydi. Belki de bu, bedenleri cam kadar kırılgan olan insanların savunma mekanizmasıydı.

Gözlerinde merak gördüm. İlgilenmediğini söylese de, vücudu ve kokusu aksini söylüyordu. Tabii ki, ben bir kanun kaçağıydım, ama yine de iyi bir varlıktım. Ona asla zarar vermeyecektim.

Bunu sormak zorunda kalması bile beni kızdırdı. Ona bir şey mi oldu, ya da geçmişinde neler yaşadı diye merak etmeden edemedim.

Bilmek istedim, böylece ona zarar veren herkesi yok edebilirdim.

Onun yanında kaldıkça, diğerlerinin çiftleşme bağı hakkında söylediklerini daha çok düşünmeye başladım. Öncü karakollarda bu konuyu konuşan başka uzaylılarla da karşılaşmıştım. Sayısı azdı ve aralarındaki mesafe çok fazlaydı.

Bu istem dışı bir şeydi. Kader iki ya da daha fazla ruhu birbirine bağladığında, varlıklar seçim şansını yoktu.

Bunu duymuştum. Asla inanmamıştım. Şimdi ise bu benim başıma geliyordu ve ben bunu lanet bir veba gibi savaşıyordum. Bu kaybedilecek bir savaştı. Bunun farkındaydım, ama yine de savaşmaya devam ediyordum.

Bu evrende eşini bulmak şanslı bir şeydi, ama bizim için hayatımızı mahvedecekti.

Bir hırıltı sesini duydum. Kafamı kaldırıp mağaraya bakındım, tetikteydim.

Burada nasıl biri olabilir? Alarmlarımı çalıştırmadan ön kapıdan girmeleri imkansızdı.

Başka bir garip homurtu sesi duyuldu.

Hala adını bilmiyorum, ama şimdi sormak için çok mu geç? Dhagonit.

"Kadın," diye hırıldadım, havuzun karşısına geçerek. "Arkamda dur."

Kadın irkildi, yüzü somurtkan bir ifadeye büründü. "Ne? Neden bahsediyorsun?"

"Bir şey oluyor. Bir hırıltı ya da davetsiz misafir sesi duyuyorum..."

Onu koruma dürtüsü çok güçlüydü. Onu sudan çıkarırken çılgılık attı, etrafımıza bakarken tekmeleyen vücudunu göğsüme bastırdım. Topuğunu uyluğuma dayadı, az kalsın aletimi ısıkalıyordu.

"Bırak beni! Ne yapıyorsun? Burada kimse yok!" "Dinle," diye bağırdım, onu susturarak.

İkimiz de nefes nefeseydik. Kız çıplak bir şekilde kollarımda, yanakları öncekinden daha da kızarmıştı.

Growlgrumbleburblegumble.

Şaşkınlıkla yavaşça ona baktım. Ses *ondan* geliyordu.

"Tuvalet ihtiyacın mı var?" diye sordum, kafam karışmış bir halde. "Lütfen üzerime yapma."

O, hırıltı ve çığlık karışımı bir ses çıkardı. Bu beni etkiledi. İnsanlar görünüşe göre her türlü uyarı sesi çıkarabiliyordu. Göğsüme sertçe vurdu, sonra elini çekerek yüzünü buruşturdu.

"Lanet olsun! Neden cildin bu kadar sert? Tuvalete gitmeyeceğim, sadece açım!"

Ses tekrar geldi, bu sefer daha ısrarcıydı. "Demek insanlar *da* homurdanabiliyor," diye düşündüm.

"Sadece *midem* guruluyor."

"Karnında bir hayvan mı var?"

"*Hayır, yok!* Sen aç olduğunda miden ses çıkarmıyor mu? Beni yere indir!"

"Benim üç midem var ve hiçbirisi kötü bir şey yemedikçe o sesi çıkarmaz."

"Ben sen değilim," diye homurdandı.

İnsan bana itti ve sonunda onu bıraktım. Suyu düştü ve battı. Suyun yüzeyine çıkarken öksürerek parmaklarıyla bir işaret yaptı.

Bu işaret, hangi galakside olursanız olun, oldukça evrensel bir işaretti.

"İnsanların kırılgan olduğunu kastettiğim şey bu..."

Ayağa kalktı, göğüsleri suyun hemen üzerindeydi. Su derisinden akıyordu, buhar etrafında kıvrılıyordu. Her düşüncem bir anda kayboldu, bana bakarken sözlerim kesildi. Gözleri koyu kahverengiydi ve labirentlerde bulduğum umber taşlarını hatırlattı. Makyajı yüzünden akıyordu, hayal gücümü işkence ediyordu. Tek düşünebildiğim, benim aletimi alıp maskarasını akıtmasıydı... *Kes şunu.*

Böyle düşünmemeliyim... değil mi? *O çok güzel.*

Arkasını dönüp beni bırakarak merdivenleri çıktı, mükemmel kalçaları sallanıyordu. Onu havuzun kenarına kadar takip ettim. Eğilip benim için serdiğim havluyu aldı.

Düşün. Konuş. Konuşabilirsin... Lanet olsun. Kan damarlarımdan akıp siklerime hücum ediyordu. Onu izlerken siklerimin şiştiğini hissedebiliyordum. Onun kokusunu içime çekiyordum, gözlerimi ondan ayıramıyordum. Siklerim o kadar sertleşmişti ki neredeyse acıtıyordu.

"Gördüğün hoşuna gitti mi, *tatlım?*"

Küçük yaramaz. Sözlerimi bana karşı kullanmıştı.

Ona şekerim demiştim, ama pek tatlı değildi. Bu onu daha da çok istememe neden oldu.

Evime bir engerek sokmuştum, çekici ve masum görünen ama ölümcül bir engerek. Bu gidişle, ben çoktan ölmüştüm.

Dik durdu ve havluyu vücuduna sardı. Döndü, amı şimdi göz hizamdaydı.

Yüzüme uzandı ve çenemi yukarı kaldırarak beni şok etti. Parmakları mandibulamın birine dolandı ve sıkıca tuttu. "Bütün gözler buraya. Burada yemek var, değil mi?"

"Yemek yapabilirim," dedim sertçe. Dokunuşuyla sikim daha da sertleşti. Kokusu burnuma geliyordu. Dilimi onun içine gömmek, adım haykırmasını duymak istiyordum.

"Kendime yemek yapabilirim."

Bu beni üzdü. Aniden, onun güzel parmağını hiçbir şeyin üzerine kaldırması fikrini hiç sevmedim.

Bu normal bir ilişki olsaydı, ona hiçbir angarya iş yaptırmazdım. Onu bir prenses gibi davranır, yürüdüğü yeri öperdim... ve sonra yuvamızda durmam için yalvarana kadar onu yerdim.

Ama bu normal değildi.

Ona olan bağım kalbimi bir kement gibi sarmış gibi hissettiriyordu, ama ona sahip olamazdım. O beni istemiyordu. Bunu açıkça belirtmişti.

İlk adımı attım. "Sana akşam yemeği hazırlayacağım demiştim." "Ya beni zehirlenirsen?"

"Senin için yemek yapacağım," diye dişlerimi sıkarak, gözlerini bakmaya zorladım.

"Peki," diye iç geçirdi. "Israr ediyorsan. Kendini toparlaman için biraz zaman vereceğim."

Ona getirdiğim kıyafetleri kapıp mağaranın köşesine doğru yürüdü. Bir kayanın üzerine oturup bacaklarını açarak bana doğru döndü. Kendini kurularken vajinası mağara ışıkları altında parıltıyordu. Önce yumuşak pançoyu giydi, diğer kıyafetleri giymek için acele etmedi. Panço tüm vücudunu örtüyordu ama sahip olduğum en küçük pançoydu.

Onun benim giysilerimi giymesini oldukça sevdim.

Ah, lanet olsun. Ne yapmam gerekiyordu? Ona dokunmamam gerekiyordu. Ona sahip olamazdım. Eş bağı olsa bile. Ve şimdi lanet toz fırtınası yüzünden birbirimize mahkum olmuştuk.

Kardeşime karşı intikam planım alt üst olmuştu.

İki penisim de hala sert haldeyken sudan tamamen çıktım. Aslında, onun yanında olduğum sürece bununla yaşamak zorunda kalacağımı anladım.

Nefesini tuttu, gözleri tekrar büyüdü.

Onu utandırmaktan zevk alıyordum. Beni çoktan görmüştü, ama yine de tepkisini engelleyemiyordu.

Erkek gururu egomu okşadı. Eğildim, havluyu aldım ve önce siklerimi kuruladım. Onları ovuşturarak yumuşak bir inilti çıkardım.

"Senden nefret ediyorum," diye tısladı.

Tahrik kokusu aksini söylüyordu.

Havluyu omzuma attım. "Hadi ama tatlım. Küçük gözlerin karanlıkta göremiyor."

O kalkarken homurdandı ve kostümünü ve havlusunu aldı. Ona elimi uzattım. "Ben taşıyabilirim."

"Hayır, teşekkürler. Ben yapabilirim."

İç çekerek, izin vermesini diledim. Yapamayacağını düşünmüyordum ama yardım etmemek garip geliyordu.

Beni mağaradan dışarı takip etti ve onu mutfağın olduğu odaya götürdüm. Tozun farkına vararak acı bir şekilde, mastürbasyon yapmak yerine temizlik yapsam keşke diye düşündüm.

Kardeşim beni kanun kaçağı yapmasaydı, onu Canyon City'nin kuzeyindeki tepelerdeki evime götürebilirdim. O evi kendi ellerimle inşa etmişim, ama o da onu benden almıştı. Her şeyi mahvetmişti. Bizim gibi iki kardeş olduğu için ailemizde lanet olduğuna inanıyordum.

O her zaman daha çekici, daha iri ve çok iyi bir yalancıydı. Ama babam her zaman bana daha çok güvenmişti. Bana daha fazla iş vermiş, kardeşim gezegenin büyükelçisi olarak görevdeyken aile işini bana devretmişti. Birinin aile çiftliğini devralması gerekiyordu, ama bu Rider'ın hoşuna gitmemişti.

İyi yetiştirilmiştik. Annemizin bizi bu halde görmekten acı çektiğini biliyordum.

Onlar benim kötü biri olmadığımı biliyorlardı.

Göğsüm ağrıyordu. Sevdiğim herkesi hayal kırıklığına uğratmışım.

Düşüncelerimi silkeledim ve şu anki küçük sorunuma odaklandım.

"Otur," diye emrettim.

İnsan, emir almaktan hoşlanmazdı, ama yine de masaya oturdu ve elbiselerini göğsüne sıkıca tuttu. Onlara tekrar uzandım, ama o geriye yaslandı.

"Kostümüm tozlanmasın." "Güvenli bir yere koyacağım," dedim.

Dudaklarını sıkıştırdı ama başını sallayarak eşyalarını almama izin verdi. Onları yüzüme tutup kokusunu içime çekme isteğiyle mücadele ettim. Bunun yerine, onu kısa bir süre yalnız bırakıp eşyaları diğer odaya götürdüm ve hamakta bıraktım.

Geri döndüğümde, küçük bir havluyla tezgahı silip duruyordu. Başımı sallayarak, "Dur. Yapmana gerek yok," dedim.

"Yapacak bir şey lazım," diye espri yaptı. "Yorgunum ve açım. Saatin kaç olduğunu bile bilmiyorum. Nerede olduğumu da bilmiyorum. Lanet olası bir kovboy beni kaçırdı. Yemek yapmama izin vermeyeceksen, en azından temizlik yapayım da kafanı koparmayayım."

Gözlerimi kısarak baktım. Çalışmakta ısrar etmesine sinirlenmişim ama fikrini değiştirmeyeceğini anladım.

Çalışma masalarından birine doğru yürüdü, her şeye bakıyordu. İcatlarımı inceleyeceği düşüncesi beni sinirlendirdi. Ya beğenmezse?

"Sadece planlarımı karıştırma," diye mırıldandım. "Onları düzenleyebilir miyim?"

"Hayır. Düzenli duruyorlar."

"Açıkça düzenli değiller," diye mırıldandı.

İç geçirdim ve bir dolabı açtım. Bütün gün böyle zorluk çıkaracak mıydı? Her fırsatta tartışacak mıydı?

Birkaç kutu yiyecek çıkardım ve durakladım. Benim yediğim şeyleri o da yiyebilir miydi?

Boğazımı temizledim ve dört kutu tutarak arkamı döndüm. Seçmesi için dört farklı seçenek. *Adını öğrenmem lazım. Sor gitsin. Adını sor.* "Kadın. Bunları yiyebilir misin?"

Yavaşça döndü, yüzü buruştu. Vücut dilini henüz tam olarak anlayamıyordum, ama söylediğim bir şey hoşuna gitmemişti. "Bana bir daha *kadın* de, sorunumuz olur. Benim adım Mari, *kadın* değil."

Mari. Kalbim hızla çarptı, mutluluk içimi kapladı. Adı da kendisi kadar güzeldi, tabii bana kızgın değilse. "Özür dilerim, tatlım. Mari, bunları yiyebilir misin?"

Mari tozlu havluyu yere bıraktı ve bana doğru geldi. Boyu hakkında da haklıydım. Botları olmadan, boyu göğsüme bile gelmiyordu.

Saklanma yerinde yağ var mı? Dhagonit.

Onu düşünmeyi bırakmalıyım.

Uzanıp tenekelerden birini aldı ve inceledi. "*İnspektörleriniz* var mı?"

İnspektors, varlıkların diğer dilleri okumasına olanak tanıyan bir tür gözlük idi. Bir setim vardı, ancak ona çok büyük gelirdi. Yine de dönüp bir çekmeceye uzandım ve seti çıkardım. İki gözüm yerine altı gözüm olduğu için birkaç gözlük vardı. Onları ona uzattım.

O da taktı. O teneke kutuyu incelerken gülmemeye çalıştım. "Bunlar sadece sebze, sorun yok. Diğerlerini de göreyim."

Her kutuyu kontrol etti. Gözlükler küçük burnunun ucuna kayıp düşmek üzereydi. Sonunda başını salladı ve gözlükleri çıkardı.

"Hepsi iyi. Sadece fasulye ve sebze var. Ne yapıyorsun?"

"Acılı fasulye."

Karnı tekrar guruldadı. "Uzun

sürmez tatlım."

Neredeyse gülümsedi.

"Sen yemeği hazırlamaya başla, ben temizliğe devam edeyim. Her yer toz içinde, ama bu mağarada normal sanırım."

Başımı salladım, tüm tenekeleri alıp tezgahın üzerine koydum. Pençelerim geri çekilebilirdi ve birini kullanarak tenekelerin kapaklarını açtım. Birkaç dakika içinde her şeyi tencereye koyup kaynatmaya başladım; chili pişmeye başlamıştı. Baharatları aramak için kiler dolabına gittim ve acı sevip sevmediğinden emin olmadığım için daha hafif olanları seçtim.

Yıllar önce, hatta yüzyıllar önce, insanlar biberleri gezegenimize getirmişti. Ticaret yoluyla gelmişti ve şimdi biberler halkımın en sevdiği şeylerden biriydi. *Hayalet biberler* benim favorimdi.

Yemek pişirirken kendime mırıldanmaya başladım; kokular odaya yayılıyordu. Bir an için, dhaarin'imle tanıştığımı hayal edebildim.

farklı koşullar. Onu kardeşime öç almak için kullanmamam gerektiğini ve onun tüm hayatımı mahvetmediğini. Ailemin benden nefret etmediğini, benden hayal kırıklığına uğramadığını. Ateşin etrafında başkaları için yemek pişirebildiğim, tıpkı bunun gibi bir chili yapabildiğim günleri özliyordum.

Yemek pişirmek, sevgimi ifade etme biçimimdi. Kendi ellerimle bir şeyler yapmak da öyle. Yararlı şeyler, başkalarının daha iyi yaşamasına yardımcı olacak şeyler icat etmekten zevk alırdım.

Tabii ki, bir parçam artık hiçbir şeyin gün yüzüne çıkmayacağından şüphe ediyordu. Dokunduğum her şey lekelenmişti. Rider bunu sağlamıştı.

"Güzel kokuyor."

Neredeyse kabuğumdan çıkacaktım. Mari'nin orada olduğunu neredeyse unutmuştum. Tezgaha yaslanmış, geniş gözlerle ocağı izliyordu.

Zavallı kız acıkmış.

"Neden beni kaçırdın?" diye sordu açıkça. "Adını temize çıkarmak istediğini söylemiştin, ama bir insanı kaçıracak işleri daha da kötüleştirdin. Üstelik en iyi arkadaşım Lazulian Prensi ve Tourmalind Şansölyesi ile evli. O adamlar bu işi şakaya almazlar."

Tencereyi karıştırdım, zorlukla yutkundum. Ona dürüst olsam kötü olur mu? "Kardeşimi gördün, değil mi? Rider. Sahneye atlayan oydu."

"Evet. Bana göz koyan VIP."

İstemeden homurdandım. Onun şimdi onu istediğini düşünmek beni çok hasta ve öfkeli hissettirdi. "Korkunç şeyler yaptı ve suçu bana attı. Suçu üstlendim. Benden her şeyimi çaldı. Evimi, icatlarımdan birini, hayatımı. Korumamdan Galaktik Mücevherlere, özellikle de sana ne kadar takıntılı olduğunu duydum." Onu neden istediğini anlayabiliyordum. "Bu yüzden seni kaçırdım, böylece onu şantajla adımı temize çıkarabilecektim. Ama..."

"Ama ne?"

"Sen benim eşimsin. Her şey mahvoldu." Artık ona zarar verecek hiçbir şey yapamazdım. Tek hissettiğim onu korumak ve ona bakmakti. Ona kötü biri olmadığımı, ona layık olduğumu kanıtlamak istedim.

"Bana sürekli eşin diyorsun, ama aramızda bir bağ yok. Stella, eşlerini ısırması gerektiğini söylemişti."

"Bizim için öyle olmaz," diye homurdandım. "Küçük dişlerin derimde parçalanır, tatlım. Sana iğnemi verdiğimde bayılman gerekirdi. Bunun yerine, sadece eşinle olan bir tepki verdin. Bu, aramızda eşleşme bağı oluşturdu. Şimdi

eş olduk, planım suya düştü, çölde mahsur kaldık ve tek istediğim seni becermek. Kaba sözlerim için özür dilerim."

Beni düşünceli bir şekilde inceledi. "Yani... sen kanun kaçağı değilsin. Kimseyi öldürmedin, kimseye zarar vermedin. Yani, beni kaçırdın, yani aslında şimdi kanun kaçağı sayılırsın, ama..."

Dönüp ona baktım, tüm dikkatimi ona verdim. "Ben iyi biriyim, Mari. Başkalarına zarar vermekten hoşlanmam. Bütün bunları hayatımı geri istediğim için yapıyorum. Ailemi geri istiyorum. Bu işe karıştığın için üzgünüm."

Dudaklarını sıkıştırdı ve başka yere baktı. Bana inandığından emin değildim, ama en azından ona gerçeği söylemiştim.

"Otur, sana bir kase hazırlayayım."

Bu sefer itiraz etmedi. Bunun yerine masaya gidip oturdu. İki kase çıkardım ve çorbayı kaşıkla kaseye koydum. Onunkini kenara koyup benimkine daha fazla baharat ekledim.

Yumuşak bir kahkaha attı. "Seninkine ne ekliyorsun?" "Acı biber pulları."

"Oh."

"Sen istemiyorsun herhalde?" "Süt ya da su yoksa istemem."

Su. İnsanlar suya ihtiyaç duyar, değil mi? Vücudum çöl için yaratılmıştı, bu yüzden yiyecek ve sıvıları farklı şekilde saklıyordum. Endişe içimi kapladı.

"Suya ihtiyacın var," mırıldandım. "Neden sormadın?"

"Şey... beni esir almışsın. Çoğu kanun kaçağı hayır derdi..."

Alaycı bir şekilde gülüp eğildim ve bir dolabı karıştırmaya başladım. Burada mutlaka içebileceği su olmalıydı. Yoksa, belki kaynak suyunu kaynatabilirdim. Zihnim çoktan problem çözme moduna geçmişti. Altta sıkışmış bir çantayı açtığımda birkaç şişe su buldum. Çantayı çıkardım ve tüm şişeleri masanın üzerine koydum.

"Haydut, ben iyiyim," diye ısrar etti.

İyi olmadığına emindim. İnsanlar suya ihtiyaç duyar ve onun en son ne zaman su içtiğini bilmiyordum.

Bir şişe, iki kase chili ve iki temiz kaşık alıp masaya gittim. Karşısına oturdum ve her şeyi önümüze koydum.

"Fazla bir şey değil, ama umarım mideni rahatlatır."

"Mükemmel," diye iç geçirdi.

Övgüsü beni iyi hissettirdi. İyi olmaktan da öte. Sanki içimdeki derin bir yeri tatmin ediyordu.

Kaşığı alıp ilk lokmayı almasını bekledim. Yüzü aydınlandı, yumuşak bir mırıldanma duyuldu. O sesi sevdim.

"Kendi mutfağım olduğunda her türlü yemeği yapabilirim," diye iç geçirdim ve ilk lokmayı aldım.

En iyisi değildi, ama idare ederdi.

"Bu çok lezzetli," diye mırıldandı, bir kaşık daha alırken. "Yemek yapmayı sevmiyorum. Madam Moonie'nin uzay gemisinde bir aşçısı var ve seyahat ederken yemeklerimizi o yapıyor. Sanırım onu tercih ederim. Yemek yapmayı pek beceremiyorum. Muhtemelen öğrenebilirim, ama bana bakılmasını seviyorum."

Onun gevezelikleri sevimliydi.

"Seyahat etmeyi çok mu seviyorsun?" diye sordum.

"Seyahat etmeyi seviyorum. Yıllardır seyahat ediyorum."

"Hiç geri dönecek bir evin olmasını dilediğin oluyor mu?"

Bir an durup bana baktı. Yanlış bir şey mi sordum diye emin olamadım. Belki çok kişisel bir soruydu.

"Bir şey mi var?" diye sordum. "Sorarak kabalık mı ettim?" "Yok bir şey. Beni kızdırmadığın zaman seninle konuşmak çok kolay."

Gülmeden edemedim. Belki bir tür ittifak kurabilirdik.

Mari ile birlikte kalmak o kadar da kötü olmayabilir.

BÖLÜM 5

Toz Fırtınası

Mari

Raider'ın uyuduğundan yüzde yüz emin olana kadar bekledim. Hamaktan başımı kaldırıp yuvasına baktım. Yumuşak görünümlü battaniyelerin üzerine kıvrılmıştı.

Bir parçam onun yanında olmak istiyordu.

Bende bir sorun vardı. Aramızdaki bu bağ her neyse, kontrolden çıkmaya başlamıştı. Beni eşini olarak adlandırıyor ve bunun zehrinden kaynaklandığını söylüyordu, ama... bu daha derin bir şeydi.

Ondan nefret etmem gerekirdi. Onunla savaşmalı, onu yok etmek, intikam almak istemeliydim. Ama bunun yerine, ona gizlice bakarken buldum kendimi.

Tabii ki, burada uyumak istediğimi söylemiştim ve o da kabul etmişti.

Akşam yemeği lezzetliydi ve o beni büyülüyordu, bu da bir sorundu. Eğer doğruyu söylüyorsa, bu durumun suçu *tam olarak* ona ait değildi.

Seksi uzaylıya Stockholm sendromu mu yakalandık?

Çok geç olmadan buradan çıkmam gerekiyordu. Ona aşık olamazdım.

Beynim evet diyordu, kalbim hayır.

Raider derin uykuda, hafifçe horluyordu. Yavaşça oturdum ve hamaktan kayarak çıktım. Ayaklarım mağara zemine sessizce değdi.

Onu terk ettiğim için suçluluk duydum. Toz fırtınası olsun ya da olmasın, buradan çıkmam gerekiyordu.

Belki onu başka bir suçla suçlamamaları için onları ikna edebilirim...

Kapıya doğru sürünürken kalbim daha hızlı atıyordu. Işıkların çoğu kapalıydı ve karanlıkta şekilleri zar zor seçebiliyordum, ama kapıya doğru ilerlerken duvarları ellerimle yoklayarak yolumu buldum. Pürüzsüz taşı hissettim ve ona dokunmak bana rahatlık verdi.

Sola döndüm. Gelebileceğimiz tek yön orasıydı. Oda ve havuz sağdaydı, yani giriş bu taraftan olmalıydı.

tarafıta olmalıydı.

Yavaşça koridorda ilerlerken dinledim. Bu yönde ilerledikçe yön, uluma sesi o kadar yüksek geliyordu. Fırtına bu kadar şiddetliyse, dışarı çıkmam imkansızdı.

Karanlık azaldı, ama sadece biraz. Bu gezegende geceleri asla tam karanlık olmazdı. Yıldızlar o kadar parlaktı ki, toprağı aydınlatıyordu. Ama fırtına yüzünden yıldızların ışığı büyük ölçüde yutulmuştu.

İki kaya arasından geçerken birkaç kez gözlerimi kırptım ve mağaranın girişini gördüm. Bir güneş bisikleti, dış dünyaya açılan bir pencere görevi gören bir yarık kapının yanında duruyordu.

Elimi güneş bisikletinin üzerinde gezdirerek düşündüm. O şeyi nasıl çalıştıracağımı bilmiyordum. Yan tarafına "BUCK" yazılmıştı.

Bakışlarım tekrar kapıya döndü. Dışarıda kumlar uçuşuyor, rüzgâr şiddetle esiyordu. Durduğum yer ile mağaranın ağzı arasında, gözle görülemeyen bir kalkan olduğu belliydi. Dışarı adım atarsam, rüzgârın ve kumun uğultusu çok daha şiddetli olurdu.

Baktığımda dudaklarım aralandı. O halde dışarı çıkmam imkansızdı.

Kahretsin.

İç geçirdim ve bisiklete tekrar baktım, aradım. Belki bir radyo ya da telefon vardır... Stella'ya iyi olduğumu haber verebilirim, kendimi çok daha iyi hissederim.

Ön tarafta küçük bir radyo vardı. Nefesimi tuttum ve açma düğmesine bastım. Modelini tanıdım. Radyoda bir numara çevirebilir ya da başka radyo frekanslarını arayabilirdim.

Ter boynumdan aşağı akıyordu. Raider'ın birden ortaya çıkmasını beklercesine karanlık geçide baktım.

"Ben iyiyim," diye fısıldadım kendi kendime ve Stella'nın numarasını tuşladım. Ezbere bildiğim tek numara oydu. "Ben iyiyim. Endişelenmene gerek yok."

Kendi kendime konuşuyordum, ama kalbimin atışlarının yavaşladığını hissedebiliyordum.

Radyo bip sesi çıkardı, statik ses yankılandı. "Ma... mari? Ma..." Sinyal kesik kesik geliyordu, dışarıdaki fırtına sinyali bozuyordu.

Konuşmak için düğmeye bastım ve hızlıca konuştum. "Ben iyiyim Stella. Ben iyiyim. Bana zarar vermeyecek."

Bundan emin miydim?

Sesi kesik kesik devam etti, kelimeleri anlaşılmazdı. Parazit daha da kötüleşti, sonra tamamen kesildi ve sessizlik oldu.

Sırtımı düzelterek iç geçirdim. Bağlantının kurulup kurulmadığını bilmenin bir yolu yoktu.

Tekrar denemek istedim.

"İmdat!"

Şaşkınlıkla dışarıya döndüm. Ağlama sesi daha da yükseldi, ardından garip bir çığlık geldi. Bir ses gibi geliyordu.

"İmdat!"

Dışarıda biri mi vardı?

Kalbim çarparken, açıklığa doğru sürünerek yaklaştım. "Merhaba?" diye seslendim.

Daha fazla ağlama sesi geldi. Panik içindeydim. Dışarıda biri sıkışmışsa yardıma ihtiyacı vardı.

"İyi misiniz? Yardıma ihtiyacınız var mı?"

Ağlama devam etti. Küçük bir çocuğun hıçkırıklarla ağlaması gibi geliyordu.

Birinin çaresiz durumda olduğu düşüncesi içgüdülerimi harekete geçirdi.

Onları orada yalnız bırakamazdım.

Hala kayaların arasında sıkışmış halde, açıklıktan içeri girdim. Uluyan sesler daha da yükselirken, üzerime kum yağmaya başladı. Gözlerimi kapattım, şiddetli kum fırtınasından korunacak hiçbir şeyim yoktu.

Kumun ciğerlerime girmesini önlemek için gömleğimi ağzıma çektim.

"Yardım edebilirim!" diye bağırdım. "İyi misiniz? Merhaba?"

Lanet olsun. Buradan neredeyse hiçbir şey göremiyorum.

Bir şey ayak bileğime dolandı. Aşağı baktım ve siyah bir kırkayak benzeri tentacle'in beni tuttuğunu gördüm.

Aniden beni çekince çığlık attım. Kum gözlerimi kör etmişti, ağzımı açmak da onu ağzıma doldurmak anlamına geliyordu. "Hayır! Kahretsin! Yardım edin!"

Çığlık atan rüzgârın içinde kimsenin beni duyabileceğini sanmıyordum. Dehşet beni sardı.

"Raider!"

Yerde sürükleniyordum. Toprağı tırmaladım, tentacle beni çekmeye devam ederken ayak bileğimden acı saplanıyordu.

Siktir. Siktir. Mağaradan çıkmamalıydım. Korku damarlarımdaki kanı dondurdu. Daha sert mücadele ettim, ağlayarak bir şeye tutunmaya çalıştım. Ama kayalık zemin dışında tutunacak hiçbir şey yoktu.

Beni daha keskin kayaların üzerinden sürükledi ve sırt üstü çevirdi. Havada uçuşan kum tabakalarının arasından zar zor görebiliyordum, ama

devasa, canavarca bir figürün silüetini görebiliyordum.

"Yeneceğim," diye fısıldadım, gerçeklik tüm şiddetiyle üzerime çöktü.

Bu lanet çölde ölebilirdim. Raider'ı dinlemeliydim.

Beni mağaradan çıkaran hıçkırıklar kesilmiş, yerini beni tutan şeyin hırıltıları ve homurtuları almıştı.

"Raider!" Kumları ciğerlerime çekmeyi umursamadan, tüm gücümle bağırdım. "Raider, lütfen!"

Beni duyması için tüm irademi haykırışlarıma verdim. Ağzım kumla doldu, öksürdüm. Kumları tükürdüm ve tekrar bağırdım.

O, kurtulmam için tek şansımdı. "*Güzel bayanı bırakın!*"

Üç kol aniden beni kaldırıncı çığlık attım.

Havada silah sesleri yankılandı. Raider silahını ateşleyip ayak bileğimi saran tentakülü vurduğunda yaratık çığlık attı. Kurtulduğumda yer sarsıldı.

Hayatım pahasına ona sarıldım, yüzümü göğsüne gömdüm. O, arkasında canavara körü körüne ateş ederken homurdandı.

Aniden düşmeye başladık.

Yere çarptığımda çığlık attım ve yuvarlandım. Raider küfrederken, botuna dolanan tentacle'a ateş etti.

"Git!" diye bağırdı bana.

"Sen olmadan olmaz," diye ağladım. "Mağaranın içine gir!"

Ona uzandım, o tentaküle tekrar ateş ederken onu çekmeye çalıştım. Beni ikinci kez kaldırdı ve mağaranın ağzından yuvarlanarak dışarı çıktık.

İkimiz de yerde sertçe yuvarlandık.

Onun üstüne düştüm, bacaklarım kalçalarının üzerindeydi. Nefes nefeseydik, her tarafımız kir içindeydi. Yüzümü sildim ve öksürdüm, yanlara eğilip tükürdüm.

Sonunda nefes alabilene kadar öksürdüm. "Siktir," dedim, sesim kısılmıştı.

Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım.

"İyi misin, tatlım? Bizi buradan çıkaramaz."

"Hayır," diye hıçkırarak ağladım, gözlerim yaşlarla doldu. "Özür dilerim. Dışarıda birinin yardımı ihtiyacı olduğunu sandım."

"Ağlama sesi mi duydun?"

"Evet. O şey neydi?"

"O, kanyon sürüngenlerinden biriydi. İnsanları yiyen bir canavar. Ağlama sesleriyle bizi kendine çekiyor, sen de onu duydun. Seni uyarmadığım için üzgünüm. Ama buraya giremezler. Onlar böyle fırtınalarda ortaya çıkarlar." Elleri belime yapışmış, gözleri benimkileri arıyordu.

Burnumu çektim. "Neden bana kızmadın? Kaçtım."

"Çünkü ölebilirdin ve bence bu yeterince kötü. Öyle değil mi?" Gözyaşlarımdan birini sildi ve yatıştırıcı bir ses çıkardı. "Sorun yok. Güvendesin, tatlım. Seni hissettim. İyi ki birbirimizin eşiyiz."

"Nasıl... beni hissettin?"

"Bu eşlerin bağına ait bir şey. Bazen birbirimizin acısını hissedebiliyoruz. Hatta zevki de... Bu çok derin bir bağ."

O anda bunun için minnettardım.

Başımı salladım ve bir gözyaşı daha sildim. Titriyor ve aptal gibi hissediyordum. "Ben... senin telsizini kullanmaya çalıştım. Arkadaşıma iyi olduğumu söylemek için. Özür dilerim."

"Önemli değil, Mari. Seni ben buldum," diye fısıldadı. "Ona iyi olduğunu söyleme ihtiyacını anlayabiliyorum. Hadi bu kumu temizleyelim."

Hızlı bir hareketle beni kaldırdı ve ayağa kalktı. Onunla mücadele edecek gücüm yoktu, istemiyordum da. Olanlardan dolayı hâlâ titriyordum. Toz fırtınasına çıkıp hayatta kalabileceğime inanmış olmam bile yeterince aptalcaydı. Tehlikelerin farkındaydım, ama gerçekten birinin yardımına ihtiyacı olduğuna inanmıştım. Mağaranın dışında ne tür canavarların beklediğini bilmiyordum.

Şanslıydım.

"Kaçacaktım," dedim, o beni karanlıkta taşırken. "Ve seni beni aldığın için para istemeyecekleri konusunda onları ikna edecektim."

O burnunu çekti. "Bence öyle olmaz, tatlım. Kaçmaya çalışacağını biliyordum, ama fırtınanın ortasında olacağını düşünmemiştim. Üzerimizdeki kumu silip uyuyalım."

Yine havuza gitti. Ama bu sefer, ondan olabildiğince uzaklaşmak istemiyordum, beni bırakmasını istemiyordum. Beni taşlardan birinin üzerine oturttu ve ben onu bırakmayınca yumuşak bir mırıldanma çıkardı.

"Tatlım, bize burada bir şey olmaz. Güvendesin."

"Dokunaçları vardı," diye tısladım. "Buraya ulaşırlarsa ne olacak? Ya beni tekrar yakalarlarsa? Ya da seni. Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim. Söz veriyorum, bize ulaşamaz. Ön tarafta, içeri girmesini engelleyen bir kalkan var. Yardımcı olan bir frekans üretiyor... Seni soyabilir miyim?"

Sorusunu bir an için cevapsız bıraktım.

Hayır demeliydim. Bana dokunmamasını, beni rahat bırakmasını söylemeliydim. Onun beni sarmasını ya da onu *istememem* gerekiyordu.

Ama Raider gerçekten benim eşimse... en azından bir kez onunla yatmamak yanlış olmaz mıydı?

Kahretsin. Her şey mahvolmuştu.

"Aramızda bir bağ olduğunu biliyorum," diye fısıldadı. "Ama bu bizim istemediğimiz bir bağ. Peşinden koşmamız gerekmeyen bir bağ."

"Biliyorum," diye fısıldadım.

"Benimle olmak zorunda değilsin. Sana dokunmama izin vermek zorunda değilsin. İstemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin. Gitmemi söyle, ben de sen banyo yaparken yatmaya gideceğim. Eğer istediğin buysa, seni rahat bırakacağım." Gülmeden güldü. "Sanırım bu beni kötü bir kanun kaçağı yapıyor."

"Öyle," dedim yumuşak bir sesle. "Seni korkunç bir kanun kaçağı yapıyor." Aramızdaki sıcaklık dayanılmazdı.

"Belki bir kez birlikte yatarız da daha iyi hissederiz," dedim.

"Sadece bir kez?"

"Evet... bilirsin... içimizden atmak için."

"Deneyebiliriz," dedi, sesi gergin. "Tabii sen istiyorsan. Belki bağımız ortadan kalkar..."

Hayır demeliyim. Gitmesini söylemeliyim. Onu sadece birkaç saattir tanıyordum, ama yine de görmezden gelmeye çalıştığım tarif edilemez bir şey vardı.

Ve şimdi, neredeyse bir kanyon canavarı tarafından sürüklenip götürülmekten kurtulduktan sonra, tek istediğim onun kollarının rahatlığını hissetmekti.

Raider kötü bir adam değildi. Herkesin söylediği gibi kanun kaçağı da değildi. Hem ne zamandan beri beni yatağına isteyen seksi bir uzaylıyı reddedebilirdim ki? Stella eşini bulmadan önce onu hep alay ederdim çünkü o hep çok hırslıydı, kimseyle birlikte olmak istemiyordu. Ben ise tam tersiydim, sevişmeyi çok *severdim*. Sapıkça bir tarafım vardı ve gözüme çarpan herkesle yatmaya hazırdım.

Raider gözüme çarpmıştı.

Üstelik burada mahsur kalmıştık...

Ne derlerdi? *Uzaydayken?*

Toz fırtınası da yakında dinmeyecek gibi değildi...

"Seni istiyorum," diye fısıldadım. "Siktir et. Neden olmasın?"

Göğsünden düşük bir homurtu yankılandı. Elleri boynumun arkasına kayd ve kısa sarı buklelerimi nazıkçe kavradı. İnlememi bastırdım. "Emin misin, tatlım?"

"Evet," diye boğuk bir sesle söyledim. "Kesinlikle eminim."

"Seni yutmadan önce neyi sevdiğini bilmek istiyorum."

Siktir. Beni nasıl böyle hissettirebilir? Midem yavaşça ters döndü, saçlarımı biraz daha sıkı tuttuğunda amım zonklamaya başladı. Onun chaps'ında Raider rodeo'suna katılmaya hazır hale geldim.

"Önce sen," diye nefes nefese söyledim. "Ne hoşuna gider?"

"Çok talepkarsın," diye alay etti. Gülüşünü seviyordum. "Halatları seviyorum. Bu konuda çok iyiyim. Seni bağlayıp sikmeyi seviyorum."

Siktir. "Tamam," diye inledim.

"Seni dizlerinin üzerine çöktürüp botlarımı öptürmeyi seviyorum. Ya da mahmuzlarımı kullanıp seni kızdırmayı..."

"Ben de onu seviyorum."

"Mmhmm. Başka ne seversin, tatlım?"

Yutkundum. Evren bana mükemmel bir partner vermiş gibi hissettim, beni kaçırmış olması dışında. *Küçük bir detay, değil mi?*

"Ben... biri bana sert davranmasını seviyorum. Hakimiyet altında olmayı seviyorum. İyi bir kız olmayı seviyorum. Şaplak atılmayı, kullanılıp bağlanmayı seviyorum... Belki, botlarının tozunu silersen onları yalarım."

O kıkırdadı ve yüzümü avuçladı.

"Kuyruğun da ilgimi çekebilir," diye mırıldandım, yüzüm tamamen kızarmıştı. "Ve eğer konuşursak, uykumda kullanılmayı seviyorum. Beni korkutup sonra sikmene de karşı değilim..."

Kendi dilinde bir şeyler mırıldandı ve sonra inledi. "Sen benim için mükemmelsin, *dhaarin*. Bu sefer benimle olmaktan hoşlanacaksın bence."

"Tamam," diye tekrarladım. "Bir kez."

"O zaman bunu anlamlı kılmalıyız. Ama şimdilik seni korkutmayacağım."

"Belki iki kez..."

"Seni öpebilir miyim, Mari?"

Yutkundum. Sorusu, yaptığımız pazarlıktan sonra *çok... centilmenceydi*. "Evet, ama zor olabilir..."

Beni kaldırdı ve bacaklarımı beline doladı, kayanın üzerine oturdu. Amımı onun sert sikine dayadım, sikinin hatlarını içimde hissettim.

"Ağzını aç, tatlım."

BÖLÜM 6

Bir Kez

Mari

Raider'ın dediğini yaptım ve dudaklarımı araladım.

Yaklaştı. Elleri uyluklarımda sıkılaştı, penisi zonkluyordu. Dilinin uzunluğuna hoş bir şekilde şaşırdım ve dilimiz buluştuğunda kendimi öne doğru eğilirken buldum.

İnledim, zevk beni sararken gözlerim titredi. Kalın boynuna kollarımı doladım, o beni tahrik ederken inledim.

Başka bir insanla öpüşmekten farklıydı, ama çok hoşuma gitti. Kalçalarımı salladım, o öpücüğü derinleştirirken ona sarıldım. Dili dilimi sardı, beni yutarcasına öptü. Çenesinin iki yanındaki mandibula dişleri yanağıma sürtündü, ama rahatsız edici değildi.

Keskin bir şey boynumun arkasında iz bıraktı. Titredim, iğnenin beni tahrik ettiğini hissettim. Zaten ıslanmıştım, ama onu tekrar kullanırsa ne olacağını bildiğim için...

O inleyerek öpücüğü kesip giysilerimi kaldırdı. Giysilerimi bir kenara attı, göğüslerim artık çıplaktı. Göğüs uçlarım onun bakışları altında sertleşti.

Kucağından kayarak ayağa kalktım. Bana verdiği pantolonun üst düğmelerini açtım ve pantolonumu çıkardım. Beni takdirle inceledi, sonra da ayağa kalkarak pantolonunu çıkardı.

Şimdi yine çıplaktık, ama bu sefer... Bu sefer ikimiz de açıkça *ilgileniyorduk*.

İki parmağının ucunda pençeler belirdi. Göğüslerimden aşağı doğru kaydırırken, meme uçlarıma gelene kadar cildimi okşadı. Diğer iki eli kalçalarımı kavradı ve beni kendine çekti. Penisi bana bastırdı, başından ön sıvı damlıyordu.

"Mükemmelsin," diye nefes nefese söyledi. "Kesinlikle mükemmelsin."

Zevk beni sararken başım geriye düştü. İnleyerek ellerimi kaydırdım ve her bir penisi avuçladım. Ellerim onları tamamen kavrayamıyordu.

"Çok büyüksün," diye inledim.

"Ben, hoş bir sürprizle, burada kayganlaştırıcı var... Sığdıracağız, tatlım. Her birini güzel küçük deliklerine alırken, ciğerlerinin tüm gücüyle adımı haykırabilirsin."

"Siktir," diye inledim.

"Hadi yıkanalım, sonra seni yuvama götüreceğim." "Evet, efendim," diye alay ettim.

Beni tekrar kaldırdığında çığlık attım. İstersen beni fırlatacak kadar güçlüydü ve *bu* beni fark ettiğimden daha fazla tahrik etti. Beni havuza taşıyıp sıcak suya indirirken kıkırdadım. O suya batarken etrafımıza su sıçradı; kumlar üzerimden akıp gitti.

"Bu havuz doğal olarak kendi kendini temizliyor," diye açıkladı. "Ama su altında gözlerini açmamamı tavsiye ederim. Benim için kapalı tut."

Gözlerimi kapattım ve nefesimi tuttum, o bizi suya batırırken. Elini saçlarımın arasından geçirdi, pençeleri kafa derimde titrememe neden oldu. *Hoş bir* duyguydu.

Yukarı çıktığında içimden bir nefes aldım ve o gözlerimdeki suyu nazıkçe silerken kızardım. Gözlerimi yavaşça açtım.

Nasıl bu kadar hassas olabilirken, aynı zamanda beni bütün gece boyunca onu becermek istememe neden olabiliyordu?

"İşte orada," diye kıkırdadı. "Artık kumlar olmadan seni görebiliyorum. Ayak bileğin nasıl?"

Ayak bileğimi tamamen unutmuştum. Uzaylıların penislerini düşünmekle meşguldüm.

"Sanırım iyidir," dedim.

Yumuşak bir homurtu çıkardı ve beni kaldırıp havuzun kenarına oturttu. Avucunun bacağımanın arkasından aşağı kaymasıyla nefesimi tuttum, ayak bileğim suyun üstüne çıktı.

Ayak bileğimin etrafında küçük izler vardı ama diğer her şey yolunda görünüyordu. Acı olup olmadığını kontrol etmek için ayağımı hareket ettirdim. Bana yapışan tentakülleri düşününce içimden bir ürperti geçti. Tüylü dikenleri sinir bozucu olan bir kırkayak aklıma geldi.

"Güvendesin," diye fısıldadı. "Neyse ki, iyi görünüyorsun. Burada insanları iyileştiren kapsül yok. Güvende olmanı sağlamalıyız."

"Tamam," dedim nefes nefese.

"Artık fırtınaya kaçma." "İnan bana, kaçmayacağım," diye homurdandım.

Fırtına bittiğinde ise?

Artık emin değildim.

Geri dönmem gereken bir hayatım vardı. Sahneye çıkmam gerekiyordu. Ben evreni dolaşan bir burlesk yıldızıydım. Arkadaşlarım benim için endişeleniyor olacaktı. Stella beni radyodan duymuş olsaydı, belki herkese haber verirdi. Ama sözlerimin ona ulaşmadığından endişeleniyordum.

Ya Raider benimle gelirse? Gelmeyi ister mi?

"Çok düşünüyorsun, tatlım," dedi. "Şu anda bana yalvarman gerekiyordu."

Kaşlarımı kaldırdım. "Yapabileceğini düşünüyorsan."

"Bu bir meydan okuma mı? Ne kadar tahrik olduğunu koklayabiliyorum."

Bacaklarımın arasına girdi ve bacaklarımı ayırdı. Ellerimi taş zemine dayadım ve geriye yaslandım, dili açıldığında ve ucu meme ucumu okşadığında nefes nefese kaldım.

Siktir.

"Raider," diye inledim.

Gelecekle ilgili tüm endişelerim ve fırtınadan sonra ne olacağı, buharlaşıp uçtu. Onun bana dokunuşlarıyla bunların hiçbirini düşünemiyordum.

"Oh, adımı söylemeni seviyorum. Tekrar söyle, tatlım."

"*Raider*. Oh, lanet olsun."

Klitorisime bir şeyin sürtündüğünü hissettim ve aşağı baktım, gözlerim fal taşı gibi açıldı. İki penisin hemen üzerinde küçük bir çubuk vardı ve ucunda küçük bir emici vardı.

"O şey..."

"Sadece senin için mi? Evet, öyle."

Evrende bir tanrı mı yoksa birçok tanrı mı vardı, emin değildim, ama o anda bana bir iyilik yapmışlar gibi hissettim. Beni öne doğru çektiğinde ağzım açıldı, emici uç hemen klitorisimi buldu.

Bir zevk şimşegi içimi kapladı. Başım geriye düştü, sırtım emilirken kavis yaptı. Neredeyse konuşamıyordum, hissettiğim şey mutlak bir mutluluktu. Aynı şeyi yapabilen oyuncaklarım vardı, ama bunu *onun* yapması, hissettiğim şeyi daha da yoğun hale getiriyordu.

Henüz içime bile girmemişti, ama ben boşalacakmış gibi hissediyordum. Göğüs uçlarımı okşadı, klitorisimi emirken dilini uçlarına değdirdi.

"*Lanet olsun, Raider!*"

Raider homurdandı. Klitorisim daha sert, daha hızlı emildi, beni doğrudan doruğa çıkardı. Düşünemiyordum. Sanki onun zehri gibiydi, zevk beni ele geçiriyor, beni akılsız bir seks bebeğine dönüştürüyordu.

"Senin sikimi almanı bekleyemiyorum," diye gürledi. "Şimdi, iyi bir kız gibi benim için boşal. Seni orada hissedebiliyorum. Benim için boşal, şekerim."

Orgazmım içimi sardı, o kadar şiddetliydi ki ayak parmaklarım kıvrıldı. Omuzlarını tuttum, tırnaklarım sert derisine batıyordu. Nefes nefese, dalgalar halinde gelen orgazmın tadını çıkararak onun üzerinde zıplıyordum. Bir an için yıldızları gördüğümü sandım.

Yavaşça geri çekildi ve beni serbest bıraktı. Nefes nefeseydim, kalbim göğsümde çarpıyor, kulaklarımda kan uğulduyordu.

"Aferin kızım," diye mırıldandı. "Hadi yuvama gidelim."

Hem heyecan hem de ihtiyaç hissettim. Beni de yanına alarak sudan çıktı. Beni odaya götürdü ve ben onun kokusunu içime çektim, tekrar tekrar koklamak istediğim misk kokulu deri kokusu.

Beni yumuşak battaniyelerin üzerine yatırdı. Battaniyeler çoktu ve ikimiz için mükemmel olan büyük bir oval oluşturuylardı.

Onun altına uzandım ve ona hayranlıkla baktım. Kendimi... gergin hissediyordum.

Bu anın, onunla birlikte olmanın verdiği hissin bir özelliği vardı... Durdu ve yumuşak bir mırıldanma çıkardı. "Durmamı ister misin?" diye sordu.

"Hayır. Lütfen durma. Sana ihtiyacım var."

"Ben de sana ihtiyacım var," diye fısıldadı. "Bileklerini başının üzerine koy ve güzel bacaklarını aç, tatlım."

Dediğini yaptım, bacaklarımı başımın üstüne kaldırdım. Bacaklarımı açtım, bakışları amıma kayarken zorlukla yutkundum.

"Benim için çok ıslaksın," diye mırıldandı.

İki parmağı klitorisimin üzerinde kayarak beni tahrik etti. Parmakları aşağıya doğru indiğinde inledim. Bir parmağını yavaşça içeri soktu, benimle oynadı, iki parmağını sokabilene kadar beni tahrik etti.

"Çok darsın," dedi. "Beni içine alabilmem için amını biraz çalıştırmamız gerekecek."

"Seni alabilirim."

O güldü. "Bilmiyorum..."

"Senin her santimini alacağım," diye homurdandım, kalçalarım çaresizce sallanıyordu. "Sen tekrar gelene kadar olmaz."

"Yine mi?" diye inledim.

İki el uyluklarımın üzerine yapıştı ve ben kıvrılırken onları sabit tuttu. "Tatlım, bütün gece bizim. Bütün gün. Evet, yine. Senin için çılgılık atmanı ve bağırmanı istiyorum."

Son eli uzanıp bileklerimi sabitledi. Tamamen çaresiz bir halde onun altında inledim. Beni hiçbir yere bırakmayacaktı.

"İlgi duymadığını söylediğini hatırlıyor musun?" diye alay etti. "Siktir git," diye nefes nefese söyledim.

Yavaşça üçüncü parmağını içime soktu, içeri ve çıkardı.

"Her an pençelerim çıkıp seni parçalayabileceğimi bilmek nasıl bir duygu?" seni parçalayabileceğini bilmek nasıl bir duygu?"

Sesim titredi, gözlerim büyüdü. Amım onun etrafında sıkılaştı, bu tehdit beni sadece daha da tahrik etti.

"Tehlikeyi seviyorsun," diye mırıldandı. "Küçük amcığın benim için ağladığını hissedebiliyorum."

Zevk giderek artıyordu. Ona karşı kalçalarımı hareket ettirirken nefesimi tuttum, o boşalmaya çaresizce ihtiyacım vardı. Duygularımı alt üst etmesine rağmen tekrar boşalmak için çaresizdim. Cennetin her küçük parçası aynı zamanda cehennemin bir parçasıydı ve beni uçuruma yaklaştırıyordu.

Çılgılık attım, sesim mağarayı doldurdu. O beni itmeye devam etti. Bir çılgılık çıktı ağızımdan, orgazm aniden tekrar beni sardı, zevkle boğdu. Gelirken ona karşı direndim, sonunda inleyerek battaniyelerin üzerine yığıldım.

"Aferin kızım," diye övdü. Parmaklarını içimden çekip ağızına götürdü. Uzun dilinin parmaklarını yalayıp benim spermimi emdiğini izledim. "Cennet gibi tadı var."

Siktir. Kelimelerle arası çok iyiydi.

Dizlerinin üzerine oturdu ve beni inceledi. "Kendini benim için okşa."

"Az önce boşaldım," diye inledim.

"Kendine dokun, *dhaarin*."

İnledim. O kelimeyi her söylediğinde amım kasılırdı.

Hâlâ bulutların üzerindeydim, kafam coşku dolu bir alemdeydi. Elimi uzattım, parmaklarımı hassas klitorisime kaydırdım. Bir inilti daha çıktı, bakışlarımız birbirine kilitlendi.

"Öyle kal," diye emretti, ayağa kalkarak.

O odayı geçerken kendime dokunmaya devam ettim. Çantasına uzanıp ince bir şişe kayganlaştırıcı çıkardı.

. Onu içimde hissetmek istiyordum, iki sikini de... "Raider," diye inledim.

"Bekle, tatlım, bana ihtiyacın olduğunu biliyorum."

"Lütfen," diye yalvardım. "Penislerin içimde olsun istiyorum."

O homurdandı ve şişeyle geri geldi. Bacaklarımın arasına diz çöktü, elleriyle bacaklarımı daha da ayırdı. Şişenin kapağını açtı ve avucuna şeffaf bir jel döktü.

Kendime dokundum, o iki sikini yağlarken klitorisimi daireler çizerek okşadım. Siklerinin ucundan ön sıvı damlıyordu. Onu tatmak istiyordum, ama aynı zamanda içimde de istiyordum.

"Kalçalarını kaldır, tatlım."

Kalçalarımı kaldırdım ve o da katlanmış bir battaniyeyi altlarına kaydırarak belime daha fazla destek verdi. *Siktir. Nasıl bu kadar mükemmel olabilir?*

"Bana siklerimi istemeye devam et," dedi. "Çok güzel sesler çıkarıyorsun."

"Siktir," diye inledim. "Lütfen beni doldur? Lütfen. İçimde olmana ihtiyacım var. Her santimini istiyorum."

"Her iki deliğime de mi?"

Bekleyişten titredim. O yumuşak bir kahkaha atarken, ben de başımı salladım ve sertçe yuttum. Beni biraz daha yaklaştırdı ve beni hazırlamak için daha fazla kayganlaştırıcı sürdü. Beni alabileceğime emin olana kadar hazırladı ve sonra siklerinin başlarını kıcıma ve amıma bastırdı.

Çok ıslaktım. Zaten iki kez boşalmıştım, ama yine de yetmemişti. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Daha fazlasını istiyordum. Onu içime almak, içimde hissetmek için çaresizdim.

"Lütfen," diye inledim. "Sana ihtiyacım var."

"Ben seninim, tatlım," diye homurdandı. "Her parçam."

BÖLÜM 7

Kovboyu Sürmek

RAIDER

Mari'nin vücudu altımda kıvranıyordu, yanakları parlak pembeye dönmüştü. Kokisini içime çektim, sikimin başları onun girişlerinin üzerinde duruyordu.

Kendimi kontrol altında tutmak için tüm gücümü kullanıyordum. Onun içine girmek, onu defalarca becermek istiyordum, ama sığabileceğimden bile emin değildim...

Uyluklarını tutarak benim için açık tutuyordum. Ona daha fazla destek vermek için kalçalarının altına bir battaniye eklemiştim. Parmakları battaniyeye gömüldü ve penislerime bakarken alt dudaklarını ısırdı.

"*Lütfen.*"

Yavaşça ilerlerken çaresiz bir inilti çıktı ağzımdan. Penisimin başı onun içine girerken o da nefesini tuttu. Nazik ve yavaş davrandım, vücudunun etrafımda gerildiğini hissettim.

Onu hamile bırakmayı düşünmeden edemedim. Birlikte mutlu bir hayat sürmeyi, bir ailemiz olmasını. Onun karnının çocuklarımızla şişmesini, göğüslerinden süt içmeyi istedim. Onu defalarca hamile bırakmak istedim.

Ona daha fazlasını verirken penisim seğirdi. Beni çok sıkı sıkıyordu, inlerken gözleri titriyordu. Sesi etrafımızda yankılanıyordu ve ben buna bayılıyordum. Onun ne kadar iyi hissettiğini duymayı seviyordum. Onun ağlamasını duymayı seviyordum.

Bundan sonra onu asla bırakamazdım.

Öyle ya da böyle, onu elimde tutmalıydım. Adımı temize çıkarmalıydım. "Raider," diye inledi. "Siktir. Siktir, dayan..."

Yarısı içindeyken durdum. "İyi misin?" "Evet," diye hırıltıyla cevap verdi. "Alışıyorum..."

"Senin küçük amcığına beni tamamen alamazsın, tatlım. Ben çok büyü-

k." "Biraz uğraşırsam kığım seni alabilir..."

Doyurucu bir homurtu çıkardım. Aşağı baktım ve hemen boşalacaktım. ve orada. Onun içinde ne kadar büyük olduğumu görebiliyordum, silüetim

belirgin bir şekilde görünüyordu.

Yumuşak bir hırıltı çıkardım. "Senin amını dölleyeceğim, tatlım. Ve benim tohumlarımın her damlasını içeceksin."

O inledi, sözlerim üzerine meme uçları sertleşti. Homurdandım ve eğildim, dilimi vücudunda gezdirerek açık dudaklarına doğru sürükledim. İyi bir kız gibi beni kabul etti, kalçalarımı hareket ettirmeye başladığımda dilim boğazına doğru ilerledi.

Boğazından çıkan inlemeleri hissedebiliyordum. Vücudunun sikimi boğduğunu hissedebiliyordum, dalgalar çoktan onu sarmıştı. Yakında onun benim için tekrar tekrar boşaldığını hissedecektim.

Dilimi geri çekip onu içime çektim. Tüm içgüdülerim çılgına dönmüştü. Sanki saf bir arzusun bulutu tüm düşüncelerimi, tüm kararlarımı ele geçirmişti. Tek umursadığım onu memnun etmek, onu döllemek, onunla birlikte olmaktı.

"Beni vahşi hissettiriyorsun." Kalçalarımı geri çekip ileri ittim, çığlığı etrafımda yankılandı. "Siktir, Mari. Çok iyi hissettiriyorsun."

Beni içine alırken sırtı kavisleniyordu, sikim içinde girip çıkıyordu. Ellerim onun iki yanına yapışmış, kalçalarım hareket ediyordu. Onu defalarca aldım, sonra çubuğumun klitorisine ulaştığını hissettim, ucu onu kavradı ve nazikçe emdi.

"Oh, lanet olsun," diye boğuk bir sesle söyledi. "*Siktir.*"

"Bu iyi geliyor mu?" diye fısıldadım. "Böyle tamamen alınmak."

"Hayatım boyunca neredeydin?" diye inledi.

Onu bekliyordum. Benimle birlikte olabilecek, beni isteyecek, sevecek birini bulmayı diliyordum.

"Bilmiyorum tatlım, ama şimdi buradayım."

Onun içinde pompalamaya devam ettim, doruğa yaklaşırken inleyerek.

O titredi, her itişimde çığlıkları etrafımda yankılandı.

Ve aniden çığlık attı, orgazm onu ele geçirdi. Tüm vücudu etrafımda kasıldı, zevki beni de sardı. İnledim. Kendimi durduramadım. Bir kez daha ittim ve sonra boşaldım, her iki deliğini de doldurdum, her damlasını ona verdim. Sıcak sperm içinden fişkırdı, içine boşaldı. Nefes nefese kalarak yavaşladığımda, içinden damladığını hissedebiliyordum.

Onu bir an için hissettim. Sadece vücudunu değil, ruhunun bir parçasını da. Onun bir parçası benimle senkronize oluyor, şimdiye kadar hiç hissetmediğim yalnızlık boşluğunu dolduruyordu.

Onun için her şeyi yapardım. Onu mutlu etmek, gülümsetmek için her şeyi. Gözümü bile kırpmadan sahip olduğum her şeyi ona verirdim.

"Tanrım, yemin ederim yıldızlar gördüm,"
diye fısıldadı. "Ben de," diye homurdandım,
boynuna burnumu sürdü.

Penislerim hâlâ onun içindeydi. Onun zevkinin artçı sarsıntılarını hissedebiliyordum, küçük nefesleri beni gururla dolduruyordu.

"Sen mükemmelsin," diye mırıldandım. "Seninle ilgili her şey, farkında olmadan ettiğim bir duanın cevabı."

Kollarını boynuma doladı, beni daha yakın tuttu. Her kasımın gevşediğini hissettim, ama penisim hala...

"Nasıl hala sert olabiliyorsun?" diye fısıldadı.

"Seni kaçırdığımdan beri bir sorun gibi görünüyor," diye mırıldandım.

Sessizce kıkırdadı ve kalçalarını hareket ettirdi. Bu kez ben nefesimi tuttum, yeni bir arzunun dalgasını beklemiyordum.

"Sırt üstü yat," dedi.

Dediğini yaptım, içimde kalmaya devam ettim. O geriye yaslandı, ellerini uyluklarımın üzerine koydu. Kendini hafifçe kaldırdı, amı benim spermimle parlıyordu.

Gövdem dik dururken onu hayranlıkla izledim. Bana şehvetli bir gülümseme attı, kendini kaldırdı ve tekrar sikimin üzerine indi.

Başım geriye düştü, içimden bir küfür fısıldadım. Hareketleri o kontrol ediyordu, amcığı parlıyordu.

"Beni sür, tatlım," diye inledim. "Çok mükemmelsin. Spermim içinden akıyor, vücudun beni alıyor..." Sözlerim kesildi. Tüm sözlerim ve tatlı konuşmalarım kesildi.

O *güldü*. "Konuşamadığın zaman çok tatlısın."

Şaşkına dönmüştüm. Kalçalarını yukarı aşağı hareket ettiriyordu, beni başka bir doruğa çıkarırken terden parılayan teni gözlerimi kamaştırıyordu. Tekrar boşalırken kalçalarımı sallayarak homurdandım, tohumlarım her iki delikten de akıyordu. Nefesini verip göğsüme yığıldı, kollarım otomatik olarak onu sardı.

Onu nazıkçe kaldırdım, penislerimi çıkardım. Daha fazla sperm fişkırdı, ikimiz birbirimize yapışmış gibi eriyip gidiyorduk.

"Vay canına," diye fısıldadı.

O kelimenin anlamını bilmiyordum ama başımı salladım, her zerrem onu içime çekiyordu.

Onu kementle bağlayan ben olabilirdim, ama bu küçük hanım birkaç saat içinde kalbimi çalmıştı. Artık geri dönüş yoktu.

"Kalbini duyabiliyorum?"

"Üç tane," diye gülerек göğsüme kulağını yaklaştırdı. "Hepsi senin için atıyor."

O burun kıvırdı. "Bir kanun kaçığı için fazla çekicisin."

Sırıttım ve derin bir nefes aldım, tatmin duygusuyla rahatladım. En son ne zaman böyle hissettiğimi hatırlamıyorum. Her yanımda rahatlamış ve huzurluydu.

"Fırtına ne kadar sürecek acaba..."

Sonsuza kadar sürmesini diledim. Ama bunun mantıksız olduğunu biliyordum. "En az iki gün daha," diye cevapladım. "Sonra hava açılır."

"O zaman ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum, tatlım. Teslim olacağım. Hayatını mahvetmek istemiyorum."

Sessiz kaldı, kollarıyla bana sarıldı. "O zaman sonra düşünürüz."

Esnedi. Onu nazikçe üzerimden indirip battaniyenin üzerine yatırdım ve ayağa kalkarak iki havlu almaya gittim. Geri döndüğümde ikimizi temizledim ve üzerimizde *izler* kalan battaniyeyi değiştirdim.

Birkaç dakika içinde, yanına uzandım. O çoktan yarı uykuluya dalmıştı.

İnsan anatomisini biliyordum, ama insan uyku döngüleri konusunda pek bilgili değildim. Ama yorgun olduğunu tahmin ediyordum. Küçük arkadaşımın kısa sürede çok şey yaşamıştı.

Ayak bileğini bir kez daha kontrol ettim ve ona kızma isteğiyle mücadele ettim, sonra onu kendime yaklaştırdım. Yumuşak bir horlama sesi çıkardı, bu ses içimi ısıttı.

Kollarım onu içgüdüsel olarak kendine çekti. Kendimi onun nefesini, kalbini dinlerken, ruhumun diğer yarısına bu kadar yakın olmanın tadını çıkarırken buldum.

Gözlerim kapanmaya başladı. Uyumaya ihtiyacım yoktu, ama onu kollarımda uyurken uykuya dalma fırsatını kaçırmak istemedim.

Fırtına iki gün içinde geçecekti ve bir daha böyle bir fırsatın olacağından emin değildim.

Bundan sonra onunla geçireceğim her an çok değerliydi.

BÖLÜM 8

Mari

Ne kadar uyuduğumu bilmiyordum. Yavaşça uyandım ve yalnız olmadığımı fark edince hafif bir inilti çıkardım.

Her şey aklıma geldi. Gösteri, Raider, akıllara durgunluk veren seks... onun üzerinde atlamak... her şey. Yakalanmamı kabullenmeye karar vermiştim ve bu benim lehime işliyordu.

Kollarını belime dolamıştı, göğsü sırtımda inip kalkıyordu. Uyuyordu, nefesi yumuşaktı. Kendime izin vermemem gerekse de ona sarıldım.

Onu bu şekilde istemek suç olmalıydı. Fırtına dinince ne olacaktı?

Eninde sonunda mağaradan ayrılmak zorunda kalacaktık. Kendini teslim edeceğini söylemişti. Bunun olmasını hiç istemiyordum.

Geleceği düşünmek istemiyordum. Hiçbir şey düşünmek istemiyordum. Ama kendimi tutamadım. Stella ve Madam Moonie'yi düşünerek derin bir nefes aldım.

Benim için endişeleneceklerini biliyordum. Muhtemelen yetkililerle uğraşmaktan ve beni bulmaya çalışmaktan bıkmışlardı. Toz fırtınasında mahsur kalmış, bana bir şey olacağından endişeleniyorlardı. Stella'nın beni duyduğunu umuyordum. Tek umudum, ailemi aramamış olmalarıydı.

Ailemle ilişkilerim karmaşıktı. Özellikle annemle. Beni on beş yaşındayken terk etmişti. Beni bakmayı teklif eden bir arkadaşının yanına göndermişti. Ama imkânım olur olmaz kendi başıma yaşamaya başladım. Onun sözleri aklımdan çıkmazken, bulabildiğim her işi yaptım.

Beni hayal kırıklığına uğratma.

Nasıl yapabileceğimi bilmiyordum, ama sanki sürekli yapıyormuşum gibi hissediyordum. O basit cümle kafama kazınmıştı ve beni elimden gelenin en iyisini yapmaya itiyordu.

En büyüğüydüm, zamanından önce evden ayrılan bendim. O günden beri eve dönmemiştim. Annem çok fakirdi ve o kadar çocuğu tek başına büyütemezdi. Babam en küçük kardeşim doğduktan sonra ortadan kaybolmuştu. İki erkek ve iki kız kardeşim vardı, hepsi de eve gönderdiğim parayla annemle kalabiliyordu.

Artık herkes kendi başınaydı. Bir yıl önce para gönderilmeye başlandı. Her para transferi yaptığımda geri gönderiliyordu. Bu muhtemelen iyi bir işaretti, değil mi? Artık bana ihtiyaçları yoktu.

Bu yüzden denemeyi bıraktım.

Burlesque beni kurtarmıştı. Madam Moonie ile birkaç yıl önce Dünya'daki bir kulüpte tesadüfen tanışmıştım. O zamanlar, bahşişlerle zar zor geçinen bir garsondum. Sürekli çalışıyordum, her zaman yorgundum. Orada çalışan herkesi birer nesne olarak gören iğrenç erkeklerle uğraşıyordum. Bahşişlerimden hak ettiğimi almak için sürekli patronla kavga etmek zorundaydım. Kulüp, dans etmemiz gereken türden bir yerdi ve numaram bittikten sonra patron beni kenara çekti.

"Uzaya gidip galaksileri gezmeye ne dersin?"

Cevap kolaydı. Evden kaçmak bir hayaldi. Ölen bir gezegenden kurtulup evrenin geri kalanını görmek bir hayaldi. Madam Moonie bana bir şans vermişti ve ona minnettardım.

Onun sayesinde yeni bir aile kazanmıştım. O ve Stella vardı. Tüm ekip ve oyuncular geniş bir aile gibiydi, hepimiz birbirimizle yakın çalışıyorduk. Bazen tartışmalar olurdu ama hepimiz aynı şeyi istiyorduk.

Evrenin en iyi burlesk gösterisi olmak.

Onların annemi arayıp kaybolduğumu söyleyecekleri düşüncesinden nefret ediyordum. Daha da kötüsü, kanun kaçağı bir uzaylı tarafından kaçırılmıştım. Acil durumlarda aranacak kişiler kısmına her zaman Stella'nın adını yazardım. O benim için herkesten daha fazla ailem gibiydi.

Ama bu durum daha önce hiç başıma gelmemişti, bu yüzden aileme haber verebilirlerdi.

Endişelenirler miydi? Umurlarında olur muydu?

Bu düşünce canımı sıktı ama hemen kafamdan attım. Onları düşünerek kendimi incitmenin bir anlamı yoktu. Yine de...

Raider ile kaçmak istesem bile kaçamazdım. Bana güvenen insanlar vardı. Burlesque'i ve Madam Moonie'yi asla terk edemezdim. Ben buyum ve hep böyle olacağım.

Bana geri dönebileceğim bir evin olmasını özleyip özlemediğimi sormuştu, ama benim evim gemiydi. Belki bir gün, eve uçabileceğim kalıcı bir yerim olurdu. Ama şimdilik, geleceğim yıldızlardaydı.

Raider yanımda kıpırdadı, göğsü düşük bir vızıltıyla titriyordu. Kollarını belime sıkıca doladı, içimi sıcaklık kapladı.

"Uyandın," diye mırıldandı, sesi kısık. "Ve üzgünsün."

"Anladın mı?" diye fısıldadım.

"Evet. Ne oldu, tatlım?"

Tamam, uyanık Raider'ın sesi seksi idi, ama uykulu Raider? Amım zonkluyordu ve bir an için neden üzgün olduğumu bile hatırlamakta zorlandım.

Geri dön Mari.

"Önemli değil."

"Mmm. Senin dilini bilmediğimi ve çevirmenlere güvendiğimizi biliyorum... ama bu 'önemli değil' önemli bir şey."

Bir an sessiz kaldım, ne söylemek istediğimi düşündüm. Bu konuyu daha önce kimseyle derinlemesine konuşmamıştım. Stella bazılarını biliyordu, ama hepsini bilmiyordu. Ona güvenebileceğimi hissettim ve çok uzun zamandır ilk kez kendimi geçmişten bahsederken buldum.

"On beş yaşındayken, annem çalışıp aileye para kazanmam için beni başka birinin yanına gönderdi. O zamandan beri, çocuklarım için ona para gönderiyorum. İki erkek ve iki kız kardeşim var ve hepsinin büyümesi için ona para gönderiyorum. Ama hepsi büyüdü ve bir süredir benden para almıyorlar."

Homurdandı ama sözümü kesmedi. Derin bir nefes alıp devam ettim.

"Yıllardır eve gitmedim. Onu en az on yıldır görmedim, muhtemelen daha da uzun süredir. Yirmi dokuz yaşındayım."

O bir ses çıkardı.

"Ne?" diye sordum, ona bakarak.

"İnsanların ömürleri çok farklı."

Yüzümü buruşturup, onu daha iyi görebilmek için onun tutuşundan kurtuldum. "Ne demek istiyorsun? Kaç yaşındasın?"

"İnsan yaşında mı?"

"Evet, insan yaşında," diye burnumdan soludum.

"Şey..." diye mırıldanarak sözünü bitirdi. "Sanırım üç yüz yaşlarında."

Ne oluyor lan? "Eşim yaşlı bir adam."

Alaycı bir şekilde güldü. "Ben en iyi çağımda! Ve artık aramızda bir bağ olduğu için, senin hayatın da değişecek."

"Oh." Kaşlarını çatarak ona yaslandım. Bu hiç aklıma gelmemişti. "Yani ben kaç yaşına kadar yaşayacağım..."

"Çok yaşlı. Çok yaşlı bir insan."

"Oh, sus," diye mırıldandım, göğsüne vurarak.

"Söz veriyorum, yaşlandığımızda ve kemiklerimiz gıcırdarken bile seni iyi bir kız gibi becereceğim."

Güldüm. Biriyle bir geleceğin nasıl olabileceğini hiç düşünmemiştim. Her zaman burlesk ve ev için para kazanmaya odaklanmışım.

"Mari," diye gülümsedi, sesi yumuşadı. "Hikayeni böldüğüm için özür dilerim. Acı çektiğin için üzgünüm. Bu beni çok üzdü. Yardımcı olabileceğim bir şey var mı? Yoksa sadece dinlememi mi istersin?"

Gülümsedim, soruları beni iyi hissettirmişti. Bana bunu sorması hoşuma gitmişti. "Ben iyiyim Raider. Ya sen? Sen ve kardeşin aranızda sorunlar var..."

"Öyle. Ailem çok gururlu ve çok eski bir ailedir. İki *annem* ve bir *babam* var. Kardeşim ve ben soyumuzun sonuncularıyız. Yine de bize biriyle evlenmemiz için hiç baskı yapmadılar. Eğer bulabilirsek gerçek eşlerimizi bulmamız gerektiğine inanıyorlar. *Babamın* anne ve babası gerçek eşlerdi."

"Bu nadir bir şey mi?"

"Evet. Seninle tanışmamız çok nadir bir şey. Böyle bir bağ kutsaldır. Özeldir. Bu, başka birini sevemeyeceğin anlamına gelmez. Ama bu, geri alınamayacak bir bağıdır."

Aramızda sessizlik hakim oldu, söylenmemiş sözlerle doluydu. "Her şey yoluna girecek," mırıldandım. "Buna inanıyorum."

"Olacak," diye fısıldadı. "Bir gün ailemle tanışmanı isterim. Seni çok sevecekler. Hemen sevicek birisin. *Annem* ve *babam* bizim için çok mutlu olacaklar."

Gözlerim yaşlarla doldu. Gözlerimi sertçe kırıp yaşları tutmaya çalıştım. "Burleski seviyorum," dedim.

"Bırakamam."

"Ben de istemem." Kalbim sıkıştı.

"Çalışabileceğim bir atölyem olduğu sürece seninle her yere gelebilirim. *Büyükannem* aile çiftliğini devralmamı istiyordu ama

bunun şu anda benim için doğru olduğunu düşünmüyorum. Belki Rider yapabilir... eğer beni mahvetmeye çalışmayı bırakırsa."

Madam Moonie, Raider gibi birini gemide görmekten çok hoşlanırdı. "Eğer sahne dekorları yapabiliyorsan, Madam Moonie beni kaçırdığın için seni affederdi."

Adam güldü. "O, av tüfeği olan ve kanyon sürüngenı gibi kükreyen kişi miydi?"

"Evet. O bizim grubumuzu yönetiyor. O Madam Moonie."

"Çok vahşi."

Gülümsedim. Kesinlikle öyleydi. Ona susmasını söylediği için iki metrelik bir uzaylıyı yere serdiğini görmüştüm.

"Peki..." diye başladım. "Bugün ne yapacağız?" "Ne yapmak istersin, tatlım?"

Ellerimi göğsünden aşağı kaydırdım, birini aramızdan geçirdim. Düşük bir homurtu çıkardı, altı gözü de tekrar tekrar kırpıştı.

"Sen benim sonum olacaksın," diye mırıldandı. "Daha fazlasını mı istiyorsun?"

Göğsüne bir itek atarak onu sırt üstü yatırdım. "Sadece keşfetmek istiyorum. Eğer sorun olmazsa..."

"Tabii ki olur," dedi.

Oturup aşağıya baktım, siklerini inceledim. Sertleşmeye başlamışlardı, üstteki sikini elime aldığımđa çıkıntılar genişledi. Nefesini içe çekti, sikinin ucunda ön sıvı damlaları belirdi.

Öne eğildim ve dilimi başının üzerinde gezdirdim.

"Oh," diye boğuk bir ses çıkardı.

Spermlerinin tadı ağzımı doldurdu, dilim titredi. Tadı güzeldi. Güzelden de öte. Tüylerim diken diken oldu, meme uçlarım ona tepki vererek sertleşti. Başını ağzıma aldım ve nazıkçe emmeye başladım. Elimi aşağıya uzattım ve alt penisinin altındaki testislerini avucumun içine aldım, avucumun içinde yuvarladım.

O, hırıltı ile inilti arasında bir ses çıkardı. Penisini ağzıma daha fazla aldım, emerek onu memnun ettim. Dün gece bana yıldızları gösteren penisi taparcasına yaladım...

"*Dhaarin*," diye tısladı.

Sik emmeyi çok seviyordum. Onunkini emmek mi? Daha da iyiydi. Gözlerimi kapatıp onu boğazımın derinliklerine kadar alırken çıkardığı sesler beni tahrik ediyordu.

Elleri göğüslerime kayd, meme uçlarımı okşadı. Sert parmak uçlarıyla meme uçlarımı daireler çizerek okşadı, zevk dalgaları vücudumu sardı.

"Dayanamayacağım," dedi. "Çok yaklaştım. Beni çok iyi alıyorsun."

Geri çekildim ve nefes aldım. "Beni boğmanı istiyorum."

O, bir an ciddi bakışlarımı karşılayarak homurdandı. "Sert olmamı istiyorsun," dedi.

Başımı salladım. "Evet."

"Beni seni domine etmemi mi istiyorsun?"

"Evet," diye fısıldadım, neredeyse saygıyla.

"Eğer çok sert olursam, üç kez vur, tatlım. Anladın mı?" "Evet, anladım," dedim.

"Ve konuşabiliyorsan, durmamı istersen '*kırmızı*' de.

Anladın mı?"

"Evet, efendim."

Bakışlarında karanlık bir parıltı vardı, içimi heyecanla titreten bir parıltı.

Eli aniden boğazımı kavradı ve yanlarını sıktı. Nefes almaya çalıştım, gözlerim büyüdü, nefes alamıyordum.

Siktir. İşte istediğim buydu.

İhtiyacım olan buydu.

Kendimi alt uzaya kayarken hissedebiliyordum, endorfin damarlarımdan akıyordu.

"Sen benimsin, tatlım," dedi. "Mükemmel küçük amını oyuncağım gibi kullanacağım. Ağzını da kullanacağım. Sikişimden doğrudan spermimi içeceksin, değil mi?"

"Evet," diye zorla çıkardım.

Elimle beni esir alan ona baktım. Nefesimi kontrol ediyordu.

Amımı, ağzımı, her şeyimi kontrol ediyordu.

Boğazımı bıraktı ve ben nefes aldım. Kafam sanki uçuyormuş gibi hissettim, amım arzuyla zonkluyordu.

Aniden vücudumu kavradı. Kaldırıldığımda çığlık attım. Dört eli beni döndürdü ve beni ters çevirdiklerinde daha yüksek sesle çığlık attım. Uyluklarımı omuzlarına çekti, yüzü onları ayırdı. Yüzüm artık sikişin tam önündeydi, vücudum onun tarafından tutuluyordu.

"Em," diye emretti.

Bir eli başımın arkasını yönlendirdi. Ağzım bir çığlık ile açıldı ve onun damarlı sikiyle dolduruldu, kalçaları sertçe itti ve aynı anda dili amımın içine girdi.

Zevk beni sertçe vurdu. Penisinin etrafında bağırdım, başı boğazımın arkasına çarptı. Eli beni orada tuttu, kalçaları aniden itti ve daha fazla içeri soktu.

Boğazımı yırttığını hissettim, gözyaşları akıyordu. Dilini amımdan bir an için çekip, homurdandı.

"Nefes al," diye emretti. "Burnundan nefes al."

Nefes almaya zorladım kendimi, onu daha fazla içime aldım. Hiç bu kadar almamıştım. "Aferin kızım," diye homurdandı. "Beni bu kadar iyi aldığın için seninle gurur duyuyorum.

O sikte boğul, tatlım."

Dili uzun ve kalın bir şekilde içime geri girdi. Gözlerim geriye yuvarlanana kadar onun sikini daha fazla aldım, vücudum onu almaktan duyduğum zevkle sarsılıyordu. Saçımı kavradı ve geri çekti, ağzımdan nefes almama izin verdi.

"Siktir," diye inledim. Tükürük yüzümden damladı. Tükürük, gözyaşı ve boşalma öncesi sıvı

sper

m "Hayalarımı yala."

Nefes nefese, onun siklerini kavradım, birini ağzıma alırken diğerini okşayarak

ağzıma aldım. Nazikçe emdim, o dilini amıma sokarken çaresizce inleyerek.

Ona doyamıyordum.

Her birini emip, alay ederek ve taparcasına okşarken o da inledi. Kafama akan kan gözlerimi bulanıklaştırmaya başladı, her şey bulanıklaşıyordu.

Aniden beni geri çekti ve yuvamıza indirdi. Beni dört ayak üstüne koyup yüzümü battaniyeye bastırınca başım döndü.

Nefesimi tuttum, kalbim deli gibi çarpıyordu. "Böyle kal," diye emretti ve beni bıraktı.

Başımı salladım, odada dolaştığını dinledim. İple geri geldi, üzerimden atladı.

"Seni bağlayacağım," dedi.

"Tamam," dedim hevesle.

Yanımda diz çöktü, penisi yine yüzümün hemen önünde. Kendimi tutamadım. Öne doğru eğildim, o ellerini uzanıp ellerimi arkamda sıkıca tutarken birinin başını yaladım.

İp cildimin üzerinde srtnrken inledim; bu hisler beni tahrik ediyordu. Hareketleri sert ve kaba idi, ipleri belimin arkasına baēladı.

Başım yana dönmüştü, kıçım havada, dilim onun damlayan n sıvısını çaresizce yalıyordu.

Siktir.

Berbat durumdaydım. Tamamen berbat. Her Şey mükemmeldi. "Yalamaya devam et."

Saçlarımı topladı ve sertçe çekti. Saçlarım kısa olmasına raēmen, ipi bir Şekilde uçlarından baēlayarak bir dēm attı. İpi sıkıca çekti ve bileklerime baēladı.

Hiçbir yere gidemezdim.

Eēildi, yüzü benim yüzümün hemen önünde. "Nasıl hissediyorsun, tatlım?"

"İyiyim," diye fısıldadım. "Gerçekten çok iyiyim."

O başını salladı ve ayaēa kalktı. O odanın içinde dolaşırken, arkama geçip geldiēini duydum. Yaē Şişesinin kapaēının aıldıēını duydum ve yaēın kıçıma sıradıēını hissettim.

"Bu küçük deliēi geniŐleteceēiz. İki sikimi aynı anda buraya alacaksın."

"Evet, efendim," diye inledim.

"Bana çok iyi geliyorsun. İki sikimi de içinde hissettiēinde çok iyi hissedeceksin. Aēzını a."

İnleyerek aēzımı açtım, kuyruēu etrafımda dönerken nefes nefese kaldım. Bana iēne ucunu uzattıēında gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Em. Zehrimi al. Seni tekrar boŐaltmak istiyorum."

Kuyruēunun ucu keskin ve sivriydi, ama üzerinde dört tane de diken vardı. Korku içimi kapladı, ama bu beni daha da ıslattı. Zehir damlarken titreyerek ucunu çekinerek aldım.

Siktir.

Yutkundum ve zehri içime aldım. Vücudum hemen tepki verdi, her sinir ucu zevkle parladı. Zehri beni sık meraklısı bir fahiŐeye dönüştürüyordu. Daha fazlasını istiyordum, her damlasını istiyordum.

Penislerinden birinin başını kıçıma bastırdı. İçime girerken inledim, bu sefer sadece bir an durakladıktan sonra her santimini içime aldı.

Kıvranıyordum, ipler saçlarımı çekiyordu. Şimdi onun beni zor bir duruma soktuğunu anladım. Eğer dönmeye veya uzaklaşmaya çalışırsam, saçlarımı çekecektim.

Onun sikinden ya da zehrinden kaçış yoktu.

"Kuyruğumu em, şeker."

Ağzımı iğnesinin etrafına kapattım, o beni sikerken inleyerek. Sert ve acımasızdı. Her hareketi sertdi, ama tek hissettiğim zevkti. Tekrar tekrar, ondan daha fazlasını istemek için çaresizce. Kuyruğunu emdim. Zehri ağzımı doldurdu, duyularım anında orgazmın eşiğine geldi.

Durduramadım. Zevkin beni ele geçirmesini engelleyemedim.

Boğazımdan çılgınlıklar atarak boşaldım. O ise orgazmım boyunca kıcımlı sikkemeye devam etti, hiç durmadı. Beni istediği gibi kullanıyordu.

Orgazm, daha önce yaşadığım hiçbir orgazmdan daha güçlüydü. Ne kadar yüksek sesle çılgınlık attığımı veya bağırıldığımı bilmiyordum. Ne kadar sürdüğünü de bilmiyordum çünkü nefesimi toplayamadan, başka bir orgazm duyularımı alt üst etti.

Kuyruğu ağzımdan çıktı, sikini de geri çekti. Bu sefer, iki sik başını da içimde hissettim.

"Raider," diye hıçkırarak ağladım, gözyaşları yanaklarımdan süzülüyordu.

Acıttığı için ağlamıyordum. Durmasını istediğim için ağlamıyordum. Zevk o kadar lanet olasıca iyiydi ki, yanacakmış gibi hissediyordum.

"Durmamı mı istiyorsun?"

"Hayır. Sakın durma."

O homurdandı ve iki sikiyle de ileri doğru itti. Onları alırken inledim, etrafında gerildim. Zehir tüm vücudumu sarmıştı, her kasımı gevşetmişti. Kalçalarını nazikçe geri çekti ve sonra ileri doğru pompaladı, iki sikini de taşakları amıma çarpana kadar sonuna kadar soktu.

"Aferin kızım," diye homurdandı, kalçalarımı tutarak.

Bir an öyle kaldı, içimde zonklayarak. Homurdandı ve uzanarak meme uçlarımı çimdikledi.

"Gelmekten kendimi alamıyorum," diye sızlandım.

"Biliyorum, tatlım. Bu senin hayatın boyunca taşımak zorunda kalacağın bir yük

."

9. BÖLÜM

Flört

RAIDER

Onun orgazmını hissetmekten asla bıkmazdım.

Mari tekrar orgazm oldu, adımı tekrar tekrar ağlayarak haykırdı. Ben bir ipin ucunda tutunuyordum. Kendimle savaşıyordum, onu adını unutacak kadar iyi sikebilmek için kendimi sınırda tutuyordum.

İçine girip çıkarken, iki penis de onu gerdi. Beni sonuna kadar içine aldı, tekrar boşalırken vücudu titriyordu.

Zehirim ona daha önce hiç kimseye yapmadığım şeyler yaptı.

"Lütfen boşal," diye ağladı. "Lütfen beni doldur. Lütfen, efendim, lütfen."

İnlemeleri beni doruğa çıkardı. Bir kez daha içinden geçirdikten sonra çıkarken hırıldadım. Keskin pençelerimle ipi kesip onu serbest bıraktım. Onu sırt üstü çevirip kalçalarının üzerine oturdum ve üzerine boşaldım.

Kükredim, kalbim güm güm atıyor, kanım pompalıyordu, boşalırken ve boşalırken.

Ağzını açtı, gözleri kapanırken spermim yüzüne fişkırdı. Pembe diline alabildiği kadarını alırken nefes nefese kaldı, yutarken inledi.

Öne doğru yığıldım, üzerine düşmeden kendimi tuttum. Yüzüm onun yüzünün üzerindeydi. O uzanıp beni kendine çekti ve ateşli bir öpücük verdi. Kendimin tadını aldım, onun tadını aldım.

İkimiz de nefes nefese geri çekildik. Gözyaşları, tükürük ve meni onun güzel yüzünü boyamıştı. Eğilip onu yaladım, yaptığımız pisliği tattım. Bağımlılık yapıcıydı.

"Sen benimsin," dedim. "Seni bırakamam, Mari. Seni asla bırakmak istemiyorum."

.

O da başını salladı, daha fazla gözyaşı akıyordu. Ona sert davranmıştım, ama Onun bundan ne kadar zevk aldığını hissedebiliyordum. Dokunuşlarım yumuşak ve yatıştırıcı oldu. Ellerimi vücudunda gezdirdim, onu nazikçe kaldırdım.

Onu havuza taşırken bana sarıldı. Sıcak suya girdim, bizi suya batırırken onu tekrar öptüm. Bana sarıldı, ona dokunduğumda inleyerek.

Ona ne kadar sert davrandıktan sonra, onu taparcasına sevmem gerekiyordu. Ona ne kadar değerli olduğunu hatırlatmam gerekiyordu. Hayatımı ne kadar değiştirdiğinin farkında olup olmadığını bilmiyordum. Göz açıp kapayıncaya kadar, tek düşünebildiğim ve umursadığım şey oydu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı, ben boynuna burnumu sürtünce. "Bu... Daha önce hiç bu kadar boşalmamıştım. Zehrin sihirli."

Seni seviyorum. Sözler ağzımdan çıkmak üzereydi, ama kendimi tuttum. Çok erken olduğunu düşündüm. Çok hızlı. Ya onu kaçırsam? Gerçi bu doğrudu...

"Mükemmelsin, tatlım," dedim. "Nasıl hissediyorsun?"

"Ağrım var ama iyi anlamda. Sanki hiç bu kadar sert becerilmemiştim ama hayatımın en iyi seksiydi. Ve açım."

"Ben yemek yaparım," dedim. "Güzel bir şey yaparım." "Ve ben..."

"Orada otur, güzel güzel dur ve bırak ben seninle ilgileneyim." O içini çekti, ama gülümsedi. "Tamam. Buna karşı çıkamam."

Güzel. Havuzun kayalık tarafına yaslanıp onu kucağımda tuttum. Karnı hafifçe guruladı.

"Ben yemek yapmaya başlayayım," dedim.

Yüzümü öptü ve sonra benden kayarak suya daha da battı. "Israr ediyorsan," diye alay etti.

"İstersen burada kalabilirsin," dedim.

"Birkaç dakika kalacağım. Su çok iyi geliyor."

Başımı salladım ve havuzdan çıktım, onun takdir dolu bakışları altında kendimi beğenerek. Bana göz kırptı, rahat bir pozisyon alırken sırtarak.

Bu beni çok mutlu etti. Gülme isteğiyle mücadele ettim ve kapıya doğru yürüdüm.

Önce yatak odasına gidip giyindim. Temiz bir çift bot seçtim, onun yalayacağını hayal edebileceğim botlar... ve farklı bir çift çorap. Üstüme hiçbir şey giymedim, çünkü sadece ayak altında dolanırdı. Dört kolum olduğu için bazı kıyafetleri giymek zordu.

Mutfağa gittim, ne pişireceğimi düşünmeye başlamıştım bile. İkimize de enerji verecek bir şey pişirmem gerekiyordu, çünkü günün henüz bitmediğini hissediyordum.

Mutfakta dolaşırken bir ritim yakaladım. Birkaç dakika içinde, yemek için mükemmel olacak malzemeleri buldum.

Yemek pişirirken tek düşünebildiğim oydu.

Onunla yapmak istediğim o kadar çok şey vardı ki, ama fazla zamanımız yoktu. Fırtınanın yakında dinleyeceğini biliyordum. Ve sonra gerçek hayata dönecektik.

Ama şimdilik, eşimin yanında olduğum, ona yemek hazırladığım, bu durumda elimden gelenin en iyisini yaptığım gerçeğinin tadını çıkarabiliyordum.

Ailesi hakkında anlattıkları beni onurlandırmıştı. Bunun konuşması zor bir konu olduğunu biliyordum ve bunları benimle paylaşması beni mutlu etmişti. Yine de ona yardım edebilmeyi dilerdim.

Kardeşim dışında, tek düşünebildiğim, ailemin onu ne kadar seveceği idi. O mükemmeldi. Onun yürüdüğü yeri bile taparcasına sevmek istiyordum. Onunla bir hayat kurmak istiyordum.

Başka bir chili yapıyordum, ama bu daha doyurucu olacaktı. Yumuşak çörekler yapmak için malzemeleri de buldum. Yarım saat sonra, ikimiz için güzel bir yemek hazırlamıştım.

"Mari," diye seslendim.

"Buradayım, aptal."

Dönerek, hazırlıksız yakalandım. Kapının eşiğinde durmuş, yumuşak bir gülümsemeyle kapıya yaslanmıştı. Saçları hâlâ nemliydi ve benim pançolarımdan birini giymişti. Panço onu sarmış, uçları dizlerinin hemen üstüne kadar uzanıyordu.

"Yemek yaparken kendi dünyana giriyorsun. Çok sevimli."

Bir an utandım. Ama aynı zamanda içim ısındı. "Gel ye, tatlım."

Bana doğru yavaşça yürüdü. Bakışlarında kötü bir ışıltı vardı. "Mari..."

"Ne?" diye sordu, sırtarak. "Ne yapıyorsun?"

"Flört ediyorum." Güldü. "Benden korkuyor musun?"

"Beni yemek istermiş gibi baktığında belki," dedim, mutfak tezgahına yaslanarak.

Tam önümde durdu, parmak uçlarına yükseldi. Elleri göğsümden çeneme kadar kayarken yumuşak bir hırıltı çıkardım. Çenemi hafifçe kavradı ve beni öpmek için aşağı çekti.

Tüm düşüncelerim eridi. Bu küçük bir hakimiyet göstergesiydi, neredeyse eğlenceli bile sayılabilirdi, ama yine de dizlerimi titretti. Nasıl olabilirdi ki

bana bu kadar basit bir dokunuşla bu kadar hakim olabilirdi?

Dillerimiz buluştu, inlemesi yumuşak ve hafifti. Geri çekildi ve göğsümü okşadı.

"Akşam yemeği için teşekkürler," diye fısıldadı.

İçimden bir başka homurtu yükseldi, penisim tepki verdi. "Oturup yemeğini yesene, yoksa seni eğip tekrar sikerim, şekerim."

"Tabii ki, kovboy."

O göz kırparak masaya doğru giderken tüm dikkatimi ona verdim. Oturdu ve yemeğe bakarak gülümsedi, bu beni mutlu etti.

Derin bir nefes alıp kendimi sakinleştirmeye çalıştım, sıklerimin sakinleşmesini istedim. Masaya gidip karşısına oturdum. Chili'den buhar yükseliyordu, aramızdaki sepetin içindeki ekmekler sıcacıktı.

"Bu çok lezzetli görünüyor ve kokuyor," dedi. "İyi.

Enerjiye ihtiyacımız var."

Başını salladı, yanakları parlak pembeye döndü. Onu utandırmayı seviyordum.

Yemeye başlayana kadar bekledim, bir kaşık chili alırken yüzündeki ifadeyi zevkle izledim. Yumuşak bir inilti çıkardı, gözleri titredi.

Ben de yemeye başladım. Aramızda rahat bir sessizlik hakim oldu.

Bu, daha önce kimseyle yaşamadığım bir şeydi. Eskiden sessizliği her zaman kelimelerle doldurmak zorundaydık. Birisi her zaman bir şey hakkında konuşmak zorundaydı, yoksa ortam garip olurdu. Ama onunla, konuştuğumuz anların tadını çıkarabiliyordum ve sadece var olduğumuz anların tadını çıkarabiliyordum. Bu çok güzel bir şeydi.

Yemeğimizi bitirdiğimizde, derin bir nefes alarak arkasına yaslandı. "Tanrım, çok lezzetliydi. Kısıtlı malzemelerle bile çok iyi yemek yapıyorsun."

Kâseleri ve mutfak aletlerini alıp, gülümseyerek lavaboya götürdüm. "Bu her zaman zevk aldığım bir şey. Ve senin yaptığım bir şeyi beğendiğini duymak hoşuma gidiyor."

"Mükemmeldi."

Eşyaları lavaboya koydum, hızlıca yıkadım ve sonra onun arayan bakışlarına döndüm.

"Şimdi ne yapacağız?" diye fısıldadı.

Kanım kaynadı, sıkim tepki verdi. Şimdi ne yapacaktık?

Bir fikrim vardı. Masaya geri döndüm, sandalyeyi tutup geri çektim. Oturup bacaklarımı açtım. "Buraya gel."

Ayağa kalktı ve tereddüt ederek bana doğru geldi. "Kucağına oturmamı ister misin, yoksa..."

"Diz ök, Mari. Diz ökmeni istiyorum."

BÖLÜM 10

Bot Yalama

Mari

Onun için dizlerimin üzerine çöktüğümde, karnımda kelebekler uçuşmaya başladı. Ona baktım, kalbim göğsümde çarpıyordu.

"Aferin kızım," dedi yumuşak bir sesle. "Botlarımı temizlemeni istiyorum."

"Botlarınızı... temizlemek mi?"

"Güzel dilinle." "Oh," diye fısıldadım.

Sandalyesine yaslanarak rahatça uzandı. Chaps'ının içinde sertleşmiş penisinin hatlarını görebiliyordum, kumaşa karşı gerilmişti. Onu izlerken alt dudağımı ısırdım. Artık sessizdi, sadece beni izliyordu.

Geri çekildim, bakışlarım botlarından birine düştü. Siyah deriden yapılmıştı, dikişleri karmaşık kıvrımlar oluşturunuyordu. Arkasında, keskin uçlu parlak gümüş bir mahmuz vardı. Botun ortasına kadar geliyordu, üst kısmı yuvarlaklı.

Ağzımı açarak eğildim. Dilimi üstüne sürtünce amım zonkladı ve ona tamamen teslim oldum.

Onunla bunu yapmak tamamen erotikti. Ben botlarını yalamaya başladığımda sessiz ve sabırlıydı. Kendimi teslim etmekten hoşlandığımı biliyordum, ama bunun beni bu kadar tahrik edeceğini beklemiyordum. Dilimi botunun derisi üzerinde gezdirirken vücudum zevkten titriyordu.

Onu memnun etmek istedim. Ona teslim olmak istedim. Giydiği botları taparcasına öpmek, her bir parçasını öpücüklerimle ve dilimle kaplamak istedim. Devam ederken inledim, botun tepesine doğru ilerledim.

"Aferin kızım," diye övdü.

Yalarken ona baktım, yavaşça siklerini çıkardığını görünce şok oldum. Mutfak ışığında parıldıyorlardı, siklerini okşamaya başladığında gözleri bana dikilmişti.

"Yalamaya devam et, tatlım. Diğerini de unutma." "Evet, efendim," diye inledim.

O, başını geriye eğerek, siklerini okşarken düşük bir tıslama çıkardı. Taşakları yine dolmuştu ve ben onları emme dürtüsüyle mücadele ettim. Bunun yerine, diğer çizmeye geçtim.

Deri dilime sertçe değişiyordu. Kokusu bile beni tahrik ediyordu. Derin bir nefes alıp, dilimin ucuyla dikişleri takip ettim. Onları taparcasına yaladım, onu taparcasına.

Homurdandı ve ayağa kalktı, sandalye geri kayarken gıcırdadı. Gözlerim, üzerimde beliren sikleri ve beni yutan gölgesi karşısında büyüdü. Botunun ucunu yalarken vücudum titredi.

"Durma," diye hırıltıyla söyledi.

Yapmayacaktım. Ellerimi yere dayayarak omuzlarım yanarken, yalamaya devam ettim. Devam ederken inledim.

Çıplak uyluklarımın arkasında bir şeyin ucunu hissettim. Onun zehirli kuyruğu olduğunu fark edince ciyakladım.

"Hareket etme, tatlım. Ama yalamaya devam et. Durma."

Siktir. Uyluklarım açılmıştı ve giydiğim panço dışında üzerimde hiçbir şey yoktu. Keskin uç, nazik ama tehditkar bir şekilde amımın üzerinde yavaşça kaydı. O kadar ıslaktım ki, sıvım uyluklarımdan aşağı damlıyordu.

Kuyruğunun ucu girişime bastırırken, onun botlarını yalayarak inledim. Beni bıçaklayabileceği ya da canımı yakabileceği korkusu içimi kapladı.

Ama ona güveniyordum.

Bana asla zarar vermeyeceğine güveniyordum.

Korku beni sadece tahrik ediyordu, onun bir sonraki planının ne olacağını bilmemek. Yalarken inledim, keskin uç aniden içime zehir fışkırdı.

"Tanrım," diye bağırdım.

Zevk anında tüm vücuduma yayıldı. İstem dışı bir orgazm oluşmaya başladığında bile kendimi sabit tutmaya çalışırken vücudum titremeye başladı. O kükrerken gözyaşları görüşümü bulanıklaştırdı.

"Yalamayı bırakma. Ne olursa olsun, ne kadar sert boşalırsan boşal, bana tapın. Anladın mı, tatlım?"

Hala titreyerek başımı salladım. Yalarken nefesim titriyordu, parmaklarım yere gömülmüştü. Zehir içime fışkırmaya devam etti ve aniden orgazm beni sarınca çığlık attım. Tüm duyularım tamamen bastırılmıştı, yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Tamamen çaresizce inledim.

Şimdi içimden akıp uyluklarımdan aşağıya doğru süzüldü. Kuyruğu geri çekildi, ama bu daha az zevk aldığım anlamına gelmiyordu. Artık zehir içimde olduğu için, mümkün olduğunca çok orgazm olacağıma emindim.

"Bana bak."

Yüzümden gözyaşları akarken ona baktım.

"Ağladığında çok güzelsin," dedi boğuk bir sesle, çenemi avuçlayarak. Eğilip giydiğim pançoyu yakaladı, yırtıp bir kenara attı.

Dizlerimin üzerindeydim, sikleri tam önümdeydi. Ağzım sulandı, meme uçlarım sertleşti ve amım daha fazla arzu ile pompalanmaya başladı.

"Ağzını aç."

Dediğini yaptım, dudaklarımı araladım. O botunu bacaklarımdan arasına sokarken, sikinin başını aldım ve ucunu amımın üzerinde sürttüm.

Konuşamıyordum, ama o ileri doğru ittiğinde inledim, ağzımı sikiyle doldurdu.

"Aferin kızım," diye övdü. "Botuma bin, tatlım. Aynen öyle. Ahh, aferin kızım. Sikimi de al..."

Sözleri içimi deldi. Kalçalarımı hareket ettirerek, sikini boğazıma alırken amımı botuna sürttüm. Kafamın arkasını kavradı, nefes alamayana kadar beni orada tuttu, boğazımı tıkadı ve sonra geri çekerek derin nefes almama izin verdi.

Kalçalarım hareket ederken yüzümden daha fazla gözyaşı aktı, rahatlamak için çaresizdim. Bir orgazm daha beni sardı ve ben çığlık attım, ama o sadece ağzımı tekrar sikiyle doldurdu.

Onunla boğuluyordum, mutlu bir şekilde. *Siktir.*

Kanun kaçığı uzaylı, ahlaksız ve sapkın ruhumun tam da ihtiyacı olan şeydi.

Onu alırken parmaklarımı uyluklarından aşağı doğru gezdirdim, gözlerimi kapattım ve bu kadar derinden kullanılmış olmanın verdiği hissin beni ele geçirmesine izin verdim.

Ona doyamıyordum.

Onunla birlikte olmaktan doyamıyordum.

O, içinden küfrederek kalçalarını sarsıyordu. Onun penisi ağzımda zonklarken inledim. Aniden boşaldı ve boğazımdan aşağı akmaya başladı. Sıcak damlalar halinde fişkırlarak aşağı akıyordu.

Her damlasını yuttum, ona sarıldım, emdim. Diğer penisinin spermi göğsüme sıçradı, göğüslerimden aşağı damladı.

"Güzel," diye homurdandı.

Yavaşça geri çekildi ve eğildi, yüzümü avuçladı. Dili benimkine değdi ve kendisinin tadını benden alırken ne hissettiğini merak ettim. Öpmeye devam ederken beni kaldırdı, bacaklarım kalçalarına dolandı.

Beni yuvaya geri taşıdı ve sırt üstü yattı, beni üstüne çekti. Mutlulukla iç çekerek kollarımı onun etrafına doladım ve başımı göğsüne yasladım.

Üç kalbinin sesini dinlemeyi çok seviyordum.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Harika," dedim. "Ya sen?"

"Mükemmel," dedi, sırtımı okşayarak.

Omuzlarımı okşarken inledim.

Bir mağarada olmamıza rağmen, bu uzun zamandır aldığım en uzun tatildi. En son ne zaman biriyle bu şekilde vakit geçirip, kendimi tamamen rahat bırakarak bu kadar keyif aldığımı hatırlamıyordum.

On yıldan fazla bir süredir aralıksız çalışıyordum.

"Benim tatlı kızım," diye mırıldandı. "Benim için çok çalıştın, hmmm?"

Tamamen eridim. Nasıl erimem ki? "Çalıştım," diye mırıldandım.

"En son ne zaman izin aldın?"

Derin bir nefes aldım. "Hatırlamıyorum bile. Hep çalışıyorum. Stella bununla dalga geçiyor."

"Stella kimdi?"

"O benim en iyi arkadaşım. Lazulian prensi ve Tourmalind şansölyesiyle evli."

"Ah. Radyoda konuştuğun kişi. Muhtemelen senin için endişeleniyordur, üzıldüm."

"Ben de. Ama onu gördüğümde gerçeği söyleyeceğim..." Diye mırıldandım ve esnedim.

"Ne gerçeği?"

"Senin benim olduğun," diye mırıldandım uykulu bir sesle.

Birkaç saniye sessiz kaldı, ama ben hızla uykuya dalmak üzereydim.

"Bana yaslanıp uyuyabilirsin. Burada güvendesin, tatlım." O beni masaj yapmaya devam ederken iç geçirdim.

Beni botuna bindirip sikini boğazıma kadar sokan biri için dokunuşları çok nazikti.

Kısa süre sonra, mutlu hayallerim öğleden sonra uykusuna dönüştü.

BÖLÜM 11

Fırtınanın Sonu

Mari

Sonraki iki gün boyunca Raider ve ben bir ritim yakaladık. Kesinlikle mükemmel bir ritim.

Uyanır, sevişir, havuzda yüzer, yemek yer, içer, konuşur ve sarılırdık. Onunla birlikte olmak, hayatımda ilk kez benden hiçbir şey beklemeyen biriyle birlikte olmak oldu. O sadece benim varlığımın tadını çıkarıyor, beni sevildiğimi ve önemsendiğimi hissettiriyordu.

Onu tanıdıkça her şey daha da doğru geliyordu. Tatlı, komik ve şefkatli biriydi.

Hayatımda ilk kez kendimi değerli hissettim.

Bu durum tamamen yanlış başlamıştı, ama işe yarayabileceğini hissediyordum. Sessiz anlarda, aklım onun adını temize çıkarmak için ne yapabileceğimdi.

Ona yardım etmek için ne yapabilirdik?

Stella ve Madam Moonie'nin yardım edeceğini biliyordum.

Uykumu silkeledim ve derin bir nefes alarak sırt üstü yattım. Endişeli düşüncelerimi bir kenara itip Raider'ı düşündüm.

Aptal gibi sırtıtmaktan kendimi alamadım. Onu orada görmeyi umarak soluma baktım, ama daha önce olduğu gibi yanımda değildi.

Kaşlarımı çattım.

"Raider?" diye seslendim.

Cevap yoktu. Bir süre öylece yatıp, uyanana kadar gözlerimi kırıştırdım.

"Raider?" diye tekrar

seslendim. Sessizlik.

İç geçirdim ve kalkarak, ondan resmen aldığım pançolardan birini giydim. Kendi kıyafetlerimi geri almayı dört gözle bekliyordum, ama onun kıyafetlerini giymeyi sevmeye başlamıştım.

Mağaraya çıktım. Belki mutfığa ya da havuza gitmişti. Ya da belki de planlarından biriyle uğraşıyordu...

Onun hakkında çok şey öğreniyordum. Bana mutlak mutluluk veren şeyler. Mesela bir şeyler yaratmayı sevmesi. İcatları hakkında konuşmasını dinlemek, neredeyse saçma şeyler olsa bile, beni mutlu ediyordu.

Onun bir şeyler yaratmaya olan tutkusu, benim burleske olan tutkum gibiydi. Dans etmek, sahnede olmak, müzik, özgürlük... Hepsi beni ayakta tutuyordu.

"Raider?"

"Buradayım, tatlım."

Koridordan bana doğru yürüdü.

"Üzgünüm," diye iç geçirdi. "Seni korkutmak istemedim."

O yaklaşırken ben taş kapıya yaslandım. Bana uzandı, beni sıcak vücuduna çekti, alnını alnıma dayadı.

Bir terslik vardı. Hissedebiliyordum. Kaşlarımı çattım, sormaya neredeyse korkuyordum.

sormaya korkarak.

Midem burkuldu. Kendimi sormaya zorlamadan önce ona bir an daha sarıldım.

sormaya zorladım kendimi.

"Ne oldu?" diye fısıldadım.

Raider bir an sessiz kaldı. "Fırtına dinmiş." Midem bulandı.

Mutlu olmam gerekirdi, değil mi? Bu iyi bir haberdi. Fırtına geçmişti, bu da gerçek dünyaya geri dönebileceğim anlamına geliyordu.

Tüm sorunlarla yüzleşmek zorunda kalacağım dünyaya.

Aşık olduğum uzaylının bir kanun kaçağı olduğunu düşündüğüm dünyaya. "Bir plan yapmalıyız," dedim.

"Bana ne olacağı seni ilgilendirmez..."

"Dalga geçiyorsun, değil mi?" diye alay ettim ve ondan uzaklaştım. "Seni almalarını istemiyorum. Adını temize çıkarmalıyız. Benim güvende ve zarar görmediğimi, senin masum olduğunu kanıtlamalıyız."

"Mari," diye fısıldadı, sesi gergin. "Eminim kardeşim şimdiye kadar her şeyi anlatmıştır. Seni bu işin içine karıştırmak istemiyorum, tatlım. Çok tehlikeli. Çatışmada zarar görürsen, kendimi affedemem."

Ona sertçe baktım. Bu kadar zeki birine göre, durumu hiç anlamamıştı. Öylece kenara çekilip olanları izlemeyecektim. Savaşmadan olmazdı.

"Peki. Bu benim için olmaz."

Somurtarak, "Ne demek istiyorsun?"

diye sordu.

"Söylediğimi kastediyorum. Bu benim için olmaz. Ortada olmak istiyorum," dedim. "Zaten ortadayım."

Dört kolunu da kavuşturarak yumuşak bir küfür etti. "Çok inatçısın. Ya eğer..."

"Ya buradan çıkıp Galaktik Mücevher gemisine gidersek ve adını temize çıkarmak için bir plan yaparsak? Arkadaşlarımın yardım edeceğini biliyorum. Adın temize çıktığında benimle gelebilirsin. Benimle seyahat edebilirsin."

Hayal kurmaktan kendimi alamadan her şeyi ağzımdan dökünce kalbim sıkıştı. Son birkaç gündür neredeyse tek düşündüğüm şey buydu.

"Çalışıp bir şeyler yapabilirsin. Gemide bolca yer var.

Ve birlikte olabiliriz."

"Mari," diye fısıldadı.

"Eğer istemiyorsan, anlarım," dedim, kollarımı da kavuşturarak. Gözyaşlarımı tutuyordum, ama akıtmaya izin vermedim.

Eğer denemek istemiyorsa, onu zorlayamazdım.

Onu birlikte bir gelecek için evet demeye zorlamayacaktım. Ya bunu çözmek istiyordu ya da istemiyordu.

Sessizdi, bakışları benimkilerle buluştu. En yumuşak şekilde homurdandı ve başını salladı.

"Hayatımı tamamen alt üst ettin," dedi. "Birkaç gün içinde her şey değişti. Göz açıp kapayınca kadar, evrendeki en harika şeye kavuştum. Benim olması gereken kadınla geçireceğim zaman. Elbette bunları istiyorum Mari. Elbette seninle olmak istiyorum. Seninle olmak için evrenin sonuna kadar giderim. Ama kardeşim..." Sesi titreyerek sözünü bitirdi. "O korkunç şeyler yaptı. En son biri aramıza girdiğinde öldü."

Son cümlesi zayıf bir fısıltıydı. "Biri öldü mü?" diye sordum.

"Evet. Onları öldürdü ve suçu bana attı. Bu yüzden hapisteydim. Bu yüzden herkes benim kötü olduğumu düşünüyor. Onu kaçırdığımı ve öldürdüğümü iddia ettiler."

"Ah, Raider," dedim, omuzlarım gevşedi. "Bana bundan bahsetmemiştin."

"Biliyorum," diye iç geçirdi. "Sana olan biten her şeyi anlatayım. Sonra benimle olmak isteyip istemediğine karar verirsin."

Kafamın içinde bir şeylerin döndüğünü hissederek başımı salladım. "Gidip yuvaya oturalım ve konuşalım."

Elimi uzattım, o da elimi tutup hafifçe sıktı. Onu odaya geri götürdüm, ikimiz battaniye yığınının üzerine çöktük. Karşısına oturdum, bacaklarımı birbirinin üzerine attım. O da benzer bir pozisyon aldı.

"Birkaç yıl önce biriyle tanıştım," dedi. "O da benim gibi Rhomboan'dı. İyi anlaşıyorduk, ama onun Rider'la da görüştüğünü bilmiyordum. Rider biliyordu. Anlamadığım yorumlar yapıyordu. Onları evimde birlikte yakaladım. Rider'la kavga ettik, sonra o her şeyi ona yükledi. O çok acımasızdır, bazen kendini kaybeder. Bir an bana saldırıyordu, bir an sonra ona saldırıyordu." Hızlıca nefes aldı, sesi zayıfladı. Acısını, üzüntüsünü hissedebiliyordum.

"Onu öldürdü. O ölürken onu kollarımda tuttum. Yetkililer geldiğinde, sanki ben yapmışım gibi gösterdi. O zamanlar büyükelçiydi, bu yüzden nüfuzunu kullandı. İyiliklerini istedi. Ben sadece garip bir kovboy tamircisiydim, bir şeyler yapıp bazen ailem için çalışıyordum. Bana inanmadılar."

"Kanıtları yok muydu?" diye sordum.

"Rider benim ikiz kardeşim. DNA'larımız aynı. Ve dediğim gibi, yüksek mevkilerde arkadaşları var. Buna, onun yazmadığını yemin ettiğim bir not da eklenince, suçu üstüme aldım. Benden her şeyimi aldı."

Her şeyi düşünerek zorlukla yuttum. Onun için üzüldüm. Sevdiğin birinin gözlerinin önünde ölmesi ve sonra bunun için suçlanmak...

Rider tehlikeliydi.

Ama durdurulması gerekiyordu. Raider böyle saklanarak yaşamayı hak etmiyordu.

böyle yaşamayı hak etmiyordu.

"Şüphelerin olduğunu anlıyorum," diye fısıldadı. "Sen sadece Seni kaçırdım. Seni ona şantaj yapmak için kullanacaktım. Mantıken, benden şüphelenmek için her türlü hakkın var."

"Mantıken, evet. Ama bazen mantık cevap değildir. Sana inanıyorum, Raider." Öne eğildim ve elimi onun eline kaydırdım. Elim çok daha küçüktü, ama yine de parmaklarımızı birbirine dolayabildim. "Tek düşünebildiğim, birinin ölümünü görmek zorunda kaldığın için üzgün olduğum. Adı neydi?"

"Jolyene," diye cevapladı.

"Jolyene," diye tekrarladım. "Onun için üzüldüm."

"İyi biriydi. Ona yaptıklarını hak etmemiştii," diye iç geçirdi Raider. "Neden daha önce olanları fark edemedim, hiç anlamıyorum."

"Bazen önümüzde olanı görmek zor," dedim. "Özellikle de gözlerimiz bağlıyken. Daha iyiye inanmak daha kolay."

"Öyle. Eğer birlikte gidersen, senden nefret edecek. Seni bir sorun olarak görecektir."

"Ben bir sorunum," diye burnumu çekerek saçlarımı salladım. "Ben Küçük Bayan Merkür, parlak silahlı fahişe. Ayrıca cinayetten paçayı sıyrabileceklerini sanan pislik elçileri de sevmem."

O güldü. "Ben de öyle olduğumu söyleyemem. Senin gibi bir sloganım olması lazım."

"Çapalı kovboy haydut Raider."

Şimdi gülüyordu, beni gülümseten o bulaşıcı tatlı sesiyle. "Çoraplarımı beğendin."

"Evet. Güzel kışını görebiliyorum."

"Sana bir şapka bulmalıyım. Ben de senin kışını görmek istiyorum... Biz uyumlu bir çift olabilirdik."

O çift olduğumuzu hayal edince kahkahalara boğuldum. Çünkü evet, bunu çok isterdim. "Gemideki gardırobumda mutlaka vardır. Her türlü kıyafetim var. Ben bir divayım. Tabii sen bilemezsin, mağarada olduğumuz için."

Başını eğdi, açıkça eğleniyordu. "Tatlım, mağarada olman, bir saniye bile divalığını sakladığın anlamına gelmez. Bu senin sevdiğim bir özelliğin."

Sevgi.

Raider'ın kızardığını hiç görmemiştim. Bu kelime aramızda asılı kaldı ve kalbimde binlerce kelebek uçuyormuş gibi hissettirdi.

"Eğer buradan çıkmanın bir yolunu bulma teklifin hala geçerliyse, sanırım kabul edeceğim," diye fısıldadı.

"Hala geçerli," dedim. "Kesinlikle geçerli."

BÖLÜM 12

Yıldız Gemisi

RAIDER

Mari'yi motosikletime bindirirken sinirlerim gerildi. Onu önüme, bana bakacak şekilde oturttum, bacakları belime dolanmıştı. Bir kolumla ona tutunacak, diğer iki kolumla motosikleti süreceğim ve gerekirse silahlarımdan birini kullanmaya hazır olacaktım.

Hayatımda hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim. Onu güvenli bir şekilde gemiye ulaştırmak istiyordum.

İyi olduğumu kanıtlamak istiyordum.

Ve hayatımın geri kalanını onu severek geçirmek istiyordum.

Kanyonlardan ve şehirden geçerse tehlikeye gireriz. Bizi arayacaklarını tahmin ediyordum.

"Her şey yoluna girecek," diye fısıldadı Mari, yanağıma öpücük kondurarak. Yavaşça nefes verdim. Saklandığımız yerden çıktığımız anda, tehlikeye atılmış olacaktık.

tehli

keye Bir parçam oradan hiç ayrılmak istemiyordu.

gire Beni ona getiren şeyin kader olduğuna inanıyordum. O kadar zaman boyunca

cekt

ik.

kardeşim yüzünden hapsolmuşken, aşkı bulabileceğime hiç inanmamıştım.

Ama Mari'yi bulmuştum.

Son birkaç gün içinde onu daha da iyi tanımıştım. Şimdi, eğer adımlarıma çıkarabilsem...

O zaman hayatımı onu her yönüyle tanıyarak geçirebilirdim.

"Endişeliyim," dedim ona. "Endişeliyim, ama bizi güvenli bir şekilde gemiye ulaştırmak için elimden geleni yapacağım."

"Biliyorum," dedi. "Her şey yoluna girecek."

Mari ve ben geminin yerini konuşmuştuk. Canyon City'nin doğu rıhtımında, oraya ulaşmak o kadar da zor olmazdı. Tabii herkes bizi arıyor olacaktı.

"Bunu yapmak istediğinden emin misin?" diye sordum. "Her zaman teslim olabilirim."

Bunu yapmak istiyordum. Ama *onun da istediğinden* emin olmam gerekiyordu. Onu bu işin içine sokmak istemiyordum ama onu korumak için elimden geleni yapacaktım.

"Bunu yapmak istediğimden eminim," dedi. "Raider, bunu yapacağız. En azından adını temize çıkaracağız."

Onu sıkıca tutarak başımı salladım. "Tamam, tatlım. Gidip uzay gemisine binelim ve ne yapabileceğimize bakalım."

"Başaracaksın kovboy."

Motoru çalıştırdım ve gaza bastım. Anahtarlarından birini çevirerek sesleri gizlemeye yarayan susturucuyu etkinleştirdim.

Açık alana çıktık ve gökyüzüne baktım. Kanyon sürücüsünün bulunduğu yeri geçerken Mari bana daha sıkı sarıldı.

İyi haber, fırtına olmadığında o canavarlar ortaya çıkmıyordu.

Hızlanırken arkamızda tozlar yükseldi, olabildiğince hızlı ilerledim.

Kayalık bir yoldan ilerledim, bir tünelden geçtim ve sonuna yaklaşıncaya yavaşladım.

Bu kanyonları avucumun içi gibi biliyordum. Labirent gibiydi ama kaybolursam yolumu bulmak için burada orada işaretler bırakmıştım. Bizi geldiğimiz yoldan farklı bir yoldan götürüyordum, bizi arayanlardan kaçabileceğimizi umuyordum.

Mari bana güvenerek sıkıca tutunmuştu. Tünelin çıkışına yaklaşırken kendimi hazırladım ve açık alana çıktım.

Motora sertçe bastım ve yola çıktım. Kayaların ve dar geçitlerin arasından olabildiğince hızlı bir şekilde geçtim.

Bir siren çalmaya başladı.

Kahretsin.

Keskin bir sağa dönüş yaparken beni sıktı, iki uçurumun arasındaki çok dar bir yerden hızla geçtik. O kadar dardı ki Buck'ın gidonu neredeyse kayaya sürtüyordu.

Daha fazla siren çaldı ama onları duymazdan geldim. O benimle birlikte motosiklette olduğu sürece bize ateş etmeyeceklerdi.

"RAIDER—BURADA OLDUĞUNU BİLİYORUZ! İNSANI BIRAK!"

Bu sözler tekrar tekrar yankılanarak yukarıdaki kanyonlarda yankılandı.

"İNSANI TESLİM ET! KENDİN TESLİM OL!"

Daha hızlı koştum ve açıklığa çıktım. Daha geniş bir geçitten koştuk.

"Sıkı tutun, tatlım," dedim.

O göğsüme başını yaslayarak başını salladı.

İki devasa kayanın arasından fırladık ve tepenin zirvesine çıktık. Omzuma bakıp uzaktan aşağıyı arayan güneş arabalarının ışıklarını gördüm.

Tepeden aşağı hızla indi, başka bir güneş arabasıyla güvenli olabilecek hızın çok üzerindeydik. Ama Buck güvenilirirdi ve sınırları zorlayabileceğimi biliyordum.

Bizi gemiye ulaştıracaktım. Ne pahasına olursa olsun.

Tepenin altında trafiğin olduğu asfalt bir yol vardı. Sirenler aniden yükseldi ama ben onları duymazdan gelerek yola çıktım. Korna seslerini duymazdan gelerek diğer araçların etrafından dolanarak ilerledim.

Ana yolda olmak kötü bir fikirdi, ama sapmadan önce doğru yöne girmemiz gerekiyordu.

Kalbim deli gibi atıyordu. Daha önce hiç kimseyi bu kadar korumak için bu kadar çaresiz kalmamıştım. Bizi yakalayacaklarından ve onu bir daha göremeyeceğimden korkuyordum.

Öne eğildim, trafiğin arasında zikzaklar çizerek yol alırken hızla ilerledim.

Kalbim Mari'nin kalbi ile aynı ritimde atıyordu. Onu hissedebiliyordum, varlığı beni rahatlatıyordu. Beni sürmeye zorluyordu.

Birkaç dakika içinde şehir sınırlarına girmiştik. Mari'nin yüzü elektronik reklam panolarında belirdiğinde gözlerim fal taşı gibi açıldı.

BU KİŞİYİ GÖRDÜNÜZ MÜ?

Onun fotoğrafları, ardından benim fotoğraflarım.

ARANIYOR: RAIDER THE OUTLAW

Ekranın üzerinde bir ödül de belirdi. On beş milyon *dhar*.

Midem bulandı. Bu çok yüksek bir ödüldü. Yetkililerin yanı sıra, ödül avcıları da peşimde olacaktı.

Başka bir yola saptım ve sonra iki yüksek bina arasındaki bir sokağa girdim. Sirenler yaklaşırken gölgelere doğru yavaşladım.

"Burada biraz kalacağız, tatlım," dedim ona.

Yüzüme bakıp yanağıma bir öpücük kondurdu. "Her şey yoluna girecek," diye fısıldadı. Ona inanmak istedim. Onun iyi olmasını istedim.

Ben de iyi olmak istiyordum.

Yanağıma tekrar öpücük kondurdu, benimle dalga geçiyordu. *Daha fazlasını* yapmamak için kendimi zorlayarak alçak bir kahkaha attım.

Sirenler susana kadar bekledim. Şehir hala gürültülü ve hareketliydi, ama tekrar normale dönmüş gibi hissettim. Gölgelerden çıkıp sokağın girişine geri döndüm. Yola tekrar çıktım ve hız sınırına uyarak ilerledim.

Çok uzak değildik. Canyon City'nin doğu tarafına sadece birkaç dakika uzaklıktaydık. Rüzgar etrafımızda esiyor, kum havada uçuşuyordu. Hedefimize yaklaşırken. Büyük gemiler gelip gidiyor, başımızın üzerinde uçuyordu. İniş veya kalkış için beklerken bir sıra oluşturmuşlardı. Yukarıda ışıklar yanıp sönüyordu, ama siren ışıkları değildi.

Şans. Artık tek ihtiyacımız olan biraz şansdı.

"Dayan tatlım," diye fısıldadım.

Arka yoldan gidecektik. Hala oradaysa gemiyi koruyacaklarını hissediyordum.

Doğu rıhtımı, tüm galaksiler arası trafiğin iniş bölgesi idi. Ağır bir şekilde korunuyor ve çitle çevriliydi. Arka bölge, çalışanların girişi idi.

Orası bizim girişimiz olacaktı.

Yaklaştıkça trafik daha da yoğunlaştı. Sağa saparak, diğer girişe giden küçük bir yola girdim. Çitler çok kalındı ve metalden elektrik akımı geçiyordu. Diğer tarafta ne olduğunu görebiliyorduk, bu da işimize yaradı.

"Gemiyi görebiliyor musun, tatlım?"

Mari başını kaldırıp omzunun üzerinden limana doğru baktı. "Evet," dedi. "Görüyorum. O."

Gizlice bir bakış attım. Disk şeklinde daha küçük bir gemi vardı. Yan tarafı parlak pembeye boyanmış olduğu için onun gemisi olduğunu anlamalıydım. "MADAM MOONIE'S GEMS" yazısı parlak sarı renkte yanıp sönüyordu.

Mari nefes verdi. "Neredeyse geldik."

Heyecanımı bastırmaya çalıştım. Hızlandık, Buck'ın motoru arka tarafa doğru giderken uğulduyordu. Arka girişten geçmek için bekleyen bir dizi güneş enerjili araba gördüğümüzde yavaşladım.

Orada muhafızlar duruyordu ve her arabayı durduruyor gibi görünüyordu.

Kahretsin.

Bu iş zor olacaktı.

"Ne yapacağız?" diye fısıldadı Mari. Bir korna sesi ikimizi de irkitti.

Silahımı çekmeye hazır olarak döndüm. Arkamızda şık bir araç vardı, açıkça lüks ve pahalı bir araçtı.

Kalbim deli gibi çarpıyordu. Kardeşim bizi bulmuş muydu?

Bir kapı açıldı ve magenta renkli bir tentakel dışarı çıktı, ardından tanımadığım bir yüz belirdi.

"Stella," diye fısıldadı Mari. "Gidelim," dedi. "Mari, bu bir tuzak olabilir..."

O çoktan kucağımdan kayıp gitmişti. Onu bırakıp motosikleti kayaların arkasına park ettim. Mari'nin yanına koştum, onu güneş arabasının arka koltuğuna kaldırdım ve onun arkasına oturdum.

Kapı kapanır kapanmaz üç şeyle karşılaştım. Birincisi, Mari'nin heyecanlı çığlıkları.

İkincisi, çok kızgın görünen bir Lazulian.

Üçüncüsü, daha da kızgın görünen bir Tourmalind.

"Bizi kurtardın," dedi Mari, yanındaki kadına tutunarak. "Onu teslim etmeliyiz," diye homurdandı Lazulian.

"O benim arkadaşım," dedi Mari çabucak. "Ve o masum."

"Ben biliyordum lan," dedi Stella zaferle. "Biliyordum. Biliyordum ve şimdi ikiniz de bana borçlusunuz."

"Raider, bu Stella."

"Stella," dedim. Elimi uzattım ve onun elini tuttum. "Tanıştığımıza memnun oldum, bebeğim."

Karşımdaki iki uzaylı homurdandı.

Mari kıkırdadı. "Sakin olun ikiniz de, o benim. Bunlar onun arkadaşları, Zin ve Toras. Nasıl bildin? Radyo çağrımı mı duydun?" diye sordu Stella'ya.

"Sezgi diyelim. Daha doğrusu, Madam Moonie'nin öngörüsünü duydum. Onların nasıl olduğunu bilirsin. Çağrıyı da kısmen duydum ama sözlerini anlayamadım. Ama senin iyi olduğunu hissettim. Kum fırtınasının dinmesini bekliyorduk. İyi olacağını biliyordum. Hasta olduğun zamanki gibi endişeli hissetmedim."

Mari başını salladı ve elini benimkine kaydırды. Elini tutup hafifçe sıktım.

"Gemiye ulaşır buradan gitmeliyiz," dedi Zin, şoföre dönerek. "Lütfen bizi kontrol noktasından sorunsuz geçirin."

"Emredersiniz, majesteleri."

Ben burnumu çektim. "Majesteleri mi?"

Zin kibirli bir ifade takındı. Üç sarı gözü bana dikildi. "Ben bir prensim. Lazulian prensi, teşekkür ederim. Mari, *onun* senin eşin olduğundan emin misin?"

"Evet," dedi ciddiyetle. "O benim eşimin. Her şey görüldüğü gibi değil. Kötü adam o değil, kardeşi. Gemiye vardığımızda her şeyi anlatırız. Bizi nasıl buldunuz?"

"Herkes seni arıyor, Mari," dedi Stella yumuşak bir sesle. "Herkes. Bütün gün arabayla dolaştık."

Bir an suçluluk duydum. Onu arkadaşlarından ve ailesinden ayırmıştım.

Mari derin bir nefes aldı ve bana yaslandı. "Her şey gerçek dışı gibi geliyor."

"Ama onu kaçırdın," dedi Toras, tentakülleri hoşnutsuzlukla hareket ediyordu.

"Öyle," dedim, ona bakarak. Bakışlarını yakaladım ve yüzündeki dairenin kırmızıya döndüğünü fark ettim. "Onu adımı temize çıkarmak için kullanmayı planlamıştım."

Toras ve Zin daha da kızgın bir şekilde baktılar. "İstersen onu arabadan atabilirim," dedi Zin, Mari'ye. "Daha da iyisi, onu teslim edebiliriz."

Onu görmezden gelerek eşimi biraz daha kendime yaklaştırdım. "Açıklayayım. Onu kullanmayı planlamıştım, ama sonra onun benim eşim olduğunu keşfettik. Onu korumak ve mutlu etmek için her şeyi yaparım. Onu kaçırdım çünkü kardeşimin ona takıntılı olduğunu duydum. Yaptığım her şeyin sebebi o. Mari benim için her şey demek, bu kadar kısa sürede bile. Hiç kimseye karşı böyle hissetmemiştim. Sanki ruhumun diğer yarısını bulmuşum ve dünyayı ilk kez görüyor gibiyim."

Mari derin bir nefes aldı.

"Kovboyuna bir şans ver," dedi Stella, arkadaşlarına kaşlarını kaldırarak.

"Küçük yıldız, biz sadece endişeleniyoruz..."

"Duymak istemiyorum. Üçümüz de *bu bağın* ne olduğunu biliyoruz."

Homurdandılar ama tartışmadılar.

Mari gülümsedi ve bana baktı, sıcaklığı beni sakinleştirdi. Endişeli, gergin ve her türlü duyguyu yaşıyordum ama o beni burada tutuyordu. Bu karmaşadan mutlu bir son bulabileceğimize inanmamı sağlıyordu.

"Aşağı inin," dedi Toras. "İkiniz de."

Büyük olduğum için zor olsa da, olabildiğince eğildim. Mari yer döşemesine kaydı ve görünmeyecek bir yere saklandı.

Güneş arabası yavaşlayarak durdu, sürücü camı indirdi.
Hepimiz dinlerken sessizlik çöktü.

"Lazulian Prensi'ni taşıyorum. Majestelerinin isteği üzerine bu yöne gidiyoruz. İznimiz var."

"Ehliyet ve izin belgesi," diye sordu muhafız. "Araçta başka kim var?"

"Arkadaşları, efendim."

Daha fazla homurdanma. Yutkundum, ama Mari elimi tekrar sıktı.
Daha fazla güven verdi.

İlk kez, yalnız çalışmadığımı fark ettim.

Araba tekrar hareket etmeye başladığında derin bir nefes aldım. Herkes nefesini verene kadar bekledik, hepimizi rahatlama duygusu sardı.

"Şimdilik güvendesin," dedi Zin bana.

Arkalarımaya yaslanarak oturdum. Mari yanıma oturdu.

"Başardık," dedi.

Sonunda biraz rahatlamış hissederek başımı salladım. Henüz her şey bitmemişti, ama belki artık bir şeyler değiştirebilirdik.

Belki Mari'nin geleceğinin bir parçası olabilirdim.

BÖLÜM 13

Madam'ı Kazanmak

Mari

Gemiye girdiğimiz anda, yeniden nefes alabiliyormuşum gibi hissettim.

Başardık.

Raider'a dönüp baktım ve o eğilip bana bir öpücük çaldı. Geri çekilirken nefesimi kesmişti.

Serbest kaldığım anda Stella kolunu koluma doladı. "Tamam, artık o benim."

Beni tanıdık koridora doğru sürüklerken burnumdan bir ses çıktı.

"Bana bir içki borçlusun," dedi Stella. "Ve biraz dedikodu. Ve en az üç bölüm *Gilstar Girls*."

Gülerek, "Tamam, tamam. Her şey yoluna girince hepsine varım," dedim.

"Anlaştık," dedi Stella.

Raider hemen arkamdaydı ve çok yaklaşmadığı için minnettardım. Stella en iyi arkadaşım, Toras ve Zin de bunu çabucak öğrenmişti.

"Çok kızacak," diye fısıldadım, gergin hissederek.

Madam Moonie uzun zamandır tanıdığım biriydi. Muhtemelen neredeyse hiç uyumamış ve kendine bakamamıştı.

"Rahatlayacaktır," dedi Stella. "Endişelenmiştik."

"Üzgünüm."

"Önemli değil. Artık fark etmez. Güvendesin," dedi Stella. "Ve yakışıklı bir erkek arkadaşla geri döndün. Seni affedebilirim."

Kendime baktım. Berbat bir haldeydim. "Birkaç gün mağarada kalmış gibi görünüyorum."

Stella burnunu çekti. "Öylesin, ama kötü görünmüyorsun. Onun pançosu sana yakışmış. Madam'a merhaba de ve gidip üstünü değiştir. Duş al. Belki mağarada olmayan eğlenceli zamanlar geçirirsin."

Raider'a gizlice bakarak aptalca sıırttım. Üç gözüyle bana göz kırptı ve kovboy şapkasını başına sabitledi. Zin ile yaklaşık

Zin'le aynı boyda olduğunu fark ettim, ama omuzları iki kat daha geniş görünüyordu.

Yüzüm kızardı ve koridorda yürümeye odaklandım.

Geminin düzeni basitti. Sol ve sağ tarafta mürettebat ve topluluk üyelerinin odaları vardı. Ortada mutfak, yemek alanı ve Madam Moonie'nin ofisi vardı. Ayrıca prova yapabileceğimiz bir sahne ve egzersiz aletleri de vardı. Geminin ön tarafında kaptanın gemiyi yönettiği kaptan köprüsü vardı, ancak ben bu gizemli kişiyle hiç tanışmamıştım.

Gemide kaptan olmadığına dair bir şaka dolaşıyordu.

Galactic Gems'in bir parçası olmak bir onurdu. Bu, galaksilerde gelmiş geçmiş en iyi gösterilerden biri olarak tanınan büyük bir prodüksiyondu.

Madam Moonie'nin ofisine yaklaşıncaya yavaşladık. Asistanı, tatlı ve telaşlı Max, kafasını dışarı çıkardı. Bizi görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Hayattasınız! Evrene şükredin. Sizin yeriniz doldurulamaz." Ben gülerek ona sarıldım. "Merhaba Max. Evet, hayattayım."

Yüzümü avuçladı. "Hepimizi endişelendirdin. Sağ salim olduğuna sevindim. Bayan Moonie neredeyse hiç uyumadı. Neredeyse ona kafein iğnesi yapacaktım. Hayatta olduğun için seni öpebilirim."

Raider arkamdan homurdandı. Yüzüm kızardı.

Max, arkamdan bakarak gözlerini genişletti. "Aman tanrım. Bu haydut neden burada?"

"Max," diye tısladım. "Kibar ol. Raider benim eşim. Utangaçlığından sanatçılarla konuşmaya bile korkardın, hatırlamıyor musun?"

Burnunu çekip kızardı. "O günler geçti. Madam Moonie ile birkaç hafta çalışınca bambaşka bir insan oldum. Hazır laf açılmışken, bu senin adamın mı?"

"O."

Max başını salladı. "İyi şanslar. Belki de seni Madam'dan kurtarmak için yetkilileri aramalıyım."

"Bir şey olmaz," dedi Raider sertçe.

Max şüpheli bir ifadeyle yana çekildi. Stella iç geçirdi. "Sonra görüşürüz. Akşam yemeği?"

"Evet. Her gün chili yiyoruz ve çok lezzetli ama..."

Raider güldü. "Yemekten sıkıldın diyebilirsin. Neredeyse kamp yapıyoruz. Kaplıca güzeldi ama..."

Ona yaslandım. "Öyleydi. Ama evet, biz de geliriz." "Harika. İyi şanslar," dedi Stella.

Zin ve Toras'la birlikte ayrılırken, kaybolurken bana sinsi, anlamlı bir gülümseme attı.

Başardığımıza sevindim.

Omuzlarım gevşedi. Zor kısmın birini halletmiştik. "Hey," dedi Raider, beni kendine çekerek. "Başardık."

"Başardık."

Bir parçam başarabileceğimizi sorguluyordu. Doğu rıhtımına kadar olan tüm yolculuk çok zorlu geçmişti. Kesinlikle yakalanacağımızı ve onu kurtarmak için savaşmam gerekeceğini düşünmüştüm.

Henüz oraya varmamıştık. Burada daha az göz vardı ama gemide tamamen güvende değildi. Stella onu kabul etmişti. Ama Stella, ruh eşini bulmanın ne demek olduğunu biliyordu. Çok az insan bunu bilirdi. Ruhunun bir parçası olan birini bulmak, uzaylılar için olduğu kadar yaygın bir şey değildi.

Madame Moonie'nin en iyisini yapacağına güvenmek zorundaydım. Ona güveniyordum ve bizi dinleyeceğine inanıyordum.

Elini elime alıp onu kapıdan geçirdim.

Parfüm kokusu burnuma çarptı, tatlı ama çok güçlü değildi. Madam Moonie'nin ofisi, burlesk tarzda her şeyin dağınık bir şekilde toplandığı bir yerdi. Köşede büyük bir ayna, kostümler, kumaşlar, bir dikiş makinesi ve her türlü sahne aksesuarı vardı. Ortada, idari işlerini yaparken bile makyaj malzemeleri ve payetlerle kaplı büyük bir masa duruyordu.

Madam Moonie sandalyesinde oturuyordu, kırmızı tırnaklarıyla masanın üstüne vuruyordu. Gözlerine baktım ve kızardım.

Günlerdir uyumamış gibi görünüyordu.

"Stella'nın gemiye park ettiğini ve seninle birlikte kanun kaçağını da yanında getirdiğini duyduğumda ne kadar şaşırdığımı tahmin edebilirsin," dedi Madam Moonie. "Rahatladım. Ama aynı zamanda çok kızdım. Nerelerdeydin? Buraya nasıl gelirsin?" diye Raider'a bağırdı. "Nasıl benim gemime adımını atarsın?"

"Açıklayabilirim," dedim.

"Açıklayabileceğini biliyorum," diye tersledi. "Peki ya o? O ne açıklayacak? Senin için çok endişelendim. Stella da çok endişelendi. Fırtınayla savaşmaya çıkmamamın tek nedeni, senin iyi olduğunu söylediği içindi."

Raider boğazını temizledi. "Bana bir şans verirsiniz açıklayabilirim, hanımefendi."

Onu yeterince tanıyordum, yanaklarının kızardığı zaman bunun iyiye işaret olmadığını biliyordum. Yine de derin bir nefes aldı ve masasının karşısındaki iki zümrüt yeşili kadife koltuğu işaret etti.

"Öyle yapacaksın," dedi. "Önce Mari ile konuşmak istiyorum. Yalnız başıma. Sonra seninle konuşuruz. Anladın mı?"

Raider hafifçe homurdandı. "Onun yanından ayrılmayacağım." "Şu anda başka seçeneğin yok."

"Sorun değil, Raider," dedim. Ona doğru eğildim ve onu sakinleştirmek için bir öpücük verdim. "Onunla konuşmam lazım. O benim ailem gibidir."

"Dışarıda bekliyorum," diye homurdandı.

Kapıdan çıktı ve kapıyı arkasında yavaşça kapattı. Nefesimi verdim ve arkadaşım ve patronuma döndüm. Sert ifadesi anında yumuşadı, gözleri yaşlarla doldu.

"Oh," diye fısıldadım. Masayı dolaşıp ayağa kalkan ona sarıldım.

Beni sıkıca sarıp, şiddetle sıktı.

"Tatlım," diye iç geçirdi. "Bir an için gerçekten öldüğünü sandım. O aptal fırtına kopunca, senin öldüğüne emin oldum."

"Beni yakaladı ve sonra beni kanyon labirentlerine götürdü. Sonunda beni saklandığı yere götürdü. Çok geçmeden birbirimizin eşleri olduğumuzu anladık."

İçini çekerek gözyaşlarını sildi. Bana kaşlarını kaldırdı.

"Eşler, ha? O, bir gösteri sırasında beni sahneden kaçırmış olması dışında, uzun boylu, yakışıklı bir adam."

"Vizyonu gören sensin," dedim.

Gözlerini devirdi. "Lanet olası vizyonlar. Evren benden ne bekliyor bilmiyorum. Neler oluyor? Otur. Seks detayları hariç her şeyi duymak istiyorum."

Masasının karşısındaki sandalyeye oturdum. Bir nefes daha verip sonunda rahatladım. Ona zor anlar yaşatacağını biliyordum, ama şu anda o benim arkadaşımdı.

Ona her şeyi anlattım. İstedığı gibi seksi detayları atladım, ama olan diğer birkaç şeyi anlattım.

Nefesini tuttu, güldü ve iç geçirdi. Ama sonunda dinledi. Anlattıkça beyninin çalıştığını, noktaları birleştirdiğini görebiliyordum.

"Kesinlikle daha kötüsü de olabilirdi," dedi. "Ve sana nasıl baktığını görebiliyorum."

"Beni seviyor," diye fısıldadım. "Ve sanırım ona aşık oluyorum. Zaten ona aşığım. Sadece birkaç gün oldu, ama onun hakkında öğrenmek istediğim çok şey var. Ama önce onun adını temize çıkarmalıyız."

"Bu zor olacak. Kardeşi gezegenin büyükelçilerinden biri. Temel olarak, Zin'in kendi galaksisinde sahip olduğu rütbeye sahip. Kararları o veriyor, bağlantıları var. Ve birçok şeyi kardeşinin üzerine attı."

"Ama o bunların hiçbirini yapmadı," diye itiraz ettim. "O masum. Sevdği birinin ölümünden sorumlu tutuldu. Kardeşi evini elinden aldı, adını lekeledi ve onu hiçbir şeyi olmadan hapse attı. Her şeyi elinden alındı."

"Ve ona güvendiğinden emin misin? Bu sadece *kader* hormonları değil mi?"

"Eminim. Ve öyle olsa bile... Evrene güvenmeliyim, değil mi?"

"Belki." Diye iç geçirdi ve sandalyesine geri çöktü. "O zaman ona yardım etmeliyim. Ama önce onunla konuşmak istiyorum."

"Ona karşı nazik ol."

"Kesinlikle yapmayacağım. Sana zarar verirse onu öldürüp uzaya dağıtacağımızı anlaması gerekiyor."

"O bana asla zarar vermez."

Bunun doğru olduğunu biliyordum. Raider beni önemsiyordu. Beni korumak için her şeyi yapardı.

"Tamam, Mari. Git duş al ve üstünü değiştir. Seni hiç böyle giyinmiş görmemiştim... Ne diyeceğimi bilemiyorum."

Gülerek onun kıyafetlerine baktım. Üzerime bol geliyorlardı.

Sıcak bir duş ve üstümü değiştirmek kulağa hoş geliyordu...

Raider'la yalnız kalmak da öyle.

"İşimiz bittiğinde ona seni bulması için yol tarifini veririm."

"Anlaştık."

BÖLÜM 14

Sağ Salim

RAIDER

Madam Moonie'nin karşısına oturdum, içimde bir tedirginlik dalgası hissediyordum. Dudaklarını sıkıca kapatmış, bana öfkeyle bakıyordu.

Boğazımı temizledim. Ne söyleyeceğimi tam olarak bilmiyordum.

"Bunun bir faydası olur mu bilmiyorum, ama onu seviyorum," dedim. Kaşlarını kaldırdı, tırnakları masaya tıklıyordu.

"Hmm." "Onun için her şeyi yaparım."

"Hmm."

"Herkesin düşündüğü gibi kötü bir adam değilim, onu kaçırarak kendime pek yardımcı olmadım ama Mari şu anda benim için her şey demek."

"Onu nasıl mutlu edeceksin?" diye sordu Madam Moonie.

Soru bir an için havada kaldı. Koltuğuma yaslanıp onu inceledim. Mari'yi nasıl mutlu edecektim?

"Onu evrendeki en mutlu kadın yapmak için elimden geleni yapacağım," dedim. "Onu daha yeni tanıyorum. Sevdiklerini ve sevmediklerini öğreniyorum. Ama ruhumun derinliklerinde ona ait olduğumu biliyorum."

Bir an bana baktı ve sonunda soğuk ifadesi kırıldı. Burun kıvırdı ve arkasına yaslandı. "Peki. Tek söyleyeceğim, Mari benim ve diğerleri için çok önemli. Ve zor zamanlar geçirdi. Çiftleşme bağlarının hızlı olduğunu biliyorum. Hala birbirinizi tanıma aşamasında olduğunuzu biliyorum. Ama eğer benim hazinemi incitirsen ya da onu ağlatırsan, seni öldürürüm. Yavaşça. *Acı çekerek.*"

"Anlaşıldı," dedim, içime bir tedirginlik çöktü. Madam Moonie söylediklerinde ciddiye di. söylediğini kastediyordu.

"Peki, o zaman. Artık bu konuyu hallettik. Hepimiz adını temize çıkarmak için sana yardım edeceğiz. Rider'ın yaptığını iddia ettiği tüm korkunç şeylerden suçlanmana dayanamıyorum. adını temize çıkarmaya yardım edeceğiz. Rider'ın yaptığını iddia ettiği tüm o korkunç şeylerden senin suçlanmanı düşünmeye dayanamıyorum. Sana yardım edeceğiz."

Yutkundum. "Yardımanız için ne kadar minnettar olduğumu kelimelerle ifade edemem." Madam Moonie başını salladı ve omuzlarını silkti. "Ben kendimden sorumluyum.

Bu topluluk benim her şeyim. Onlar benim halkım. Ve artık sen de bizim

olun."

Büyük bir minnettarlık dalgası hissettim. "Teşekkür ederim," diye fısıldadım.

"Rica ederim. Şimdi sana Mari'nin odasına nasıl gideceğini söyleyeyim.

Ve tüm bu karmaşayı çözdükten sonra, başka şeyler de konuşabiliriz."

"Sizin için çalışabilirim," dedim. "Bir şeyler icat edip yapabilirim."

"Not aldım," dedi gülerek, sesi ısındı. "Böyle şeylerde her zaman yardıma ihtiyacımız var... Yarın sabah Stella ve arkadaşlarıyla buluşacağız. Bir plan yapacağız."

"Teşekkür ederim," dedim ayağa kalkarak.

"Mari'nin odası geminin sağ tarafında, koridorun en sonunda.

Kapısında parlak bir "M" harfi var."

Başımı sallayıp şapkamı kaldırdım. "Tekrar teşekkürler, Madam Moonie. Bunu unutmayacağım."

"Ben de unutmayacağım," dedi. "Git hadi. Eminim seni nerede olduğunu merak ediyordur.

"

Küçük ofisten çıkıp koridora adım attım. Hava serindi, gemi sessizdi. Uzun zamandır böyle bir uzay gemisine ayak basmamıştım.

Mari'nin odasına doğru ilerledim. Birkaç dakika sonra sonunda kapısını buldum. Parlak "M" harfi yardımcı olmuştu.

Her şey yoluna girecekti, ama şimdi beklememiz gerekiyordu.

Her şey yoluna girecekti, ama şimdi beklememiz gerekiyordu.

Arkadaşları çok sert tiplerdi. Onun için her şeyi yapabilecek insanlar olduğunu bilmek beni mutlu ediyordu. Madam Moonie'nin ölüm tehdidi nedense beni mutlu etmişti.

Mari'nin arkadaşının eşleri olan iki uzaylı adamdan çok daha korkutucuydu.

Bana sert bir şekilde konuşmuştu. Mari'yi çok sevdiği ve onun ailesi gibi olduğu belliydi. Bana Mari ile birlikte olma şansı verdiği için minnettardım.

Küçük arkadaşım seviliyordu ve bu beni mutlu ediyordu. Biriyle kan bağı olması, onun ailesi olduğu anlamına gelmezdi. Seni önemseyen, seven, destekleyen ve kutlayanlar ailen olurdu.

Başkalarının Mari'yi kutlaması beni mutlu ediyordu. O, evrendeki tüm mutluluğu hak ediyordu.

Omuzlarımı silktim, kendimi rahatlamaya zorladım. Kendimi burada görebiliyordum. Gemide yaşadığımı, bir şeyler inşa edip icat ettiğimi, Mari ile birlikte yaşadığımı görebiliyordum.

Onu mutlu ediyordum.

İşler yolunda giderse Madam beni işe almayı düşünecekti. Tek yapabileceğim parmaklarımı çapraz tutmaktı.

Yarın sabah buluşup kardeşim Rider'la nasıl savaşacağımızı planlayacaktık. Kimsenin bana yardım etmek isteyeceğini beklemiyordum ve yardım etmeleri beni alçakgönüllü kıldı.

Mari tamamen benimdi.

Onun odasına girdiğimde göğsümü düşük, hoş bir uğultu doldurdu. Oda küçüktü ama güzel ve mahremiyet vardı. Koridorun en sonundaydı ve diğer sanatçıların çoğu burada değildi, bu yüzden istediğimiz kadar gürültü yapabiliydik...

Ve burada olsalar bile...

Onun benim adımı haykırmasını engellemezdim. Hatta bundan zevk alırdım. Bütün dünya onun bana ait olduğunu, benim de ona ait olduğumu bilirdi.

Botlarımı çıkarıp kıyafetlerimi çıkarırken siklerim çoktan sertleşmişti. Mari'nin yumuşak, melodik ve güzel sesiyle şarkı söylediğini duyabiliyordum. Yatağı odanın ortasındaydı, ikimiz için yeterince büyüktü, ama ben mağaradaki yuvamızı çoktan özlemiştim. Battaniyeler şampanya rengindeydi, saten kumaşı yumuşak görünüyordu.

Saklanma yeri, Mari ile ilk kez çiftleştiğim yer olarak sonsuza kadar kalacaktı. Bundan sonra ne olursa olsun, o yeri öyle hatırlayacaktım. Artık toz fırtınasında onunla geçirdiğim anılarla doluydu.

Diva olduğunu söylerken dürüsttü. Odasında dolaşarak parıldayan kumaşları inceledim. Renk paleti yumuşak pastel tonlarda ve çarpıcı koyu mavilerle, her şeyin parıldadığı bir kombinasyondur.

Ağzım sulandı. Parlak şeyleri sevdiğimi rahatlıkla söyleyebilirdim, özellikle de ona ait olanları.

Eğer evimi geri alabilirsem, her şeyi kendi zevkine göre yeniden dekore edeceğini hayal edebiliyordum. Ve bunu çok sevecektim. Bir yerlerde, gerçek bir Dünya atına bindiğim bir heykel vardı ve onu kristallerle kapladığını hayal edebiliyordum.

Banyo kapısına doğru yavaşça yürüdüm ve içeri girdim. Buhar cilalı odada kıvrılıyordu, sabunlarının kokusu sikimi

daha da sertleşiyordu. Hâlâ kendi kendine mırıldanıyordu.

Burada olduğumu biliyor muydu?

Yaklaşırken heyecan beni sardı.

Duş, kapısız bir alandı ve suyun her yere sıçramasını engelleyen görünmez bir enerji kalkanı vardı. Sabunlarının durduğu rafa baktım ve heyecanla bir şişe kayganlaştırıcı gördüm. Sırtı bana dönüktü, yumuşak teninden su akıyor, sıcaklıkla pembeye dönüyordu.

Yaklaştıkça sikim zonkluyordu. Hızlı bir hareketle duşa girdim ve onu duvara sıkıştırdım, elimi ağzına kapatarak çığlığını bastırdım.

Bana karşı kıvranıyordu, kıcı siklerime sürtünüyordu. Düşük ve yırtıcı bir şekilde kükredim.

Elime tüm gücüyle ısırды ama tabii ki bu hiçbir işe yaramadı.

Sırtıma çarpan sıcak suyla güldüm. Eğildim, iki elimle göğüslerini avuçladım, diğer elimi bacaklarının arasına kaydırdım.

"Durmamı ister misin? Kafanı sallla." Kafasını *hayır anlamında* salladı.

Onu okşamaya devam ederken bir kez daha homurdandım. Meme uçlarını çevirerek, boğuk çığlıklarının elimde hissettirdiği zevki tadını çıkardım. İki parmağımı klitorisine kaydırduğımda sırtını bana doğru kavradı. Bacaklarını zorla ayırarak onu duş duvarına dayadım ve onu şiddetle becerdim.

Elimi ağzından boğazına kaydırdım ve yanlarını nazikçe sıktım.

Ona ihtiyacım vardı. Bu ihtiyaç beni o kadar güçlü bir şekilde ele geçirdi ki, neredeyse aklımı kaçıırıyordum. O anda ona girme dürtüsüyle mücadele ettim.

"Siktir," diye boğuk bir sesle söyledi. "*Siktir*."

Bu kelimeyi sevdim. Birçok anlamı vardı ve şu anda onun bu şekilde alınmaktan zevk aldığını biliyordum.

"Küçük deliklerini dölleyeceğim, tatlım," diye fısıldadım. "Artık seni tek başıma yakaladım."

"Raider," diye boğuk bir sesle söyledi. "Lütfen. Sana ihtiyacım var."

"Adımın dudaklarından çıkmasını seviyorum," diye fısıldadım, sikimi ona daha sert bastırarak.

O inledi, nefesi hızlandı.

Onu içime çekerek, bacaklarını ayırdım. Klitorisini okşadım, bana karşı kıvranışından zevk aldım. Boynunun yanlarını sıkarak nefesini dikkatlice kontrol ettim. İnledi, zevk vücudunu sararken bana eridi.

Onu çevirdim, tek bir hızlı hareketle kaldırdım. Uyluklarını tuttum, onu tutarken sırtını duvara bastırdım. Aramıza baktım, amının ne kadar ıslak olduğunu hayranlıkla izledim. Onun uyarılmasını, ihtiyacını koklayabiliyordum.

Bir parçam onu daha da yukarı kaldırıp dilimi içine gömmek istiyordu. Ama şu anda onu doldurmak için siklerime ihtiyacım vardı. Beni içine aldığını hissetmem gerekiyordu. Her iki deliğinden de boşalmamı istiyordum.

"Raider," diye inledi. "Lütfen." "Ne lütfen, tatlım?"

"Lütfen beni al. İçimde olmana ihtiyacım var."

Güzel bir kadının yalvarışlarını nasıl reddedebilirdim? Onu yerinde tutarken, sikimin başını ileri doğru yavaşça ilerlettim, sadece girişini okşayarak.

O inledi, başı geriye düşerken ben yavaşça içine giriyordum. Beni sıkıca sıktı, dar amıyla beni sağdı. Onu doldururken inledim, onun içinde olma hissinin tadını çıkardım.

Daha önce gördüğüm kayganlaştırıcı şişeyi aldım ve ellerime bolca döktüm, diğer sikimi de kayganlaştırdım. Onu hazırlamak için kıcını okşarken inledi. Şişeyi yerine koyup eğildim ve diğer sikimi diğer deliğine yerleştirdim. İçine girerken bana sarıldı, ben de yavaşça ittim.

"Siktir," diye inledi. "Çoktan boşalmak üzereyim." Ben de inleyerek, onu içime çekmeye zorladım.

Ben de çok yakındım, çoktan boşalmaya yaklaşmıştım. Kalçalarımı iterek onu daha da doldurdum. Geri çekilmeden önce ona elimden geldiğince verdim, sonra tekrar ileri ittim. O çığlık attı, sesi etrafımızda yankılandı.

Penisimin üstündeki çıkıntı klitorisine sürtünüyor, ucu emiyordu. Nefes nefese kaldı, parmakları omuzlarıma gömüldü.

Daha fazla zevk içimi kapladı. Kontrolü sağlamak gittikçe zorlaşıyordu. İtip çekerek ona tutunarak inledim. Amcığı ve küçük kıcı sikimi sıkıyordu, inlemeleri benimkilerle karışıyordu.

"Aferin kızım," diye soluk soluğa konuştum. "Çok iyi hissettiriyorsun. Benim için bağır, tatlım."

Sesini yükseltip kendini tamamen o ana kaptırdı. Ben de homurdandım, ona tekrar tekrar girip çıkarken kontrolümü kaybettiğimi hissettim.

Öne eğildim, dilim onun aralık dudaklarının arasına kaydı. Onu yalarken inledi, dilimi boğazına kadar soktum, onunla onu sikiyordum. Ağzına girdiğim anda anında daha da ıslandı, kontrolü onu tahrik ediyordu. Taze bir arzusunun kokusunu alabiliyordum.

Aniden homurdanarak çekildim. Onu yatakta istiyordum. Onu daha sert sikmek istiyordum.

Suyu kapattım, hala onun içindeyken onu duştan çıkardım. Askeden büyük bir havlu aldım ve yatağının üzerindeki battaniyenin üzerine attım.

"Ne... ah," diye nefes nefese kaldı.

Onu sikimden çekip yatağa çevirdim ve dört ayak üstüne çöktürdüm. Arkasına diz çöktüm, sikimi hizaladım ve onu tekrar doldurmak için bir an bile kaybetmedim.

Daha önce hiç duymadığım birkaç ses çıkardı, amcığı beni sıkıyordu.

"Tanrım," diye inledi. "Siktir. Siktir. Beni yapacaksın..."

Onu daha sert sikmeye başladığımda sesi kesildi, iki elimle kalçalarını tutarken, diğer elimi bacaklarının arasına soktum.

Klitorisini daireler çizerek okşadım, penisin zehirli ucu bacaklarını okşayarak dolaştı.

"Lütfen durma," diye yalvardı. "Çok yaklaştım."

"Zehrimi istiyor musun, tatlım?"

"Evet. *Evet*. Lütfen."

İğnem hızlıydı, kalçasına saplandı. Hemen çığlık attı ve içinden sıcak sıvı fişkırdı, ben de zevk aldım. Çıığı odada yankılandı, orgazmı beni de doruğa taşıdı.

Düşük bir hırıltı çıkardım ve son bir hamle ile içimden sıcak sıvı fişkırdı. İçine boşalırken başımı geriye eğdim ve ona her damlayı verdim.

Yavaşça çekildim, ikimiz de sırt üstü yuvarlandık, göğüslerimiz inip kalkıyordu.

"Bu sefer farklı boşaldın," diye nefes nefese söyledim. "Sıçradım," diye homurdandı.

Ona baktım, yanaklarının ne kadar kızardığını fark ettim. Kafamı eğdim. "Kötü müydü?"

"Hayır... Daha önce kimseyle yapmamıştım." "Oh."

İlk olan ben olduğum için gurur duyarak sııttım.

"Oh, kes şunu," diye kıkırdarak göğsümü okşadı. "Ne kadar gururlu göründüğünü bir görmelisin."

"Çok gurur duyuyorum. Buraya gel, tatlım."

Ona uzandım ve üstüme çekerek kendime yaklaştırdım. Onu sıkıca sarıp başının üstüne burnumu gömdüm.

"Yine duş almamız gerekebilir..." diye mırıldandı.

"Vücudunu yıkayabilirim. Ve dilim içindeki spermi temizleyebilir..."

"Raider," diye nefes nefese kaldı.

Onu altıma çevirdim ve bacaklarının arasına kaydırdım. Dilimi amına indirip, karışmış spermlerimizin tadına bakarken çığlık attı.

"Sen şeytansın," diye fısıldadı. "Ben

senin şeytanınım," dedim.

Dilimi içine sokup nazikçe yalarken inledi. Uylukları başımın iki yanına bastırarak beni orada tuttu ve kıvranmaya başladı.

Kalçaları sıçradı ama onu yerinde tuttum. Tekrar boşalmaya yaklaşıyordu, inlerken iç duvarları sıkışıyordu.

Dilimi daha derine soktum, tembel bir ritimle içeri girip çıkarak. Tekrar boşaldı, çığlığı kulaklarıma müzik gibi geldi. Onu yerinde tutarak dilimin etrafında hissettim, boşalmasının tadını aldım.

Çekildim ve amını ve iç uyluklarını yaladım, geriye yaslanıp ona baktım. O kadar güzeldi ki. Mükemmel. Hayal edebileceğim her şey.

"Çok güzelsin," diye fısıldadım. "Seni her gün taparcasına sevmek istiyorum, tatlım."

Ona aşık olmuştum. Çaresizce aşık olmuştum. Onun hakkında daha fazla şey öğrenmek, ruhunu içten dışa tanımak istiyordum. Onun hakkında öğrendiğim her şey, onun benim için doğru kişi olduğu için evrene minnettar olmama neden oluyordu.

O benimdi.

Bana gülümsedi, yanakları hala pembe pembeydi. Onu kaldırıp duşa taşıdım ve suyu açtım. Sonraki yirmi dakikayı onu severek, vücudunu taparcasına severek geçirdim. Onu yıkadım, öptüm, okşadım.

Bitirdiğimizde, ona yumuşacık bir havlu sardım.

O esnedi. "Tanrım. Bu akşam yemeğımız var." "Evet," dedim. "Ama saatini belirlemedik..."

Mari mırıldandı. "Onun yerine kahvaltı isteyebilirim... On iki saat uyuyabilirim gibi hissediyorum."

"Zor bir gün geçirdik. Ama ne istersen yaparım."

Bana göz kırptı. "Yatak, sarılalım, yemek sipariş edelim. Yarın sabah herkesle birlikte kahvaltı yapabiliriz."

"Bana mükemmel geliyor, tatlım."

BÖLÜM 15

Kahvaltı

Mari

Ölü gibi uyudum. Yatağıma dönmek güzeldi, ama şimdi yanımda beni kucaklayan seksi kovboy erkek arkadaşım vardı.

Yavaşça uyandım, ona sarılıp sıcaklığını hissettim. O horluyordu, yumuşak horlaması beni de horlatıyordu.

Her şey değişmişti, ama doğru geliyordu. Onun burada olması doğru geliyordu.

Arkadaşlarımla tanıştığımda biraz gergindim. Stella'nın onu seveceğini biliyordum, ama Madam'ın ona nasıl tepki vereceğinden emin değildim.

Ama her şey yolunda gitmişti. Birazdan kahvaltıya gidecek ve onun adını temize çıkarmak için bir plan yapacaktık.

Yardım etmeye istekli olan herkese minnettardım.

Yataktan sessizce kalkıp, kendi yaptığım payetli bir elbise giydim. Giysi ve kostüm yapmak ve tasarlamak çok hoşuma gidiyordu.

Aynaya baktım. Uzun zamandır ilk kez gerçekten mutlu görünüyordum. Mutlu hissediyordum.

Gülümsemem yüzümden düşmüyordu.

Yüzümü yıkadım, cildimin bana teşekkür ettiği normal cilt bakım rutinimi yaptım ve hafif bir makyaj yaptım. Sahip olduğum şeylere yeni bir değer verdim.

Birlikte kalsaydık, hayatımız böyle mi olurdu? Gemide yaşayıp, galaksileri gezip, sevdiğim kişinin yanında uyanmak?

Heyecan, beklenti ve tarif edilemez kadar derin bir acı hissettim. Önümüzde hala zorluklar olduğunu biliyordum, ama onunla ne kadar çok zaman geçirirsem, tüm dünyaya meydan okuyabileceğimi o kadar çok hissediyordum.

Yumuşak bir homurtu duydum ve döndüm. Raider yavaşça uyanıyordu, uykulu hali çok sevimliydi.

Yatakta dönerek başını kaldırıp bana baktı. "Sen bir meleksin," diye fısıldadı. "Bir an için hala rüya gördüğümü sandım. Sonra eşimin mükemmel olduğunu fark ettim."

Yüzüm kızardı, midem kelebekler uçuyordu. "Çok tatlı konuşuyorsun."
"Dürüst konuşuyorum," diye mırıldandı. "Seninle ilgili her şey, hayal edebileceğim
hayal edebileceğim her şey. Bu kadar şanslı olduğumu bilmiyorum. Sanırım bu, giyinmem gerektiği anlamına geliyor."
"Kahvaltı yarım saat sonra..." "Yarım saat mi?"
"Evet," dedim.
Yataktan yuvarlandı ve tamamen çıplak olarak ayağa kalktı. Bakışlarım her ikisi de sert ve hazır olan iki penisine düştüğünde nefesimi tuttum.
"Raider," diye fısıldadım, nefessiz.
Bana doğru yavaşça yürüdü ve vücudunu bana bastırdı. Elleri kalçalarımın aşağı kayarak giydiğim elbisenin üzerinden geçti.
"Yeterince zaman var..." "Ne için yeterince zaman?" "Güzel makyajını mahvetmek için."
"Raider," diye tısladım. "Bizi geç kalacaksın."
Ama beni kaldırıp yatağa geri taşıdığı anda itiraz etmedim.

İkimiz de kahvaltıya geç kalmıştık. Ama buna değmişti. Raider odadan çıkmadan önce en az iki kez orgazm olmamı sağlamıştı. Kendini adayan bir erkeği takdir ederdim. Özellikle de dilini adayan bir erkeği.

Yemek salonu bizim küçük grubumuz dışında boştu. Madam Moonie, Zin, Toras ve Stella'nın yanına oturduğumuzda bana anlamlı bir bakış attı. Masada yemekler yayılmış, tabaklar dizilmiş ve doldurulmaya hazırды.

"Günaydın," dedim.

"Günaydın," diye selamladılar.

Karnım guruldadı. "Karnım yine guruluyor," dedi Raider.

"Aman tanrım," diye homurdandım.

Hemen tabağımı kapıp benim için doldurmaya başladı, Madam ve Stella'nın eğlencesine. İkisi de bana sırtıttı.

Madam Moonie dramatik bir şekilde iç çekti. "Bir başka balayı dönemine tanık olmak zorundayım."

Stella güldü. "Bir gün sıra sana da gelecek."

"Kimse beni idare edemez," dedi Madam. "Ben zor bir kadınıam."

"Sen dikkate alınması gereken birisin," dedi Zin. "Ama eminim senin için birisi vardır."

"Cesur biri," dedi Toras.

"Benim çavuşum gibi biri..." diye alay etti Zin.

"Sus. O sadece bir kaçamaktı. Seninle başa çıkamayacağını biliyorsun."

"

"Onun kalbini kırdın," dedi Zin, gülümsemesine rağmen iç çekerek.

"Diğerleri nerede?" diye sordum, yemek salonuna bakarak. Raider tabağını yerine koydu. "İstedğin bir şey var mı, tatlım?"

"Hayır," dedim ona, kızarak. İstedğim her şeyi getirmiş, istemediğim şeyleri atlamıştı.

"Max herkesi kontrol etmek için otele geri döndü. Hepsi Comet Canyon Saloon'a bağlı otelde kalıyorlar," dedi Stella. "Senin buraya geri dönüp dönmeyeceğini merak ettiğimiz için gemiyi tercih ettik. Ve olanlar yüzünden, Rider otelin parasını ödedi..."

Raider hoşnutsuz bir şekilde iç geçirdi. "Tabii ki öderdi."

"Merakımdan soruyorum..." Zin sözünü bitirmedi. Toras ve Stella ona anlamlı bir bakış attı ve o içini çekti. "Tamam, merak ediyorum. Kardeşin neden sana komplo kurdu? Senin dürüst olduğuna nasıl güvenebiliriz? Rider'la tanıştım ve o..."

"İyi, dürüst birine benziyor," dedi Raider. Sesindeki acı tonu gizleyemedi.

"Öyle görünüyor. Oyunu iyi biliyor. Sen bir prensin, bu yüzden özellikle senin gözüne girmek istiyor. Ama belki onun altındaki biriyle konuşup ne düşündüklerini öğrenebilirsin." "Konuştum," dedi Zin. "Ve ondan nefret ediyorlar. Ben prens olabilirim, ama

iyi içgüdülerim var."

"Daha çok Stella'nın iyi içgüdülerini var," diye Toras alay etti.

Zin burnunu çekti. "O da var. Mari'nin iyi olacağını hissetmişti. Büyükelçi şüpheli biri, ama iyi bağlantıları var."

Raider, Zin'in içgörüsüne şaşırmış gibiydi. Ben şaşırmadım, ama onu daha iyi tanıyordum. Elimi masanın altından Raider'ın eline kaydırdım ve hafifçe sıktım.

"Sizi hafife aldığım için özür dilerim. Kraliyet ailesinin ilgilenmesine alışkın değilim. Bizim kraliyet ailesi bu galakside kimseyi umursamaz, bu yüzden büyükelçilerin yozlaşması

büyükelçilerin yozlaşmasına neden oldu."

Toras, açıkça sinirli bir şekilde başını salladı. "Bunu düşünmek bile korkunç. Gezegenimi veya galaksimi umursamamayı hayal bile edemiyorum."

Stella ona yaslandı ve elini onun tentaküllerinden birine kaydırды. "Bu yüzden iyisin," dedi.

Toras kızardı. Onu kızartmasını çok seviyordu, çünkü yüzündeki parlak halka kıpkırmızı oluyordu.

"Aman tanrım," diye inledi Madam Moonie. "Kaderin eşleri için balayı dönemi ne zaman biter?"

"Asla," dedik Stella ve ben.

Raider yanımda kıkırdadı. "Bu farklı. Bir bağın olması. Sanki evren bizi birbirimiz için yaratmış gibi. Onsuz bir gelecek düşünemiyorum."

"Ve çok çabuk olur," dedi Zin, eşlerine göz kırparak. "Bir kez anladın mı, her şey değişir."

"Tamam, tamam," Madam Moonie elini kaldırarak dedi. "Tanrım, yeterince dinledim. Raider, kardeşinden bahsediyordun..."

"İkimizin de görüştüğü bir kadının cinayetini bana yıkmıştı. Onun da onunla görüştüğünü bilmiyordum. Onu öldürdü ve cinayeti bana yıkmaya çalıştı. Beni suçlayan bir mektup da yazılmıştı, ama onun yazmayacağını biliyorum. Ondan sonra evimi, tasarımlarımı ve icatlarımı aldı ve beni hapse attırdı. O zamandan beri zamanımı bekliyorum. Ben yanlış bir şey yapmadım, ama o hep kıskançtı. Mari'yi kaçırmamın sebebi, gardiyanlardan birinden onun Galaktik Mücevherlere, özellikle de Küçük Bayan Merkür'e takıntılı olduğunu duymamdı. Onu istediğini biliyordum, bu yüzden onu ondan almam gerektiğini düşündüm. Ama bunun bir hata olduğunu çabucak anladım. Ya da belki de değildi, çünkü bu bizi bir araya getirdi. Ama onu, adımlarıma temize çıkarmak için ona şantaj yapmak için kullanmayı planlıyordum. Artık bu bir seçenek değil."

Herkes sessizdi. Ona biraz rahatlatmak için yasandım. Yüzünü başımın üstüne bastırды ve fısıldayarak mırıldandı. "Yeme, sonra enerjin olsun."

Yanaklarım kızardı. Stella'nın giderek kendini beğenmiş tavırlarını görmezden gelerek bir kek aldım. Onun iki arkadaşına anında aşık olmasına biraz kızmıştım, ama şimdi onu anlıyordum.

"Onu yakalamanın tek yolu itiraf etmesidir," dedi Zin, kendi kendine mırıldanarak.

Madam iç geçirdi. "En azından bu sefer düşman kendi grubumda değil."

Doğru. Bu, işleri hem kolaylaştırıyor hem de zorlaştırıyordu. Son sorun çıktığında, sorun Madam'ın kendi asistanıydı. Bu sefer ise Rider'dı. Ama Raider aleyhine "kanıt" vardı.

"Onun yaptığını itiraf etmesini sağlamalıyız," dedi Madam. "Bunu nasıl yapabiliriz?"

"Bir gösteri düzenleyip onu davet edebiliriz," dedim. "Ya da onu köşeye sıkıştırabilirim..."

"Kesinlikle olmaz," dedi Raider.

"Ama o benden hoşlanıyor, değil mi? Belki itiraf etmesini sağlayabilirim."

"Olmaz."

Ona baktım, kaşlarımı çatarak. "Tamam. Senin harika fikrin ne?" "Bir düello."

Hepimiz ona baktık.

"Sen gerçek bir kovboy değilsin," dedim. "Bu..."

"Buraya Vahşi Batı Galaksisi denmesinin bir nedeni var, tatlım. Onu köşeye sıkıştırıp herkesin önünde düelloya davet edersem, benimle yüzleşmek zorunda kalır. Bunu onu konuşturmak için koz olarak kullanabilirim."

"Ama insanlar bu şekilde ölmez mi?" diye sordu Toras.

"Ölebilirler. Ama tek yol bu. Yetkililer bile bir düelloyu engelleyemez. Düelloyu kazanan serbest kalır."

"Bu çok garip bir yöntem," dedi Toras.

Raider başını salladı. "Öyle, ama başka yolu yok. Aksi takdirde, adımı temize çıkarma şansım yok. Düello ve itiraf."

"Bunu yapmayacaksın," dedim kararlı bir şekilde.

Birbimize öfkeyle baktık. Hayatını tehlikeye atmasına izin vereceğimi düşünüyorsa deliydi.

"Biz de Mari'yi korumak için orada olacağız," dedi Zin. "Bir gösteri yapıp onu dışarı çekebiliriz. Sen de bunu fırsat bilip ona düello teklif edebilirsin. Ondan itiraf alabilirsek, yetkililer devreye girer. Herkes güvende olur."

"Kesinlikle olmaz," diye tısladım. "Burası ortaçağ değil. Bu işi düello gibi saçma bir şeyle çözemezsin."

"Tatlım, beni incitmek istemediğini biliyorum. Ama tek yol bu." "O zaman onu dışarı çekeceğim."

"Hayır. Seni tehlikeye atmak istemiyorum," diye homurdandı.

Başımı salladım. "Ben de senin düello yapmanı istemiyorum. Ama riski bilirse seninle buluşacağını sanmıyorum. Onu alenen meydan okursan, kabul etmek zorunda kalır."

kabul etmek zorunda kalır mı?"

"Evet."

"O zaman bir burlesk gösterisi düzenleyelim. Madam Moonie onu davet edebilir. Herkes beni görmek isteyecek ve ben iyi olacağım. Bunu onu salona çekmek için koz olarak kullanırız. Sonra onu köşeye sıkıştırıp itiraf ettiririz. Düelloya gerek kalmaz."

Onun öfkesini ve hayal kırıklığını hissedebiliyordum. "Tatlım, sen çok inatçısın, ama ona düello yapacağım. Ondan halka açık bir itiraf alsak bile, bu hiçbir şeyi değiştirmez. Günlerdir beni arıyorlar. Kaynakları tükendi. Bunun bedelini biri ödemek zorunda kalacak."

Onun incinmesi düşüncesine dayanamıyordum.

"Bu planı hiç beğenmedim," diye mırıldandı Raider. "Seni tehlikeye atmayacağım."

"Ben de seni tehlikeye atmayacağım," diye tersledim.

"Tamam, tamam," dedi Stella. "Biraz ara vermemiz gerekebilir."

"Size bu konuyu halletmeniz için biraz zaman vereceğiz," dedi Madam. "Daha sonra tekrar toplanabiliriz. İkiniz ne yapabileceğimize karar verin, biz de sizi desteklemek için burada olacağız. Onu dışarı çekip düello yapmak en iyisi galiba. Bu galaksi boşuna Vahşi Batı olarak adlandırılmıyor, Mari. Ayrıca, kaptana odanızın ses geçirmez kalkanlarını açmasını söyledim. Rica ederim."

BÖLÜM 16

Deri ve Dantel

RAIDER

Masadan kalkmadan önce Mari'yi yemek yemeye ikna ettim. Huysuz ve inatçıydı ve onu güvende tutmak istememden açıkça memnun değildi.

Bu planı hiç beğenmedim. Hiç beğenmedim. Mari planın merkezinde olacaktı ve tehlikede olacaktı. Kafamı sallayarak onu koridordan geçip yatak odasına kadar takip ettim. Odasına gizlice girdik ve kapıyı arkamızdan kilitleyip kollarımı kavuşturdum.

O da dönüp kollarını kavuşturdu. İnatçı bir kızdı. Buradan kıpırdamayacağı belliydi, ama ben de savaşmadan pes etmeyecektim.

"Bu çok tehlikeli, tatlım," dedim. "Sana zarar verecek. Ve planımızı anlarsa seni öldürecek. Ve herhangi bir nedenle senin benim eşim olduğunu anlarsa... Seni kaybetme riskini alamam."

"Sen beni koruyacaksın," diye itiraz etti. "Sadece sen değil, herkes orada olacak. Tek yapmamız gereken ondan itiraf almaktır. Eğer bunu ondan koparabilirsek, her şey yoluna girecek. Sonra sen ve ben birlikte istediğimiz her şeyi yapabileceğiz."

Yutkundum. Hislerimi ifade edecek kelimeler yoktu. Ona bir şey olacağından ve onu geri getiremeyeceğimden korkuyordum.

Birkaç gün içinde, o benim soluduğum hava haline gelmişti. Hayatımın merkezi olmuştu.

"Raider," diye fısıldadı. "Bunu yapabilirim. Bunu başarabiliriz. Adını temize çıkarmalıyız."

Nasıl hissettiğimi ifade edemediğim için başımı salladım. Sonunda kelimeleri buldum. "Seni benim karmaşama sürüklediğim için çok kötü hissediyorum. Ve şimdi bunun merkezinde olduğun için üzgünüm. Sen bunu istemedin. Seninle hiçbir ilgisi olmayan bir şey yüzünden incinmeyi hak etmiyorsun."

Parmak uçlarına yükseldi ve yüzümü avuçladı. Onun bakışlarına dalarken kollarım sonunda gevşedi.

"Tek çare düello," diye fısıldadım. "İtiraf etmen yardımcı olur." O da içini çekti, aramızdaki gerginlik sonunda çözülmeye başladı.

"Seninle düello yapmamın tek yolu, onu benim tuzağa düşürmeme izin vermen. Bunu birlikte başarabiliriz. Biz bir takımız."

"Eğer yaralanırsan..."

"Raider," dedi. "Bunu gerçekleştirmek için bu kadar yol geldik. Sen istemesen de ben bu işin içindeyim. Çünkü ben senin hayatının bir parçasıyım. Bunu birlikte yapmaya karar verdik. Tabii sen istemiyorsan..."

Düşük bir hırıltı çıkardım. "Sen benim istediğim tek şeysin, Mari. Seni seviyorum. Sana aşığım. Seni ilk kucakladığım andan beri aşığım. Sen benim için her şeysin, başlangıç, son ve aradaki her şey."

Gözleri yaşlarla doldu. "Beni seviyor musun?"

Her yanımda eridi. Hızlı bir hareketle onu kaldırdım ve kendime doğru çektim. "Tatlım, seni kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar çok seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı. "Seni seviyorum."

Onu yatağa taşıdım ve nazikçe yatırdım. Alnımı alnına dayadım ve kokusunu içime çektim.

"Planları sonra yaparız," diye fısıldadı. "Seni istiyorum."

Onu çok seviyordum. Aşk, her zaman hak ettiğimden emin olamadığım bir şeydi. Bunun gerçekten sahip olabileceğim bir şey olacağına hiç inanmamıştım. Ama o bunu değiştirdi. Beni değiştirdi.

Elini göğsüme bastırdı ve aniden sırt üstü yuvarlandım. Bana bacaklarını açarak otururken, yüzünde kendini beğenmiş bir ifade belirdi ve gözlerim şaşkınlıkla açıldı.

"Şimdi seni kızdırma sırası bende, kovboy," dedi.

"Mari," diye homurdandım, ama o çoktan aşağı kayıyordu.

O avuçlarıyla penisimin şeklini okşarken ben inledim. Benim chaps'ımın düğmelerini açtı ve hızla aşağı çekti. Her iki penisim de çoktan sertleşmiş halde serbest kaldı. O ikisini de kavrayıp, ellerini penisimin üzerinde yukarı aşağı gezdirirken ben nefesimi tuttum.

Penislerimin başlarında ön sıvı damlaları belirdi. O eğilip gözlerini benimkilere kilitlerken, dilini döndürerek inledim. Penislerimi bir arada tuttu, dilini her iki başın üzerinde döndürerek damlaları yaladı. İnledim, zevk içimi kapladı.

Çaresizdim. Ve bir an için, bu hissi gerçekten çok sevdim. Küçük hanımın bana istediğini yapmasını istedim. Ne isterse yapmasını istedim. Kalçalarım sallanmak, vücudum kıvranmak istiyordu, ama kendimi yerinde tuttum.

"Mari," diye boğuk bir sesle söyledim.

Sikimi ağzına aldı ve emmeye başladı. Bunu yaparken gözleri bir an bile benimkilerden ayrılmadı, beni tahrik etti, beni doruğa çıkardı. Elim uzattım ve parmaklarımı onun sarı saçlarına doladım, başını daha sertçe aşağı çekerek. Ben bunu yaparken o inledi, gözleri titredi.

Penisimin etrafında boğuldu, odada uyarılmanın kokusu yayıldı. Onu bıraktım, derin bir nefes almasına izin verdim. Bir an geri çekildi, çenesinden salya damladı.

"Tekrar yap," diye boğuk bir sesle söyledi.

"Tatlım, sen benim sonum olacaksın," diye inledim.

Bu sefer onunla birlikte olmak farklıydı. Ona dokunduğumda vücudumun ısındığını hissedebiliyordum.

Elimi uzattım ve şişmiş dudaklarını tekrar sikime indirdim, aynı anda yukarı doğru ittim. Kalçalarımı hareket ettirip ağzını kontrol ederken zevk dalgaları içimi kapladı. Etrafımda inliyordu, sesi sikim tarafından boğulmuştu.

Zaten boşalmaya yaklaşıyordum. O beni boğazına daha da sokarken, ben buna karşı koymaya çalışırken kaslarım gerildi.

"Mari," diye inledim, adını dudaklarımdan tatlı bir şekilde çıkardım.

Onun geri çekilmesine izin verdim, ikimiz de nefes nefeseydik. Beni okşamaya devam etti, dudaklarını yaladı.

"Bir ricam var," diye fısıldadı. "Ne istersen, tatlım."

"Beni bağla ve kullan. Burada ip olabilir, olmayabilir... Tanıdıklarımın bilen biri olabilir diye. Başka şeyler de olabilir..."

Kahretsin. Zaten sertleşmişim, ama onun tatlı ağzından çıkan bu yaramaz sözleri duymak beni daha da tahrik etti. Ona böyle bir şeyi asla reddedemezdim.

Kızarınca çenesini tuttum. "Başka ne var, tatlım?" "Kırbaçlar, vibratörler, oyuncaklar, ip, top gag..."

Midem yavaşça ters döndü.

Onu ağız tıkaçı takılı halde bağlanmış görmek istiyordum. Onu öyle sikmek, çığlıklarını ve inlemelerini dinlemek istiyordum.

"O zaman bir isteğim var," dedim.

"Ne istersen," diye alay etti.

"Bana zarar vermem için sakıncası olmayan, seksi hissettiğin bir şey giymeni istiyorum."

"Anlaştık," dedi, dudaklarını yalayarak.

Çenesini bıraktım. Sikim tüm bu süre boyunca sert kalacaktı, ama sabırlı olabilirdim. Onu bağlayıp güzel kıyafetlerini parçaladıktan sonra her iki deliğini de tekrar doldurdum.

Mari yataktan kaydı ve bana göz kırptı. Güzel elbisesini çıkarmaya başladı ve yere attı. Bir an donakaldım, dolabına doğru yavaşça yürürken onun büyüüne kapılmışım. Sütyenini ve iç çamaşırını çıkardı, tamamen çıplak kalmıştı.

İp. Kendimi harekete geçirmek için kendimi sarsmam gerekti. Ayağa kalkarken düşük bir homurtu çıkardım. "Bahsettiğin ip nerede?"

"Bütün eşyalar şuradaki şifonyerde," dedi, bir çekmeceye işaret ederek. "En üstteki."

Oraya gittim ve en üst çekmeceyi açıp içine baktım. İp koyu turkuaz rengindeydi, malzemesi pürüzlüydü. Kenevire benzer bir malzemedен yapılmıştı, ama daha sağlam ve bakımı daha kolaydı. Yine de onun teninde güzel izler bırakacaktı...

Parmağımın ucuyla ip üzerinde gezdirerek, benim ipim olmadığı için dikkatlice inceledim. Onu bağlamak için güvenli olduğuna karar verdikten sonra, diğer eşyalara baktım.

Tabii ki topuklu gagası da parlak ve ışıltılıydı. Eğlenerek elime aldım. Mari'yi tanıdıkçe, parlak şeyleri daha çok sevmeye başlamışım.

Floggerları da güzeldi. Deri kokusu bana çekici geliyordu. Birdenbire, oyuncaklarla dolu bir gardırop hayal ettim... Ne de olsa ben bir mucidim. Ona her türlü zevk aleti yapabilirdim...

Bir elimde ipi, diğer elimde top gag'ı, üçüncü elimde bir kürek tutarken, dördüncü elimle bir vibratör aldım.

Arkamı döndüğümde nefesim kesildi. Mari odanın diğer tarafında iç çamaşırlarıyla duruyordu. Soluk beyaz dantelli, güzel bir parlaklığı olan bir iç çamaşırı giymişti.

Sütyen şeffaftı ve meme uçlarını görebiliyordum. Askıları göğsünün üzerinde yıldız şeklinde duruyordu. Tanga, amının üzerinde küçük bir kumaş parçasıydı ve jartiyerleri uyluklarının yanlarından yukarı doğru uzanıyordu. Jartiyerler uzun çoraplara bağlanıyordu ve danteller dizlerinin üstünü sarıyordu.

O bir hayaldi. Bir melek. Penisimden ön sıvı damlıyordu, onun görüntüsü sonsuza kadar zihnime kazındı.

Onu soyup atmak için sabırsızlanıyordum. "Buraya gel, tatlım," diye homurdandım.

Bana yaklaşırken gözleri parladı. "Diz çök," dedim.

Odasında, aklımdaki şeyi yapmak için bolca yer vardı. O benim önümde diz çöktüğünde, dudakları hala sikimi emmekten kızarmış halde, hayal gücüm çılgına döndü.

Vibratörün düğmesine bastım, sadece sesinden bile daha da kızardığını görmekten zevk aldım. Önünde diz çöktüm, şişkin başını tutarak.

"Bacaklarını aç, tatlım."

O benim dediğimi yaptı ve ben vibratörü amına tutarken inledi. "Orada tut."

O da dediğimi yaptı ve vibratörü yerinde tuttu.

"Orada kal," dedim. "Aynen öyle. İstedğin kadar boşalabilirsin. Seni durdurmayacağım. Ama beşinci ya da altıncı seferden sonra benden nefret edebilirsin." Kıkırdadım. "Anladın mı?"

O başını salladı. "Evet," diye fısıldadı. "Güzel."

Ayağa kalktım ve diğer eşyaları yatağının ayak ucuna taşıdım. Onları yerleştirirken, onun çaresiz seslerini dinledim.

"Raider," diye bağırdı.

"Tatlım, ne yapacağını söyledim," diye alay ettim.

Her iki sikim de arzuyla zonkluyordu ama acele etmedim. Onu eğip sikmek için can atıyordum ama bu işkenceyi zevk alıyordum. Benim için de işkence olsa bile.

Halatı aldım ve çözdüm. Arkasına diz çökerek ona döndüm.

Başını kaldırdı, gözleri yalvarırcasına bana bakıyordu. Kıkırdandım. "Orada kal, tatlım." Dişlerinin arasına küfürler mırıldandı.

Etrafından dolaştıım, ipi vücuduna doladım. Ne yapmaya çalıştığımı anlamış gibiydi.

"Raider," diye inledi.

"Evet, tatlım?"

İpleri bileklerine doladım, bağlarken acele etmedim. Çok geçmeden, o iplere karşı dirense bile vibratör yerinde kalacaktı.

Tam olarak onun istediğı gibi yapacaktım.

Onu bağla ve iyi bir kız gibi benim adımı haykırırsın.

BÖLÜM 17

Orgazm Bolluğu

Mari

Raider vibratörü amıma bağladı ve başı klitorisimin tam üzerine gelecek şekilde sabitledi.

Orgazm içimi doldururken keskin bir çığlık attım. Kaslarım gerildi ama ipler beni yerinde tutuyordu. Nefes nefeseydim, titreşimler bitmek bilmiyordu, zevk acıya dönüşüyordu.

Çok fazlaydı, çok fazla ve istediğim her şeydi. Aslında, istemeseydim bile daha fazlasını istiyordum.

Tamamen aşırı uyarılmıştım. Bu özel bir işkenceydi, lezzetli bir işkence. İnledim, orgazmımın son dalgası beni sakinleştirirken gevşedim. Ama birkaç saniye içinde vücudum yine doruğa doğru hızla yükselmeye başladı.

Vibratör etrafımızda yankılanıyordu, inlemelerim *onu* takip ediyordu. *Siktir. Siktir.* İplere karşı direndim, ama işe yaramadı.

"Raider," diye
homurdandım. "Siktir."

"Evet, tatlım?"

İNledim, başım geriye düştü. Dudaklarım aralandı, meme uçlarım sertleşti. İplere titreyerek, onları çekerek vibratörü uzaklaştırmaya çalıştım ama işe yaramadı.

O ne kadar süre isterse o kadar süre bu şekilde kaldım.

İpleri bağlamayı bitirdi ve önüme geçti. Ona baktım, memnun bakışlarıyla karşılaştım. Orada şeytani bir tatmin vardı, kendini beğenmiş orospu çocuğu. İki sik de sertleşmişti, ön sıvıları damlıyordu. Zevk vücudumu sararken inledim, vücudumdaki her sinir ucu aşırı uyarılmıştı.

Sadece bu şekilde üzerimde duruşu bile beni tekrar boşaltmaya yetiyordu.

"Hayır," diye inledim, zevk beni ele geçiriyordu.

O güldü. Gözlerim yaşlarla doldu, tekrar denize atıldım, vücudum orgazmın doruklarında süzülüyordu.

Yukarı ve aşağı, tekrar yukarı ve aşağı.

Nefes nefese kaldım, iplere eriyip gidiyordum.

Eğilip iki penisini de kavradı ve okşamaya başladı. "Bana bak," diye fısıldadı.

Yanaklarımdan gözyaşları akarken ona baktım. Tek yaptığı beni dizlerimin üzerine çöktürmek ve bana bir vibratör bağlamaktı, ama ben çaresizdim. Tamamen çaresiz ve onun merhametine kalmıştım. Ve bunu sevmediysem lanet olsun.

"Ah, tatlım," dedi sevgiyle. "Neden tekrar gelmiyorsun?"

Eğilip düğmeye bastı ve yoğunluğu artırdı. Sanki yine bir yıldırım çarpmış gibi oldum.

Çığlık attım. Kim duyarsa duysun umursamıyordum. Kendimi tutamıyordum. Klitorisime sürekli bir ritimle vuruyordu, beni deliye çeviriyordu.

"Senden nefret ediyorum," diye hıçkırarak ağladım.

"Duygularımı incittin," diye alay etti, yüzümü avuçlayarak.

Bir orgazm dalgası daha beni vurduğunda nefesim kesildi. Bunu engelleyemedim, bu seferki bir öncekinden daha şiddetliydi.

"Güvenlik kelimen ne?" diye sordu, kontrol ederek.

Gözlerimi sıkıca kapatarak başımı salladım. Biliyordum. Kullanabilirdim. Kullanabileceğimi biliyordum, ama kullanmayı reddettim. Her zevk parçası bir acı parçasıydı ve ben onu arzuluyordum. Ona bakarken deli gibi inleyerek kendimden geçmiştim.

"Biliyorum."

"Aferin kızım," diye övdü. "Ve gerekirse kullanacaksın. Değil mi?"

Alt dudağımı ısırarak başımı salladım. Uyluklarım titredi, vücudumu sarsan titremeler başladı.

Gözlerimi tekrar kapattım, beni mahveden hislerin tadını çıkardım. Zevk, bir kılıç kadar keskin bir şekilde içimi sardı. Beni kesiyor, zevke boğuyor, çığlık attırıyordu. Sanki bu biraz olsun rahatlatmış gibi kalçalarımı hareket ettirerek inledim. Ama bu sadece durumu daha da kötüleştiriyor gibiydi.

Kaç kez boşalabileceğimi bilmiyordum. Ama beni durması için yalvarana kadar zorlayacağını hissediyordum. Ya da beni doldurması için yalvarana kadar...

Sikini okşamaya başladı, ellerini sikinin üzerinde yukarı aşağı hareket ettiriyordu. Sertleşmişti, sikinin ucundan ön sıvısı damlıyordu. Dudaklarımı yaladım, içimden bir sıcaklık yayıldı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye

sordu. "İyi," diye inledim.

Her şey yeniden başladığında dudaklarım aralandı. Sanki vücudum doyamıyordu. Titreşimler içimde yayıldı ve beni başka bir orgazma doğru itti. Karşı koymaya çabaladım. Kaslarım hareket ettikçe ipler gerildi. Hiçbir yere gidemiyordum ve bunu durduramıyordum.

Onun merhametine kalmış olmak beni tahrik ediyordu. Nefesimi verip dudaklarımı daha sert ısırarak homurdandım.

"Çok direniyorsun, tatlım," diye güldü. "Orgazmın gelmesine izin ver."

Yaklaşarak, penisinin başını dudaklarıma sürttü. Dudaklarımı araladım ve dilimle onu tattım.

Siktir.

Spermlerinin tadı beni titretti. Kuyruğunun ucu sırtıma doğru hareket etti, omurgamdan yukarı doğru sürükledi. Bir parça korku ve zihnimi parçalayan zevk arasında kalmış, inledim.

"Bu iğnenin seni öldürebileceğini biliyorsun, değil mi?" diye homurdandı. "Tehlikede olmak seni tahrik ediyor mu, küçük eşimin?"

"Evet," diye nefes nefese cevap verdim.

Gerçekten öyleydi. Göğüs uçlarım sertleşmişti, vücudum vibratörün titreşimleriyle titriyordu. Amım damlıyordu, hiç bu kadar ıslak olmamıştım.

Kuyruğunun keskin ucu omurgamda yukarı aşağı sürtünüyor, beni tahrik ediyordu. Bana tekrar iğneyi batırabileceğini bilmek aklımdan çıkmıyordu. Çenemi kavradı, ağzımı zorla açtı.

"Raider," diye
inledim. "Evet,
tatlım?"

"İçime girmeni istiyorum," diye yalvardım. Belki vibratörü durdururdu. "Lütfen. Lütfen beni dölle. Beni doldurmanı istiyorum."

Burnunu çekip eğildi, yüzü benimkine çok yakındı. Onun birçok gözünde kendimi görebiliyordum, tam bir felaket halimdeydim. Yanaklarımdaki gözyaşlarını, bakışlarımdaki çaresizliği görebiliyordum.

"Tatlım, durmasını istiyorsan biraz daha uğraşmalısın. Bu çok acınası bir girişimdi."

Eğilip vibratörün düğmesine bastı ve hızını artırdı. "Siktir!" diye bağırdım.

Bir başka orgazm aniden beni vurdu. Bu seferki daha da şiddetliydi. Her orgazmda, neredeyse acı verici hale geliyordu. Her

sinir uçlarım aşırı yükleniyordu, zihnim ve bedenim zevk ve işkence arasında parçalanıyordu.

Göğsüm inip kalkıyordu. Nefes nefeseydim, gözyaşları yüzümden akıyordu. "Lütfen," diye inledim. "Lütfen durdur. Durdur. Çok fazla."

"Öyle mi, tatlım?" diye sordu.

Yüzümden gözyaşları akıyordu. Durmasını istemiyordum, ama istiyordum. Duygularım arasında parçalanmışım, bir yandan bu kadar çok orgazm olmanın tadını çıkarırken, bir yandan da parçalanıyormuş gibi hissediyordum.

Pençeleri çıktı, ipi tutup kestiğinde nefesim kesildi. İpler çözülmeye başladı, vibratör yere düştü. Özgür kaldığım anda ona uzanarak inledim.

"Bitti sandım," diye alay etti.

"Şimdi beni sikmezsen öleceğim," diye dramatik bir şekilde homurdandım.

Tsk diye bir ses çıkardı ve beni kaldırdı. Beni yatağa taşıyıp bıraktığında, beni ortasına düşürdüğünde nefesim kesildi. Hareket edemeden, beni karnımın üstüne çevirdi ve altında beni sabitledi.

Onun homurtusu beni ıslattı.

"Aynen öyle kal, tatlım," diye fısıldadı. Siktir.

Titredim, yeni bir ihtiyaç beni sardı.

Elleri vücudumda dolaştı. Pençeleri derimi sıyrırken, iplerin bıraktığı izleri takip ederken inledim.

Sütyenimi ve ardından iç çamaşırlarımı yırtarken nefesimi tuttum. Kumaş onun için kağıt gibi parçalandı. Beni yerinde tutarken sırtımda bir çizgi çizerek dilini gezdirdiğinde nefesim kesildi.

Siktir. O benim sonum olacaktı. Sırtımdan aşağı doğru ilerlerken vücudum titredi. Bacaklarımı ayırdı, dili aralarına daldı. Beni yalarken inledim, uzun dili içime giriyordu.

Beni tadarken inledi. "Çok ıslaksın, tatlım."

O beni tekrar yalamaya başladığında inledim, zevk içimi kapladı. Beni bastırarak, onun tutuşundan kurtulmamı engelledi. Amım zonkluyordu, başka bir orgazmın eşiğindeydim.

Yine kükredi ve dilini daha derine soktu. Parmaklarım battaniyeye gömüldü. O içeri girip çıkarken, tekrar tekrar, ben nefes nefese kaldım.

Sonunda çekildi. Üstüme çıktı, göğsü sırtıma bastırdı. Penisleri bana bastırdı, çıkıntıları tenimde gezindi.

Her iki penisin başını amımda hissedince titredim. "Raider," diye inledim.

"Evet, tatlım?"

Sözlerim kesildi. Eşleşme bağımız sayesinde onu hissedebiliyordum, aralarımızdaki arzu akıyordu.

Kalçaları hareket etti, siklerini bana sürterek beni tahrik etti. Benimle sadece oynuyor, alay ediyordu.

"İçime," diye hırıltıyla söyledim. "İçime girmeni istiyorum."

"Biliyorum, tatlım. Benim seni doldurmam için çok istekli olduğumu biliyorum." "Lütfen," diye inledim.

Kalçalarını bana sürtüyordu, sikleri ileri geri sürtünüyordu, sadece alay ediyordu. Bu beni çıldırtıyordu.

"Raider," diye tısladım.

O kıkırdadı. "Çok ıslaksın," dedi. "Zaten birçok kez boşaldın ama daha fazlasını istiyorsun. Benim muhtaç küçük eşimin."

"Evet," diye boğuk bir sesle cevap verdim ve kalçalarımı geriye doğru ittim.

O, ağırlığını kullanarak beni geri itti ve homurdandı.

"Senin küçük amcığının dölleyeceğim," dedi. "Yakında benim adımı haykıracaksın, tatlım."

Her yanım onu istiyordu. O geri çekilip siklerinin başlarını amımın başına yerleştirirken inledim. Yağ şişesinin kapağının sesini duydum, zihnim dönüyordu, o da birazını kıcıma, amıma ve siklerine damlattı. İki sikini birleştirip yavaşça amımın içine girmeye başladı, beni genişletiyordu.

"Siktir," diye inledim.

O kadar büyüktü ki. İki sikin birleşmesi neredeyse dayanılmazdı ama amımın onun etrafında gerildiğini, teslim olduğunu hissedebiliyordum. Her bir çıkıntı beni inlemeye zorluyordu.

"Aferin kızım," diye övdü.

Yüzümü battaniyeye bastırdım, onu daha fazla içime alırken nefes nefese inleyerek sızlanıyordum. Çıkardığım sesleri durduramıyordum, boğuk sesler odayı dolduruyordu. Sırtımda dilini hissettim, pençeleri yanlarımı okşuyordu.

Sertçe ileri itti.

Onu tümüyle içime alırken, elimden geldiğince çığlık attım. O, olabildiğince derine girmişti.

"Çok sıkı," diye homurdandı. "Beni sağdığını hissedebiliyorum, tatlım. Küçük amın sikimi sıkıyor."

Birlikte inledik.

"Raider," diye nefes
nefese söyledim.

Geri çekildi ve sonra tekrar ileri doğru itti. O sert bir ritim tutarken ben onun adını haykırdım. Beni defalarca pompaladı, beni döverken taşakları amıma çarpıyordu.

İki eli uzandı, parmakları ağzıma girdi. Ağzımın köşelerini çekerek ağzımı açtı ve başımı yukarı kaldırdı.

Nefes nefeseydim, gözlerim geriye dönmüştü, o beni sikiyordu. Yatak gıcırdayordu, tükürük çenemden damlıyordu, o beni yerinde tutarken, sikleri içime girip çıkıyordu.

"Beni vahşileştiriyorsun," diye homurdandı. "Seni benim tohumlarımla doldurmaktan başka bir şey düşünemiyorum. Onun tüm güzel deliklerinden damladığını görmek istiyorum."

Çekildi ve sikini yeniden yerleştirirken ben çığlık attım. Üstteki sikim kıcıma bastırdı ve tek bir yumuşak hareketle beni her iki yerimden de doldurdu.

Onu tamamen içime aldığım anda çığlık attım.

Düşüncelerim boşalmaya başladı. Beni aptal gibi sikiyordu, zevk her şeyi tüketiyordu. Homurdandı, sesi etrafımda yankılandı.

Onu içime çekerek, başka bir orgazmın yaklaştığını hissederek inledim. Aynı ritmi, aynı hızda sikmeye devam etti.

"Raider," diye bağırdım, ağzım hala zorla açıkken adı bozuk bir şekilde çıktı. "Boşalmak üzereyim," diye boğuk bir sesle söyledi.

Küfretti, darbelerinin hızı arttı. Sonunda ikimiz de aynı anda inledik. İçime sıcak sperm fişkırmaya başladığında hırladı, orgazm beni boğdu. O beni doldururken yatağa yığıldım.

Rahatlayarak derin bir nefes aldım, gözlerim kapandı. Tamamen kullanılmış hissettim, vücudumdaki her kas çalışmıştı.

Yavaşça içimden çıktı ve yana yuvarlandı, göğsü inip kalkıyordu.

Uykulu, memnun bir gülümsemeyle onu izledim.

Onunla olmak, isteyebileceğim her şeydi. Yavaşça oturdum ve gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Hala..."

O başını salladı ve içini çekti. "Ateşim var gibi hissediyorum. Sanki sertleşmeyi durduramıyorum. Ben..."

"Ne? Ne oldu?"

Yutkundu. Onu daha önce hiç bu kadar utanmış görmemiştim.

Bu

Elimi sert göğsüne koydum. "Ne oldu, Raider?"

"Daha önce, bir tür çılgın bir azgınlık dönemine girebileceğimizi duymuştum... Bu bir

eşimle birlikte olmaya verilen tepki. Birkaç saat sürebilir..."

"Oh," diye fısıldadım.

Bunu daha önce duymuştum. Aynı şeyi yaşayan bazı uzaylılar da vardı, ancak ben hiç böyle biriyle birlikte olmamıştım.

"Sanırım senin benim için o kadar çok orgazm olmanı görmek beni tahrik etti, tatlım. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım ama sanki sabah güneş doğana kadar seni defalarca becerebilirim gibi hissediyorum."

Ona bakakaldım, yüzüm kızardı. Beni kaç kez boşalttığını saymayı bırakmıştım ve vücudumun dinlenmeye ihtiyacı olduğunu biliyordum.

Ama...

Bu, ona bir şey yapamayacağım anlamına gelmiyordu.

"Bir fikrim var," dedim. "Ama... pozisyonları ve kontrolü değiştireceğiz. Eğer denemek istersen."

Yumuşak bir homurtu çıkardı. "Ben sana bakmam gerek."

"Sen bana bakıyorsun," dedim, elimi eline sokarak. Elini nazikçe sıktım ve gülümsedim. "Raider, sen bana hiç kimsenin bakmadığı şekilde bakıyorsun. Bırak ben sana yardım edeyim. Yarın büyük bir günümüz var. Bırak bu sıcaklığı atmana yardım edeyim."

Boğazından bir hırıltı çıktı. "Eğer çok yorgunsan ya da susamışsan ya da..."

Burnumu çekip eğildim ve komodinin üzerindeki suyu aldım. Onu ikna etmek için, onun bakışlarını yakalayıp suyun çoğunu içtim.

Bütün gözlerini bana dikti. "Sen inatçı bir kızsın. Bunu biliyor musun?"

"Öyleyim," dedim. "Şimdi rahat ol. Verenin alacağı zaman geldi."

"Bilmiyorum, Mari..."

Eğilip onun penisine hafifçe dokundum. Hemen inledi ve sırtı kavis yaptı.

İçimdeki çok kurnaz bir tarafım bunu sevdi.

"Buna ne dersin? Madem bu kadar dominant birisin. Bunu sana bir tür boyun eğme olarak düşün. Bunu senin için yapıyorum, bir hizmet olarak. Sana ve vücuduna hizmet ediyorum. Ve seni seviyorum," dedim.

"Sana top gag ve kürek kullanmayı planlamıştım..."

"Bunu daha sonra da yapabiliriz," dedim, sırtarak.

Bir an baktı ve sonra başını salladı. "O zaman bana hizmet et, tatlım. Bu sığağı nasıl keseceğiz bilmiyorum."

"Zorlukları sevdiğimi biliyorsun."

BÖLÜM 18

Sıcak

RAIDER

Mari beni yatağın ortasına itti. Tüm vücudum yanıyormuş gibi hissediyordum. Onun içine girdiğim anda, sanki içimde bir yangın çıkmış gibiydi. Tam olarak neyin tetiklediğini bilmiyordum, ama onun defalarca orgazm olduğunu görmek beni kesinlikle farklı bir ruh haline sokmuştu.

Daha önce hiç şüphem yoktu, ama artık onun benim olduğunu %100 biliyordum. O benim eşimdi. Başka türlü böyle tepki veremezdim.

Aslında bunun bir efsane olduğunu düşünmüştüm.

Bu ateşin ne kadar süreceği belli değildi. Tek umudüm, şimdi bunu sonlandırabilmemizdi.

Sıcak hissetmeye başladığımda daha önce anlamalıydım...

Birbirimize sevdiğimizi söylediğimiz an, katalizör gibi olmuştu.

Ve onu ne kadar çok sevdiğimi. Tek düşünebildiğim, her gün ona sevildiğini ve değer verildiğini göstermekti. Ona dünyadaki her şeyi vermek istedim.

İçimde bir aciliyet hissettim. Onu içime çekerek inledim.

"Mari," diye fısıldadım.

Bir tanrıça gibi görünüyordu. Yüzü kızarmış, saçları geriye taranmıştı. Cildinde, vücudunu süsleyen ip izlerini hâlâ görebiliyordum.

Kokusu odayı doldurmuş, siklerimi zonklatıyordu. "Sanırım seni bağlamalıyım," dedi.

Hırıldadım. Bu fikri beğenmekle, onu bu kadar çok orgazm ettiğim için intikam mı alıyor diye merak etmek arasında kalmıştım.

Yine de...

Beni bağlamaya çalışabilirdi.

Eli vücudumda gezindi ve yüzünü buruşturdu. "Bebeğim, çok seksisin."

"Biliyorum."

Kafasını salladı ve gözlerini devirdi. "Tamam, ama sen *gerçekten* çok seksisin." "İpi al," dedim boğuk bir sesle.

O da başını salladı ve yataktan kaydı. İpi tuttu ve bana doğru geldi, gözleri benimkilerle buluşuyordu.

"Bunu daha önce hiç yapmadım," diye fısıldadı.

"Nasıl yapılacağını söyleyeceğim," dedim nazikçe.

"Tamam."

Bana doğru sürünerek geldi ve göğsüme oturdu.

Dhagonit.

Onu ters çevirip tekrar sikme isteğiyle mücadele ettim. Öne doğru eğilirken amı bana süründü ve alnıma nazik bir öpücük kondurdu.

Dokunuşu nazik ve sevgi doluydu. O benim iki elimi tutup başımın üstünde birleştirirken ben nefes verdim.

Bunu yaparken göğüsleri yüzüme bastırdı.

Kendimi tutamadım. Göğüs uçlarından birini emdim, tadı doğrudan sikime gitti.

Ona karşı inledim. Düzgün düşünmek zordu. Nefesinin kesilmesini dinledim.

"Konsantre olmama engel oluyorsun kovboy." Ben iç çekerek, onun yerine göğüslerine burnumu sürttüm.

Beni bağlasa iyi olurdu. Yoksa onu kendi seks oyuncağım olarak kullanacaktım.

"Mari," diye inledim, yüzümü göğüslerinin arasına gömdüm.

Kıkırdadı. "Bana talimat vermen gerekiyor, efendim."

Bana "*efendim*" demesi beni kükrettirdi. Düşündüğümde daha çok hoşuma gitti.

Diğer iki elimi kaldırıp ona ipi bileklerime güvenli bir şekilde nasıl bağlayacağını gösterdim.

"İkiye katla," dedim. "Ben çok güçlüyüm."

"Biliyorum," diye alay etti.

Parmakları çok çevikti, ipi başucuna bağlarken bileklerimi yukarıda tuttu. Diğer ellerime de aynısını yaptı, ancak onları birbirine bağlamak yerine, yayarak yatağını bağlama noktası olarak kullandı.

İpin vücuduma değip titreşmesi hoş bir duyuydu.

Hala karnımın üzerinde otururken geriye yaslandı. "Bence bu yeterli."

"Aferin kızım," diye övdüm.

Kızardı ve sırıttı. "Bağlanmaktan hoşlanıyor musunuz, efendim?" diye sordu. "Sadece senin tarafından, tatlım."

Mari eğilip ipleri çekerek kontrol etti. Ben de ipleri çektim ve gerçekten bağlandığımı fark ettim.

Yumuşak bir kıkırdama duyuldu. "Oh evet, sanırım sıkıştınız efendim."

Hırıldadım ve ipleri çektim. O sadece daha çok kıkırdadı, açıkça memnun olmuştu. "Beni bağlamayı seviyor musun, tatlım?"

"Görünüşe göre seviyorum."

Onun bu yönünü seviyordum.

Yine yataktan kaydı ve çekmecelerine gitti. Daha fazla ip çıkardı ve ayak bileklerimi de bağlayarak beni şok etti, bacaklarımı birbirinden uzaklaştırdı. Artık onun yatağında yıldız gibi uzanmış, bağlı ve onun merhametine kalmıştım.

Şimdi tek yapabileceğim, onun planını görmektir.

Çaresiz bir inilti kaçtı ağızımdan. Penisim kendiliğinden zonkluyordu, kanım arzuyla yanıyordu. Kurtulup onu sikmek için derin, ilkel bir dürtü vardı içimde.

Ama yine de...

Bana ne yapacağına bağlı olarak... belki beni yerinde tutabilirdi.

Kendi kendine mırıldanarak dolabına doğru yürüdü. Bir çekmeceyi karıştırdı ve bir bandana çıkardı.

O her türlü sürprizle doluydu. Bana geri döndü ve bana yaslandı.

"Gözlerini kapatacağım," dedi. "Böylece sadece bana gelmeye odaklanabilirsin. Tamam mı?"

Ağzım birden kurudu. Onun bu yönü beni çok tahrik etmişti. "Evet, hanımefendi," dedim.

Gözlerimi onunla kapattı ve başımın etrafına bağladı. Beni öpmek için durakladı. Ağzımı açtım, dillerimiz buluştu. Onun tadı beni çıldırtıyordu, inledim.

Geri çekildi.

Artık onu sadece dinleyebiliyordum. Onu hissedebiliyordum. Gözlerimi kapattım, vücudumu saran hislerin içine daldım. Yakıcı bir ihtiyaç, rahatlamaya olan özlemim.

"Tatlım, sıklerim patlamak üzere," diye fısıldadım.

"Anlıyorum," diye alay etti.

Yatakta hareket ettiğini hissettim. Ayırık bacaklarımın arasına diz çökmüş, kuyruğumun üzerine oturmuş gibiydi. Parmak uçları hafifçe iç uyluklarımdan yukarı doğru kaydı, testislerimi avuçladı.

Kalçalarım seğirdi. Kendimi tutamadım. Her dokunuşu normalden on kat daha güçlüydü. Zevk dolu bir elektrik şoku gibiydi.

"Çok dolu," diye fısıldadı saygıyla. Nefesini üzerimde hissedince titredim.

Ve sonra daha aşağıya...

Dili tereddütlüydü, yavaşça kış deliğimi okşuyordu. Bunu beklemiyordum, tüm vücudumun zevkten titremesini de. Penisimden ön sıvının damladığını hissedebiliyordum.

"Oh," diye inledim. "*Dhagonit*, kadın."

Kıkırdadı, dili daireler çiziyordu. Testislerimi avuçlayıp sıkarken beni yalıyordu.

Aniden boşaldım, sert bir iniltiyle sperm penisimden damladı. Basınç biraz azalınca nefes nefese kaldım, sıcak dalgası geri gelmeden önce bir anlık berraklık yaşadı.

"Sizi sağacağım, efendim," dedi, sesi baştan çıkarıcıydı. "Bu sıcaklığı hemen bozacağız."

Yalamaya devam etti, dili üzerimde sihirli bir etki yaratıyordu. Yatağa, iplere doğru eğildim ama işe yaramadı. Durum tersine dönmüştü.

Bana karşı inleyerek testislerimi ağzına aldı ve nazıkçe emdi. Elleri sikimi sardı, spermimi kullanarak yukarı aşağı okşadı.

Vücudumdaki her sinir ucu zevkle parladı. Basıncın tekrar arttığını hissedince, kendimi tutamayıp inledim.

Elleri daha hızlı hareket etti, ikisini birden sıktı. Taşaklarımı biraz daha sert emdi, beni çığlık atmaya zorladı.

Tekrar boşaldım, zevk beni vururken kalçalarım havaya kalktı. Sperm fişkırdı, dilim onu yakaladı.

"Mari," diye inledim, tıpkı onun benim adımı inlediği gibi.

O okşamaya devam etti, dili tabanında dönüyordu. Ben homurdandım, yukarı doğru iterek, kaslarım istemsizce hareket ediyordu.

Ben inlerken yatak gıcırdadı. Kaslarım titredi, vücudum daha fazlasını istiyordu.

Ellerinden biri kışıma kaydı. Bir parmağını nazıkçe bastırdı.

"İnsanlar gibi prostatın var mı?" "Evet," diye inledim.

"Oh, iyi."

Bir an için ses tonu beni eğlendirdi. Ama sonra parmağını içime soktuğunda, zevkten inlememe neden olan bir noktayı nazikçe daireler çizerek okşadığında nefesim kesildi. Sanki bir zevk düğmesi gibiydi ve o düğmeye tekrar tekrar basıyordu.

"Bu hoşuna gidiyor mu?" diye sordu.

"Evet." Bir dizi küfür savurarak ona karşı direndim.

Onu görebilmeyi diledim. Beni memnun ederken onu izleyebilmeyi diledim, ama hissetmek ve dinlemek zorunda kaldım.

Onun kokusunu içime çektim. O devam ederken, sikim zonkluyor, taşaklarım sıkışıyordu.

"Tatlım, patlamak üzereyim," diye inledim.

"İstediğin kadar boşalabilirsin," dedi. "Bütün gece bunu yapabiliriz."

Kafam titreyerek sallandı, orgazma yaklaşıırken. Daha önce kimseyle böyle bir şey yapmamıştım.

Hiç kimseye ihtiyaçlarımı bu şekilde karşılamasına izin vermemiştim.

Başka birine tamamen teslim olmanın gerektirdiği kırılganlığa yepyeni bir saygı duydum. Ona herkesten daha çok güveniyordum. Onu herkesten daha çok seviyordum.

Yavaş yavaş kendimi bırakmaya başladığımı hissedebiliyordum.

İkinci parmağını içime soktu, spermimi kayganlaştırıcı olarak kullandı.

Yine boşalırken çılgılığım odada yankılandı, yoğunluktan tüm düşüncelerim boşaldı. Spermimin her tarafıma yayıldığını hissedince inledim, sonra dilinin hepsini yaladığını hissettim.

"Biraz daha iyi hissetmeye başlıyorum," dedim nefes nefese.

"Henüz değil." "İyi," dedi.

"Seni izlemek istiyorum, Mari."

"Tamam."

O eğildi ve göz bağımlı çıkarıldı. Odanın ışığı ve onun görüntüsü gözlerimi doldurunca gözlerimi kırptım.

O çok güzeldi.

Eşim tekrar dizlerinin arasına çöktü, gözleri benimkilerle buluştu ve dilini testislerimin etrafında dolaştırarak tekrar emmeye başladı.

"Mari," diye fısıldadım.

Gözlerimi kapattım ve onun dokunuşlarının hissine kendimi kaptırdım. Onların beni sarmasına izin verdim, zamanın akışına kendimi bıraktım. Ne kadar süre devam ettiğini ya da kaç kez boşaldığımı bilmiyordum.

Tekrar tekrar beni memnun etti.

Bazen onu izlerdim, bazen de duyularım beni ele geçirdiğinde gözlerim kapanırdı.

"Bir tane daha," diye nefes nefese söyledim. "Bir tane daha ve sanırım kırılacak."

Artık son noktaya gelmiştim. Beni saran ateşin kırılmanın eşiğinde olduğunu hissedebiliyordum. Sonuncusu için inleyerek yalvardım.

Mari, siklerimi daha hızlı okşamaya başladı, ikisini birden. "Bana bak," diye fısıldadı.

Baktım. Ona baktım, her parçamın ona teslim olduğunu hissederek.

"Seni seviyorum," dedi, yanakları pembeye dönmüştü.

"Ben de seni seviyorum," diye inledim. "Bunu kelimelerle ifade edemem."

Gerçekten yoktu. Bana hissettirdiği şey, ona ihtiyacım olması. Kozmik, ruhları birbirine bağlayan, hayat değiştiren bir şeydi.

"Benim için boşal," diye fısıldadı.

Sözleri beni doruğa çıkardı. Boşalırken ısının dağıldığını hissettim, orgazm vücudumu sararken tüm kaslarım sonunda gevşedi.

Yatağa çöktüm, tamamen bitkin.

Sanki sonunda tekrar nefes alabiliyormuşum gibiydim.

Mari iplerimi çabucak çözdü. Özgür kaldığım anda onu yakaladım ve onu duşa geri taşıırken çığlıklarını dinleyerek zevk aldım.

"Hanımefendi su faturasını bize ödetir," diye alay etti.

Onu sıkıca kendime çekip, duş başlarken başının üstüne burnumu gömdüm.

"Bana uyar, tatlım. Bana uyar."

BÖLÜM 19

Kötü Adam

Mari

Ertesi gün çabucak geçti.

En çok istediğim şey kovboyumla yatakta olmakti, ama gitme zamanı gelmişti.

Grubumuz bir plan yapmıştı. Basit bir plandı ve biraz da şansa bağlıydı. Bu plan beni pek memnun etmemişti, Raider da öyle, ama bir uzlaşmaya varmıştık.

Rider'ın bu gece ortaya çıkacağını biliyorduk.

Eğer itirafını alabilirsek, Raider'ın adı temize çıkacaktı. Ama o zaman, durumu böyle tutmak için muhtemelen bir düello yapılması gerekecekti.

Midem burkuldu. Bu noktada tek yapabileceğim umut etmektir.

"Ben burada olacağım, tatlım," dedi Raider ve beni kucakladı. Beni sıkıca sarıp sarmaladı, dokunuşu beni rahatlatı. "Saklanacağım, ama burada olacağım. Seni koruyacağız. O ortaya çıkar çıkmaz, ben burada olacağım."

Derin bir nefes alıp başımı salladım.

"Biz de burada olacağız," dedi Stella.

Raider'ı bıraktım ve o şapkasını kaldırarak bizi sahne arkasında bırakıp gitti. Comet Canyon Saloon'un koltuklarının seyircilerle olduğunu, arka planda yumuşak bir sohbet sesleri duyuyordum.

Stella'ya döndüm. İkimiz de kostümlerimizi giymiştik. O, güzel bir pembe şeffaf cüppe ve altında mor bir korse giymişti, örgülü saçları sırtına dökülüyordu.

"Toras ve Zin hazır bekliyorlar. Onlar da bu adamla savaşmaya hazırlar," dedi.

İç çekip ona sarıldım ve ona sarıldım. O da beni sıkıca sarıp sardı.

"Her şey yoluna girecek," dedim. "Sanki bununla eşimin geleceği söz konusu değilmiş gibi."

"Her şey yoluna girecek," dedi Stella. "Evren sizi bir sebepten dolayı bir araya getirdi, değil mi?"

"Doğru."

Stella beni bıraktı ve kaşlarını kaldırdı. "Şanslı adamsın."

Gülümsedim. "Onaylıyor musun?"

"Sadece koridordan duyduğum için."

Şaşırmış gibi yaptım. "Kulak misafiri misin?"

"Mari, ses kesiciler bile duydu. Sesin çok yüksek."

İkimiz de kahkahalara boğulduk. Stella kolunu koluma taktı ve beni sahneye doğru götürdü.

"Ama evet. Senin adına çok sevindim. Artık çiftler halinde çıkabiliriz.

Tabii burada kalmaya karar vermezsen..."

"O benimle seyahat etmek istiyor," dedim. "Ama... her şeyi hallederiz. Tıpkı senin, Toras ve Zin'in yaptığı gibi. Siz başardınız."

"Evet, biz de. Hem de harika bir şekilde. Başka bir şeye ihtiyacın var mı,

Mari?" "Hayır," dedim, derin bir nefes alarak.

Sahne beni bekliyordu.

Max'in sesi arka bekleme salonunda yankılandı. "Herkes, gösteriye 60 saniye kaldı!"

"İyi şanslar," diye fısıldadı Stella.

Başımı sallayıp onu bırakarak perdenin arkasına geçtim.

Işıklar sahneyi aydınlattı. Nefesimi tutarak saçımdaki tüyleri ve fiyonku düzelttim. Tek yapabileceğim her şeyin plana göre gitmesini ummaktı.

Uzun bir inci kolye, beyaz eldivenler ve kumaşında gümüş yıldızlar ve alt kısmında saçaklar olan beyaz bir korse giymiştim. Yeleğimin içine parlak tabancalarımı saklamıştım.

Tabii sahneyi parlatmaktan başka bir işe yaramayacaklardı.

Tek yapmam gereken, her gece olduğu gibi performansımı sergilemekti. Madam Moonie, benim keşfedildiğimi ve yeni bir gösteriye hazır olduğumu duyurmuştu. Büyükelçinin geleceğinden emindik, çünkü herkesin dediğine göre bana aşıktı.

Bunu düşünmek midemi bulandırıyordu. Raider o gece gelmeseydi ne olurdu diye merak ediyordum. Kardeşi benimle konuşmaya çalışır mıydı?

Düşünceleri kafamdan uzaklaştırdım ve kendimi hazırladım. Devam etmeliydim. Gösterime başlayacak, numaramı yapacağım ve Raider salona gizlice girerken onun dikkatini dağıtacağım.

salona gizlice girerken dikkatini dağıtacağım. Sonra Rider'ı düelloya davet edebilirdi.

İlk kez, hissettiğim şey sinirlilik değildi. Annemin hayal kırıklığına uğramış sesini duymuyordum, acı ya da endişe hissetmiyordum.

Sadece kararlı hissediyordum.

Ana hedef, Rider'dan itiraf almaktı. Sonra Raider'ın adını temize çıkarabilirdik. Adı temize çıktığında, ikimiz nihayet korkmadan birlikte olabilirdik.

Umarım düello olmadan.

Artık saklanmak yoktu.

Birlikte olacağımızı düşününce gülümsemeden edemedim. Her şeyi daha ayrıntılı planlayacaktık, ama onun seyahat etmeye açık olduğunu biliyordum.

Birlikte yollarda olmak ve sonra buraya, evimize dönmek fikri çok hoşuma gidiyordu. Performansın benim için ne kadar önemli olduğunu biliyordu.

Stella'ya da söylediğim gibi, fırsatımız olursa mutlu olmanın bir yolunu bulurduk.

Seyircilerin sesini duyabiliyordum, diğer gecelerden daha da kalabalıktı. Kaçırılan bir sanatçının heyecanı, onların ilgisini daha da artırıyordu.

Sahnenin soluna baktım ve Madam'ın orada durduğunu gördüm. Parlak kırmızı dudaklarına mikrofonu dayamış, bana göz kırpyordu. Her zamanki gibi, her şeyin yoluna gireceğinden emindi. Bu güven beni rahatlatmıştı.

"Başlama zamanı!" diye bağırdı Max.

Madam Moonie'nin mikrofonu açıldı. *"Müstehcen, parlak silahlı fahişe, Little Miss Mercury'yi alkışlayın!"*

Alkışlar ve bağırışlar gürledi, salonun içinde yankılandı.

Derin bir nefes alıp kendime odaklandım.

Raider'ı göremesem de yakınlarda olduğunu biliyordum. Bu işte yalnız değildim.

Perdeler yavaşça açılmaya başladı, sahne ışıkları üzerimde parıldıyordu.

Performans yapmayı seven tarafım ortaya çıktı.

Bir burlesk yıldızıydım. Herkesin dikkatini ipek eldivenli ellerimin avuçlarında tutuyordum.

Tek bir spot ışığı üzerime düştü, kostümüm parıldıyordu. Ön sırayı ve orada oturan VIP'leri görebiliyordum. Rider'ın orada olmadığını fark edince midem yavaşça burkuldu.

Rider'ın orada olmadığını fark edince midem yavaşça burkuldu.

Belki geç kalmıştır.

Her ne olursa olsun, gösteri devam etmeliydi.

Sıra bana geldi ve dans etmeye başladım. Kalçalarım sallanıyor, vücudum mziğın akışına göre hareket ediyordu.

Hareket ederken topuklarım sert sahneye vuruyordu. Kalabalık alkışlıyor ve bağırıyordu, heyecanları bana da bulaşıyordu. Her şeyi içime çekerek, kalabalığın içinde Rider'ı ararken ritmin içine daldım.

İşte orada.

VIP sırasına doğru aceleyle ilerlediğini görebiliyordum. O koltuğuna otururken, tüm gözler benim üzerimdeydi ve midem düğümlendi.

Her şeyin yoluna girmesi için evrene sessiz bir dilek tuttum. Raider, yapmadığı bir şey için cezalandırılmayı hak etmiyordu.

Sahnenin kenarına gidip mikrofonuma vurdum. "Sahneye çıkacak bir gönüllü arıyorum," dedim, sesim salonda yankılandı.

Seyircilerin heyecanını hissedebiliyordum. Kim seeğini zaten bilmeme rağmen etrafa bakındım. Rider'ı işaret ederek ona müstehcen bir glmsemi attım. "Sen olabilirsin," dedim. "Beyfendiye alkışlayalım."

O sahnenin kenarına geldiğinde kalabalık alkışladı. Hızlı bir hareketle zıpladı ve yanıma sertçe indi. Raider'dan daha uzun ve daha iriydi.

Bana bakışı midemi bulandırdı. Yaklaşarak elini bana uzattı. Bir adım yana çekilip ona cilveli bir bakış attım. Sinirlerimi bozsa da rolm oynamaya çalışıyordum.

"Tamam, bayım, burada durun lütfen," dedim ve sahnedeki bir bant parçasını işaret ettim.

"Sanmıyorum," dedi.

Yüzümü buruşturarak tekrar bana doğru adım attı ve bana uzandı. Dönmeye başladım ama beni yakaladı ve kendine çekti.

Sırtımda bir silahın namlusunu hissettim.

Siktir.

"Bunun işe yarayacağını mı sandın?" diye fısıldadı. "Kardeşimin sana ulaştığını biliyorum, seni aptal fahişe. Seni o kadar çok istemiştim."

Korku içimi sardı ama bunu göstermedim.

"şarkı söylemeye ve dans etmeye devam et. Hiçbir şey olmamış gibi davran. Ve sahnenin kenarına doğru ilerle, bu tarafa," dedi ve beni sahnenin sağına doğru itti.

Planının ne olduğunu bilmiyordum ama sırtımdaki silah iyiye işaret değildi. Arkamda durarak sahne arkası manzarasını engelliyordu. Kendimi gülümsemeye zorlayarak sahnede yavaşça ilerledim.

Raider neden henüz gelmemiști? Onu hiçbir yerde göremiyordum...

Bir şey yapmam gerekiyordu. Ne yapacağımı bilmiyordum. Sahnenin kenarına yaklaşırken kalbim daha hızlı atmaya başladı.

Hızlı bir hareketle onun elinden kurtuldum. Elindeki silah ortaya çıktığı anda kalabalık çığlık attı. O, vahşi bir şekilde kükreyerek tekrar bana uzandı. Tam zamanında kenara çekildim ve mikrofonumun açık olduğundan emin oldum.

"Raider hakkında yalan söylediğini söyle onlara," diye bağırdım, onu işaret ederek. "İtiraf et. Onu tuzağa düşürdüğünü itiraf et."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," diye hırladı, bana doğru yaklaşarak.

"Söyle onlara!" diye bağırdım. "Sen sahtekar bir kötü adamsın. Kardeşini ve hapse attırdın."

"Kapa çeneni!" diye bağırdı.

"Kapa çeneni," diye bağırdı.

"Söyle onlara," dedim tekrar. "Bunun doğru olduğunu biliyorsun. Onu tuzağa düşürdün."

Silahını kaldırıp doğrudan bana doğrulttuğunda müzik durdu. Kalabalık çığlık attı, kargaşa çıktı.

"Onlar benim onu öldürdüğüme asla inanmayacaklar," dedi Rider, bana öfkeyle bakarak. Bana iğrenç bir gülümseme attı. "Jolyene'ye selam söyle."

"*Rider!*"

Raider'ın sesi tüm salonu doldurdu. Raider'ın ipe kırımlardan sarkarak sahneye ağır bir gürültüyle indiğini hayretle izledim.

"Sana düello teklif ediyorum," diye bağırdı Raider.

"Raider!" diye bağırdım. "O zaten kendini gösterdi!"

Düello olmaması gerekiyordu.

Rider dönüp kardeşine baktı. Karanlık bir kahkaha attı. "Raider," dedi.

"Dövüşünü kabul ediyorum."

BÖLÜM 20

Karşılaşma

RAIDER

Kardeşıme bakarken öfke duydum. Silahı Mari'nin sırtına dayadığını gördüm ve neredeyse kendimi kaybettim.

Herkesin önünde sahneye çıkıp onu böyle tehdit etmesi, onun çok ileri gittiğini gösteriyordu.

Ona bir adım yaklaşarak öfkeyle baktım.

Belli ki artık ne olacağı umurunda değildi. Bu noktaya gelmemize neden olan şeyin ne olduğunu bilmiyordum. Ne de olsa o benim kardeşimdi.

Ama o, benim eşimi tehdit etmişti.

Benden bir daha kimseyi ya da hiçbir şeyi alamayacaktı.

Rider bana dönerek düşük bir hırıltı çıkardı. İkimiz de karşı karşıya geldik. Parmaklarım kaşınıyordu, gerekirse silahlarımı çekmeye hazırdım, ama Mari yolumdan çekilmeliydi.

"Bağınızı koklayabiliyorum," diye alay etti. "Buna değer miydi? Bir insanla çiftleşmek? Onu gerçekten istediğime inandın mı? O yalanları muhafızlara ben uydurdum. Umurumda bile değildi. Sadece senin kötü adam olduğunu gösteren daha fazla kanıt yaratmak istedim."

"Bunu yapmana gerek yok, Raider," dedi Mari. "Zaten itiraf ettirdik. Düello yapmanın bir anlamı yok!"

Endişe duydum. Onu üzmekten nefret ediyordum, ama buradaki kurallar farklıydı. Onunla dövüşmek artık tek çareydi.

Rider güldü. Dönüp ona aşağılayıcı bir bakış attı. "Burada işlerin nasıl yürüdüğünü bilmiyor musun, prenses? Eğer o bana düelloya davet etmezse, ona yüklediğim tüm suçlar geçerli kalır. Bizim adalet sistemimiz, sizin aptal gezegeninizdekinden farklı."

Hırıldadım. "Onunla konuşma."

Kız ona öfkeyle baktı. "Ama az önce iyi biri olmadığını kanıtladın. Gezegenindeki insanlara yalan söylüyorsun."

"Bunların hiçbir önemi yok," diye hırladı. "Sence onların umurunda mı? Ben onların elçisiyim. Tek umursadıkları şey bu."

“Mari,” dedim. “Bunu yapabilirim, tatlım. Ama sahneden inmen gerekiyor.”
"Seni terk etmeyeceğim," dedi. Sesi titriyordu.
Onu bu halde görmekten nefret ediyordum, benim başarısız olacağımdan korktuğunu bilmek...

baş

arısı Ama başaramayacağımı bilmiyordum.

z Her şey onu yenmeme bağlıydı. Onunla bir gelecek, onunla bir

olac

ağı

mı

bil

me

k.

onunla bir hayat. Bunca zaman sonra nihayet yaşayabilmek istiyordum.

Rider'ın hayatımdan çıkmasını istiyordum.

Şimdi o karşımda dururken, yıllardır biriken tüm öfke ve hayal kırıklığının yüzeye çıktığını hissedebiliyordum.

Bu düelloyu yapmamız gerekiyordu.

"Başlamadan önce," dedim. "Tüm suçlamalarını geri çekip bunu geçmişte bırakmak istemediğinden emin misin?"

"Neden yapayım?"

"Bana yaptığın her şeye rağmen sen benim kardeşimsin. Bunun nedenini ya da bu noktaya nasıl geldiğimizi bile bilmiyorum, ama istersen şu anda buradan ayrılabiliriz."

Bana baktı ve sonra başını sallayarak güldü. "Anlamıyorsun.

Hiçbir zaman anlamadın."

Bir adım yaklaştı, tüm dikkati artık bendeydi. En azından şu anda Mari'ye odaklanmadığını bilmek içime rahatlık verdi.

"Git," dedim ona. "Lütfen, tatlım."

Gözleri yaşlarla doldu.

"Mari," diye seslendi Stella. "Sahneden in."

"Hayır," diye homurdandı Mari.

"Tatlım, lütfen," diye yalvardım.

Bana öfkeyle baktı ve sonra hareket ederek Stella ve arkadaşlarının durduğu sahne arkasına koştu.

Onun yolumdan çekildiğini görünce nihayet nefes alabildim. Artık kardeşime odaklanabilirdim.

Kalabalık salondan çıkmış, bizi yalnız bırakmıştı. Sessizlik salonu kapladı, sanki bina nefesini tutmuş gibiydi.

İkimiz de birbirimize dik dik bakarak karşı karşıya durduk. Silahlarım belimin iki yanına takılıydı, çekilmeye hazırdı. Halatım da hazırdı.

Rider da hazırda, silahları kılıflarında duruyordu. Ama o benim gibi ip kullanmıyordu.

"Bunu yapmak zorunda değiliz," dedim ona tekrar.

"Yapmak zorundayız," dedi. "Bunca zaman boyunca her zaman istediğini elde ettin, her zaman benden daha iyi muamele gördün, sonunda tüm dünyaya ne kadar kötü ve berbat olduğunu göstereceğim. Sana verilen hiçbir şeyi hak etmedin. Ben ise görölmek için bile savaşmak zorunda kaldım. Bu hiç adil olmadı."

"Her şeyimi çaldın," dedim. "İcadımı çaldın, evimi çaldın, beni ailemden aldın. Bunların hangisi adil?"

"Bu bir cezaydı," diye hırladı.

"Jolyene'i öldürdün. Sonra cinayeti bana yıkmaya çalıştın. Neden? Ben ne yaptım?"

"Çiftliği aldın," dedi. "Hayallerimi aldın. Her zaman çiftliği yönetmek istediğimi biliyordun, ama onu alan sen oldun."

"Çünkü sen büyükelçi olarak görevdeydin!" diye bağırdım, öfkeyle. "Bu yüzden çiftliği devraldım. Başından beri çiftliği işletmek istememiştim. Benim gelecekte istediğim bu değil. Sevgilimle yıldızlara uçmak ve mutlu bir hayat sürmek istiyorum. Bunlarla hiçbir ilgim yok. Al ve gidelim."

"Artık yapamayız. Anlamıyor musun?" diye homurdandı.

Aniden bağırışlar ve siren sesleri salonu doldurdu. İkimiz de başımızı kaldırıp kapıdan giren yetkilileri gördük.

"Bu bir düello," diye bağırdı Rider.

İçeri giren üç polis memuru bize doğru ilerlemeyi bıraktı.

Talihsiz ama gerçekti: bir düello ilan edildiğinde, bitene kadar kimse bir şey yapamazdı.

Derin bir nefes alıp konsantre oldum.

Kurallar basitti.

Üç deyince silahlarımızı çekecektik. Savaşacaktık.

Hazır olarak botlarımızı yere sabitlerken parmaklarımız

titredi. "Üç deyince," dedim.

"Bir," dedi.

"İki."

"Üç."

İkimiz de silahlarımızı çekip, ışık hızıyla ateş ettik. Koluma bir kurşun saplandığını hissedince, homurdanarak yana yuvarlandım. Rider'ın bağırışını duydum ve döndüm.

onun uyluk ve omzundan vurduğumu gördüm.

Kan damlıyordu. Mari'nin korkusunu hissedebiliyordum, arka planda çığlıklarını duyabiliyordum.

Kalbim gm güm atıyordu.

Acıya rağmen ona ulaşmam gerekiyordu.

Koştum ve onu sahnede yere düşürdüm. Yuvarlanırken birbirimizi boğuşurken o da homurdandı.

"Seni öldüreceğim," diye bağırdı. "Sonra da onu da öldüreceğim."

Silahın namlusunu göğsümde hissettim, ama tam zamanında kaçtım. Tetiği çekti, ama kurşun yanımdan geçti.

Hırıldayarak çenesine sert bir yumruk attım. O benden daha güçlü ve iriydi, ama ben her zaman evikliğimi avantajıma kullanmayı başarmıştım.

"Senden nefret ediyorum," diye homurdandı.

"Her zaman nefret etmedin," diye tersledim.

İkimiz de yuvarlandık, kan sahneye bulaştı.

Dvşrken ipimi kullanarak onu bağlamaya çalıştım. Ama pek işe yaramadı.

O da kükredi ve çeneme sert bir yumruk attı. Başım geriye doğru savruldu ve bir an için yıldızlar gördüm.

Kazanmalıyım.

Onu yenmeliyim.

Beni yere bastırdı ve tekrar vurdu. Acı tüm vücudumu sardı ama onu görmezden gelmeye çalışarak tekrar greşmeye başladım.

Bu sefer ipi gövdesine dolamayı başardım ve hızlıca iki elini bağladım. Bana tekme attı ama ıskaladı.

Onu sahneye sertçe yere çarptım ve yüzüstü yatırdım. Onu bağlamaya başladığımda homurdandı, onu bir buzağı gibi bağladım. Birkaç dakika içinde onu tamamen bağladım.

Silahımı alıp ona doğrulttum. "İşin bitti," diye bağırdım.

"Yap o zaman," diye homurdandı.

Başımı salladım ve bekleyen polis memurlarına baktım. Onlara ısılık aldım. "Onu yendim. Buraya gelin."

Başardım.

Onlar sahneye çıkana kadar bekledim, sonra nefes nefese onun üstünden kayarak indim.

Başarmıştım.

BÖLÜM 21

Kanun Kaçağını Sevmek

Mari

Raider kardeşini bıraktığı anda, sahneyi koşarak geçtim ve ona sarıldım. Kalbim çarpıyordu, hissettiğim korkudan vücudum titriyordu.

İkisini kavga ederken izlemek, hayatımda yaşadığım en korkunç şeydi.

O, benim sarılmamın şiddetiyle geriye düşerken homurdandı. Ona sarıldım, gözyaşları yüzümden akıyordu.

"Her şey yolunda, tatlım," diye fısıldadı. "Başardık."

"Seni aptal," diye fısıldadım, ona daha sıkı sarılarak. "Bir daha asla düello yapmayacaksın."

"Bir daha gerek kalmayacak."

Rahatladı ve beni kendine çekerek sarıldı.

Müdahale etmemin tek nedeni, Rider'ı yenebileceğine inanmamdı. Yine de, hiç bu kadar korkmuş ve çaresiz hissetmemiştim.

Sonunda oturup küfrettim. "Siktir. Kanaman var. Tanrım, vurulduğunu unutmuşum."

"Ben iyiyim," dedi yine.

Kesinlikle değildi. Kolundan kan damlamaya devam ediyordu ve kostümümü lekeliyordu.

"Kurşun delik deşik etti," diye tısladı.

"Hanımefendi!" diye bağırdım. "İlk yardım çantası

lazım!" "Geliyor," diye bağırdı.

Şu anda sahnede ikimizden başka birçok insan vardı. Üç polis memuru, onlara bağırıp küfreden Rider'ı gözaltına almıştı. Stella, Zin ve Toras, ihtiyacımız olursa diye yakınlarda duruyorlardı. Diğer sanatçılar ve sahne görevlileri sahne arkasında telaşla koşturuyorlardı.

"Efendim, büyükelçiye karşı suç duyurusunda bulunmak isteyip istemediğinizi sormamız gerekiyor," dedi Rhomboan memurlarından biri.

Raider doğrulup kardeşine baktı. İcini çekti. "Bana yaptıkları için suç duyurusunda bulunmayacağım. Ama öldürdüğü kadın... Bunun bedelini ödemeli. Ailemi arayacağım, gelsinler. Bana yöneltilen tüm suçlamaların düşürülmesini istiyorum. Diğerlerine yaptıkları ise... Onu size bırakıyorum."

Memur başını salladı ve yanımızdan ayrıldı.

Bayan Moonie ilk yardım çantasıyla bize geldi, Max de onun peşinden geliyordu. O andan itibaren her şey bir kasırga gibi ilerledi. Raider'ı sardık. Rider götürüldü ve ben ne olacağını

olacağından emin değildim.

Raider'ın adı resmen temize çıktı.

Ortalık sakinleşince saat gece yarısı olmuştu. Madam Moonie ve Max tüm sanatçıları ve sahne malzemelerini toplarken, Raider ve ben Stella, Zin ve Toras ile birlikte oradan ayrıldık.

Raider yüzünü başımın üstüne bastırdı ve nefesimi içine çekti.

"İkinizin bir şeye ihtiyacı yok mu?" diye sordu Stella, Zin'in şoförü geminin içine park ederken.

Yorgundum. Hem duygusal hem de fiziksel olarak. Tek istediğim duş alıp sevgilimin yanına yatmaktı.

"Eminiz," dedim. "Tüm yardımlarınız için teşekkür ederiz. Hepinize çok minnettarım."

"Tabii ki," dedi Zin gülümseyerek.

Hepimiz arabadan inip girişe doğru yürüdük ve içeri girdik.

"İyi geceler," dedim Stella ve arkadaşlarına.

"İyi uykular!"

Raider'ı salona doğru yönlendirdim ve ona yaslandım. "İyi misin?" diye sordum.

"Çabuk iyileşirim," dedi Raider kapımıza vardığımızda. "Sen İyi misin?"

"Evet. Hayır. Evet?"

İçeri girdik ve o kapıyı yavaşça kapatıp kilitledi. İkimiz de rahat bir nefes aldık.

"Başardık, tatlım," diye fısıldadı, yüzümü avuçlayarak. "Seni bu olayın ortasına çektiğim için çok üzgünüm. Seninle tanıştığım için çok şanslıyım."

"Seni seviyorum," dedim, gözlerim yaşlarla doldu. "Senden hiç şüphe etmedim, ama senin için korktum. Onarılması imkansız bir şekilde yaralanacağından çok korktum

korkmuştum."

Parmaklarıyla gözyaşlarını sildi, dokunuşu çok nazikti. Alnını alnıma dayadı. "Senin sayende tüm hayatım değişti. Her şey değişti."

"Benim için de," dedim, kollarımı boynuna dolayarak. "Seni çok seviyorum, Raider."

"Ben de seni seviyorum." Beni kaldırdı ve bacaklarımı kalçalarının etrafına doladı. "Hâlâ canın acıyor," diye fısıldadı.

"Sana söz veriyorum, iyiyim tatlım," diye güldü. "Ve seni yatağımıza yatırınca daha da iyi olacağım."

Beni duşa taşıdı, ikimiz de çabucak yıkandık. Vücudumu ovarken inledim, sabun giderden akıyordu. Bitirdiğimizde onu banyo tezgahına ittim.

"Bandajını yeniden yapayım," dedim. "Bir şey yapmadan önce..." "Yani seni boşaltmadan önce mi?"

"Hey," dedim alaycı bir şekilde, göğsüne hafifçe vurarak. "Az önce kardeşin tarafından vurdular. Biraz sakın olsana."

"Sakin olmak benim ikinci adım," diye alay etti.

Gözlerimi devirdim ve bandajını açtım, sonra da nefesimi tuttum. Yara neredeyse tamamen iyileşmişti.

"Sana söylemiştim, tatlım. Ben çabuk iyileşirim."

"Bu senin bir özelliğin mi?"

"Evet. Rhomboanlar çok çabuk iyileşir." İki parmağıyla yüzümü yukarı kaldırdı. "Benim için çok endişelendin. Sana bunu telafi edeyim."

"Buna hayır diyemem," diye kıkırdandım.

Beni kaldırıp omuzlarına attığında nefesim kesildi. Beni yatağımıza taşıırken popomu okşadı.

"*Raider,*" diye güldüm.

"Evet, tatlım?"

Beni yatağımızın ortasına yatırdı ve üstüme çıktı.

Arzu ve mutluluk bir anda içimi kapladı.

"Kızarıyorsun," diye fısıldadı.

"Senin yanındayken hep kızarıyorum," diye mırıldandım.

"Doğru." Yumuşak bir mırıldanma çıkardı ve sonra başını eğdi. "Sana bir teklifim var."

"Bir teklif mi?"

"Evet." Geriye yaslandı, gözleri benden hiç ayrılmadı.

"Peki. Söyle."

"Hayatımın geri kalanını sana ne kadar güzel, muhteşem ve değerli olduğunu göstererek geçirmek istiyorum. Ruhumun ve varlığımın her parçasını sana vermek istiyorum. Senin sayende her gün daha mutlu uyanacağım. Aşık olarak. Tüm evrendeki en şanslı kovboy olarak."

Burnumu çekip, zorlukla yuttum. "Ne teklif ediyorsun?"

"Eğer beni kabul edersen, nereye gidersen ben de seninle gelmek istiyorum."

"Tabii ki yapacağım," diye fısıldadım. "Seni şimdi ve sonsuza kadar benim olacaksın, Raider."

Gülümsedi ve yüzümü avuçlayarak beni öptü. Ona sarıldım ve tüm endişelerimin sonunda yok olduğunu hissettim.

Evren beni bir nedenden dolayı Vahşi Batı'ya getirmişti. Ve o neden onu sevmekti.

"Tamam, tatlım," diye fısıldadı. "Bacaklarını aç. Bu gece yıldızlara benim adımı haykırmanı duymak istiyorum."

BÖLÜM 22

İki Hafta Sonra

Mari

"Yerini almama izin verdiğine emin misin?"

Max'e sıkıca sarıldıktan sonra geri çekilip ona gülümsedi. İkisi, devasa bir ağacın içine gömülü olan iniş platformlarından birinde duruyorlardı. Ağacın gövdesi o kadar büyüktü ki, bizimkiler gibi en az on gemi inebilirdi.

Herkes yeni mekan olan Kristal Vaha'da kalırken, gemi buraya demirlemişti.

"Sadece bu galaksi için. Kafana takma," diye alay ettim. "Balayına çıkacağız, sonra işe döneceğim. Ama içimden bir ses, senin de kadroya kalıcı olarak alınacağını söylüyor."

Max kızardı. "Tamam, Mari. Sen bu gezegende kalacaksın, değil mi?"

"Kalacağız," dedim.

Raider ve ben, balayımızı herkesin kaldığı gezegende geçirmek istediğimize karar vermiştik. Onlar burada kaldıkları altı hafta boyunca biz de burada kalacaktık. Ama çalışmak ve sahneye çıkmak yerine, hayatımda ilk kez tatil yapacaktım. Ve bunu eşiminle geçirmekten daha iyi bir yol olamazdı.

Bu galaksi güzelliği ile ünlüydü. Altı gezegen vardı ve hepsinde eşsiz bir yaban hayatı ve ormanlar vardı. Ama bu gezegen benim en sevdiğimdi. Ağaçlar bana Dünya'da neredeyse nesli tükenmiş sekoyaları hatırlatıyordu, sadece en az dört kat daha büyüktüler. Gökyüzüne doğru uzanıyorlardı ve tabanları genellikle kristalleşmişti. Buradaki ormanlarda yürümek, bir katedralde yürümek gibiydi.

Yakındaki bir kaplıcada konaklama rezervasyonu yapmıştık. İkimiz için dinlenmek ve eğlenmek için mükemmel bir yer olacaktı. Yapacak bir şey olursa diye birkaç kostüm projesi getirmiştik, hepsi Raider'ın indirdiği üç büyük valizin içindeydi. O ise sadece bir çanta getirmişti.

Olanlardan sonra, biraz dinlenmek harika bir fikir gibi gelmişti. Rhombo'dan ayrılmadan önce, Raider'ın ailesiyle tanışma fırsatım olmuştu. Raider ayrılma niyetini açıklamadan önce harika bir akşam yemeği yedik.

Ailesi onu desteklemişti.

Raider'ın yaptığı şeyler yüzünden başı belada gibi görünüyordu. İşlediği cinayetin cezasını çekecekti. Bunu öğrendikten sonra, cinayetin cezasız kalmayacağını bilen Mari biraz rahatlamış gibiydi.

"Mari, tatlım, eşyalarımızı aldık," diye seslendi Raider.

"İyi eğlenceler," dedim Max'e. "Biz bir gösteriye gideceğiz."

Max beni son bir kez kucakladıktan sonra bıraktı. Dönüp Raider'ın yanına yürüdüm.

Diğer varlıklar ve insanlar etrafımızda telaşla dolaşıyordu. Mürettebatın çoğu kostümleri, sahne aksesuarlarını ve diğer eşyaları nakliye aracına yüklemekle meşguldü. Bu galakside, diğerlerinden farklı olarak, güneş arabaları veya motosikletler kullanılamıyordu. Her şeyi gösteri yerine taşımak bir bulmaca gibi olacaktı, ama bu sefer benim sorunum değildi.

İkimiz de ortada göze batıyorduk, ama ikimiz de umursamıyorduk.

Ben mücevherlerle süslenmiş batı tarzı bir gömlek ve bir çift kot pantolon giyiyordum.

Aslında biz, o çifttik.

Onun giydikleriyle uyumlu giyinmeyi seviyordum. Eğlenceliydi.

Kollarımı ona dolayarak kıkırdandım. Raider beni kaldırırken homurdandı ve bana sarıldı. Şapkasını çıkarıp kafama taktı.

"Hey, tatlım," dedi gülümseyerek.

"Hey, kovboy."

O gülümsedi. "Sonunda tatile çıkmak nasıl bir duygu?"

"Garip," dedim. "Ama eğlenceli olacak, eminim. Gezegeni keşfedebiliriz."

"Mmhm. Ve sıkıldığında, senin küçük..." "Raider," diye tısladım, etrafımızda dolaşan diğer varlıklar yüzünden kızararak.

Herkes bizim flörtlerimize alışmaya başlamış olsa da, birkaç kişi bize yan bakışlar attı.

"Siz ikiniz!"

İkimiz de başımızı kaldırdık ve Madam Moonie'nin orada kendini yelpazeleyerek durduğunu gördük.

"Evet?" diye seslendim.

"Yükleme rıhtımında zina yapmaya başlamadan buradan defolun. Gidin eğlenin," diye tısladı.

Baştan aşığı kızardım ama Raider sadece burnunu çekti.

"Nasıl isterseniz, Madam."

Onun şapkasını çıkarıp kafasına geri taktım. Beni dikkatlice yere indirdi ve çantalarımızı aldı.

"Tamam, tatlım. Kaynaklara trenle gitmeliyiz. Yaklaşık yirmi dakikalık bir yolculuk. Bize özel bir yer ayırttım..."

Ona kaşlarını kaldırarak, onu takip ederek dokümantasyon bölümünden çıktım. "Özel bir yer mi dedin?" diye sordum.

"Evet. Aklına başka şeyler gelmesin..."

"Neden yapayım ki? İkimiz de senin bolca fikrin olduğunu biliyoruz."

"Doğru söylüyorsun."

Bunun üzerine elimi eline soktum. Gün batımına doğru yürüdük ve hayatımızın geri kalanını tam da istediğimiz gibi yaşamaya başladık.

Kovboy uzaylı ve parlak silahını sallayan yıldız olarak.

Galaksinin En Büyük Gösterisi...

Baştan çıkarılmaya, azmaya ve bayılmaya hazır olun! Bir sonraki Galaktik Mücevher Gösterisi, güzel Augelite Galaksisi'ndeki Horn  Ormanları'nda ger ekleŒecek.

Ethereal varlıklar, mücevherlerle süslü ormanın derinliklerinde varlıklarıyla bizi onurlandırıyor. Sanatçılarımız Crystal Oasis sahnesinde performanslarını sergileyecek! Little Miss Mercury baŒrol m z olacak.

Biletlerinizi buradan alın—

Cosmic Heat

xoxo Madam Moonie

Sözlük

SGT : standart galaksi saati

Solartrees: uzay istasyonlarında ve gemilerin içinde yetişen yapay ağaçlar

Hologram: Hologram şirketi tarafından üretilen, tüm cihazlarla senkronize olan bir fotoğrafın dijital kopyası

Ay sıçraması: bir hafta

Ay turları: Galaktik Mücevherler için galaksilerde 12 aylık döngü Zin'in Gezegen

Adı: Lapis

Toras Gezegen Adı: Turmalin

Dhaarin: eş

Dhagonit: siktir

Rhan: aptal/salak/ahmak

Rhombo: Cinnabar Galaksisi'ndeki çöl gezegeni

Cinnabar Galaksisi: "Vahşi Batı" olarak da bilinen galaksi

Clio'nun Yaratıkları

Merhaba 'ın Yaratıkları!

Benim adım Clio Evans ve kendimi size tanıtmaktan çok heyecan duyuyorum! Geceleri gürültü yapan her şeyi, süslü penisleri, kahveyi ve çikolatayı seviyorum.

Eğer bir canavar veya uzaylıyla eşleştirilme şansınız olsaydı, hangisini seçerdiniz?

FB ve Instagram'da bana katılarak bana bildirin. Bugüne kadar kurtadamlara (ve baygın tentacule uzaylılara) bayılıyorum.

Clio'nun Yaratık Bülteni

Teşekkürler

Sarah, Kim ve Ahren, bu kitap için verdiğiniz tüm destek için çok teşekkür ederim.

Ve okuyucularıma da teşekkür ederim. Uzaylı romantizmini keşfetmek benim için çok eğlenceliydi ve bu kitap, en sevdiğim klişeleri ve türleri eğlenceli bir şekilde yorumladı.

Clio Evans'ın diğerk kitapları

CREATURE CAFE SERİSİ

Küçük Cehennem

Parçası Küçük Günah

Yudumu

Küçük Bir Yudum

Şehvet Küçük Bir Şok

Nefret Küçük Bir

Parça Küstahlık

Küçük Bir Şarkı Acı

Küçük Bir Tat İhtiyaç

Küçük Bir Risk Düşüş

Kaderin Küçük

Kanatları Ateşin Küçük

Ruhları

Küçük Kar Öpücüğü: Creature Cafe Noel Antolojisi

WARTS & CLAWS INC. SERİSİ

O Kadar da Nazik Değil

En İyi Dileklerimle

Önceden Çok Teşekkürler Değil

O Kadar da Saygılarımla

O Kadar da Takdir Edilmedi

DOĞANIN UCUBELERİ DUET

Güvercinler ve

Şeytanlar Şeytanlar ve

Güvercinler

ÜÇ KADER MAFYA SERİSİ

Hırsızlar ve

Canavarlar Katiller ve

Canavarlar Kraliçeler

ve Canavarlar

GALAKSİ MÜCEVHERLERİ SERİSİ

Kozmik Öpücük

Kozmik Aşk

İçindekiler

[Başlık Sayfası Telif](#)

[Hakkı İçindekiler](#)

[Adanma](#)

[Gösteriye Hoş Geldiniz...](#)

[Madam Moonie](#)

[Mari](#)

[1. Glitter Gunslinger](#)

[2. Bronco](#)

[3. Çatışma](#)

[4. Şeker](#)

[5. Toz Fırtınası](#)

[6. Tek Seferlik](#)

[7. Kovboy Sürüşü](#)

[8. 69](#)

[9. Flört](#)

[10. Çizme Yalama](#)

[11. Fırtınalar Sona Erdi](#)

[12. Yıldız Gemisi](#)

[13. Madam'ı Kazanmak](#)

[14. Sağ Salim](#)

[15. Kahvaltı](#)

[16. Deri ve Dantel](#)

[17. Orgazm Bolluğu](#)

[18. Isı](#)

[Avcısı](#)

[19. Kötü Adam](#)

[20. Show Down](#)

[21. Kanun Kaçağını Sevmek](#)

[22. İki Hafta Sonra](#)

[Galaksinin En Büyük Gösterisi... Sözlük](#)

[CTeşekkürlerlio'nu](#)

[n Yaratıkları](#)

[Clio Evans'in diğeri eserleri](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

